UNE ✦ SACRA

Apokryfy

Księga Henocha

(1 Księga Henocha)

✦ ✦ ✦

Przekład (wydanie 1)

Informacje

Data	III–I wiek p.n.e.
Język oryginału	Aramejski
Wersja	Przekład (wydanie 1)
Przekład	Przekład popularny, na podstawie angielskiego przekładu Robert Henry Charles
Źródło	Wikisource
Licencja	CC BY-NC-SA 4.0 · oryginał: Public domain

O tekście:

Zbiór pism żydowskich przypisywanych Henochowi, siódmemu patriarsze po Adamie i pradziadkowi Noego, o którym Księga Rodzaju mówi jedynie, że „żył w łączności z Bogiem, a potem znikł, bo zabrał go Bóg" (Księga Rodzaju 5:24).

Na podstawie tego krótkiego zdania żydowscy skrybowie wyobrażali sobie, co Henoch mógł ujrzeć, gdy został zabrany: niebiosa, aniołów, tajemnice kosmosu i koniec dni.

Księga nie ma jednego autora; łączy w sobie pięć dzieł napisanych w różnym czasie, między III wiekiem p.n.e. a przełomem er, i przypisanych Henochowi, co było powszechne w literaturze apokaliptycznej.

Pięć części to: Księga Czuwających (rozdziały 1–36), z upadkiem aniołów, którzy złączyli się z córkami ludzkimi i spłodzili gigantów, tajemnicami, których nauczali (Azazel: broń i ozdoby; Semjaza: zaklęcia), karą zapowiedzianą przez Boga oraz podróżami Henocha na krańce ziemi i do krainy umarłych; Księga Przypowieści (37–71), trzy wizje sądu ostatecznego, w których pojawiają się Wybraniec i Syn Człowieczy zasiadający na tronie chwały; Księga Ciał Niebieskich (72–82), traktat o słońcu, księżycu, gwiazdach i 364-dniowym kalendarzu objawionym przez anioła Uriela; Księga Snów (83–90), z wizją potopu i historią Izraela opowiedzianą za pomocą zwierząt, od Adama po

Machabeuszy; oraz List Henocha (91–108), zawierający jego pouczenia dla dzieci, Apokalipsę Tygodni, „biada" przeciwko grzesznikom i cudowne narodziny Noego.

Księga została napisana w języku aramejskim i być może częściowo hebrajskim. Wśród Zwojów znad Morza Martwego, odnalezionych w Qumran od 1947 roku, znajdują się aramejskie fragmenty czterech z pięciu części (brak tam Księgi Przypowieści).

W języku greckim zachowały się ustępy, takie jak kodeks z Achmim w Egipcie (rozdziały 1–32). Kompletny tekst przetrwał jedynie w przekładzie na język gyyz, starożytny język Etiopii, gdzie księga należy do kanonu biblijnego Etiopskiego Kościoła Ortodoksyjnego.

Zachód poznał ją na nowo, gdy szkocki podróżnik James Bruce przywiózł etiopskie manuskrypty do Europy w 1773 roku; pierwszy przekład na język angielski ukazał się w 1821 roku.

Wpływ księgi jest ogromny. List Judy w Nowym Testamencie cytuje jako proroctwo Henocha fragment będący tutaj rozdziałem 1, wersem 9.

Dla wielu starożytnych pisarzy żydowskich i chrześcijańskich historia Czuwających i gigantów wyjaśnia pochodzenie demonów i zła na świecie, a postać Syna Człowieczego z Przypowieści jest badana w powiązaniu z Ewangeliami. Mimo to dla większości Kościołów księga pozostała poza kanonem.

Jak czytać: każdą część można czytać osobno. Aby poznać najbardziej znaną opowieść, warto zacząć od rozdziałów 6–16 (Czuwający, giganci i kara); czytelnicy szukający wizji sądu mogą przejść bezpośrednio do Przypowieści w rozdziale 37.

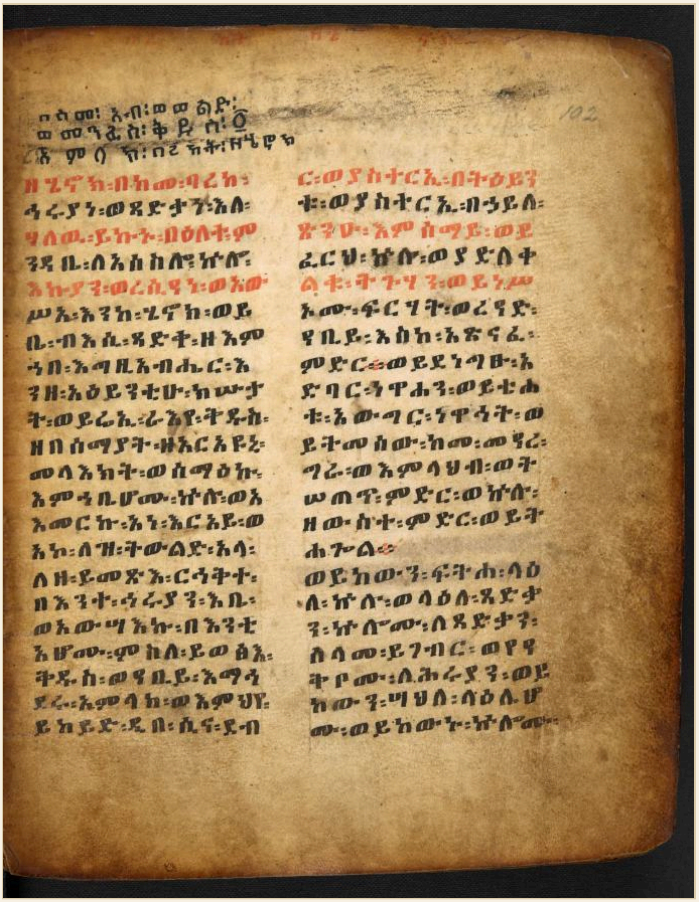
Podział na rozdziały i wersety pochodzi od R. H. Charlesa. Nawiasy kwadratowe [ ] oznaczają to, co Charles uznał za późniejsze dodatki; nawiasy okrągłe ( ) – słowa dodane dla dopełnienia sensu; a wielokropki (. . .) – fragmenty zagubione lub nieczytelne w manuskryptach.

Źródło: https://en.wikisource.org/wiki/The_Book_of_Enoch_(Charles)

Ten przekład popularny i układ tego pliku należą do Une Sacra, na licencji Creative Commons BY-NC-SA 4.0: można je kopiować i udostępniać z dopiskiem „Une Sacra (unesacra.com)", bez użytku komercyjnego i na tej samej licencji. Tekst oryginalny zachowuje licencję swojego źródła. Warunki korzystania: unesacra.com/#/legal/terms

Wydanie cyfrowe przygotowane 26 listopada 2026 przez Une Sacra, otwartą bibliotekę świętych tekstów. · UneSacra.com

Rękopisy i ilustracje

Karta etiopskiego manuskryptu w języku gyyz z Księgą Henocha (Biblioteka Brytyjska, Or. 485). Kompletny tekst przetrwał wyłącznie w tym języku.

British Library, Or. 485, f. 102r — Wikimedia Commons · Wysoka rozdzielczość

Grecki papirus z IV wieku z zakończeniem „Listu Henocha" (rozdział 106) oraz, po ozdobnym znaku, początkiem homilii Melitona z Sardes (Biblioteka Chestera Beatty'ego, BP XII).

Chester Beatty Library, BP XII, f. 13v — Wikimedia Commons · Wysoka rozdzielczość

Faksymile i inne ilustracje:

- Więcej ilustracji manuskryptów Henocha (Wikimedia Commons)
  https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Book_of_Enoch

Spis treści

Rozdział 1

Rozdział 2

Rozdział 3

Rozdział 4

Rozdział 5

Rozdział 6

Rozdział 7

Rozdział 8

Rozdział 9

Rozdział 10

Rozdział 11

Rozdział 12

Rozdział 13

Rozdział 14

Rozdział 15

Rozdział 16

Rozdział 17

Rozdział 18

Rozdział 19

Rozdział 20

Rozdział 21

Rozdział 22

Rozdział 23

Rozdział 24

Rozdział 25

Rozdział 26

Rozdział 27

Rozdział 28

Rozdział 29

Rozdział 30

Rozdział 31

Rozdział 32

Rozdział 33

Rozdział 34

Rozdział 35

Rozdział 36
Rozdział 37
Rozdział 38
Rozdział 39
Rozdział 40
Rozdział 41
Rozdział 42
Rozdział 43
Rozdział 44
Rozdział 45
Rozdział 46
Rozdział 47
Rozdział 48
Rozdział 49
Rozdział 50
Rozdział 51
Rozdział 52
Rozdział 53

Rozdział 54

Rozdział 55

Rozdział 56

Rozdział 57

Rozdział 58

Rozdział 59

Rozdział 60

Rozdział 61

Rozdział 62

Rozdział 63

Rozdział 64

Rozdział 65

Rozdział 66

Rozdział 67

Rozdział 68

Rozdział 69

Rozdział 70

Rozdział 71

Rozdział 72

Rozdział 73

Rozdział 74

Rozdział 75

Rozdział 76

Rozdział 77

Rozdział 78

Rozdział 79

Rozdział 80

Rozdział 81

Rozdział 82

Rozdział 83

Rozdział 84

Rozdział 85

Rozdział 86

Rozdział 87

Rozdział 88

Rozdział 89

Rozdział 90
Rozdział 91
Rozdział 92
Rozdział 93
Rozdział 94
Rozdział 95
Rozdział 96
Rozdział 97
Rozdział 98
Rozdział 99
Rozdział 100
Rozdział 101
Rozdział 102
Rozdział 103
Rozdział 104
Rozdział 105
Rozdział 106
Rozdział 107

Rozdział 108

ROZDZIAŁ 1

✦

1 Słowa błogosławieństwa Henocha, którymi pobłogosławił wybranych i sprawiedliwych, którzy będą żyć w dniu udręki, gdy wszyscy niegodziwi i bezbożni mają zostać usunięci.

2 I podjął swą przypowieść i rzekł: Henoch, mąż sprawiedliwy, którego oczy otworzył Bóg, ujrzał widzenie Świętego w niebiosach, które ukazali mi aniołowie, i od nich usłyszałem wszystko, i od nich zrozumiałem to, co widziałem, lecz nie dla tego pokolenia, ale dla dalekiego, które ma nadejść.

3 O wybranych mówiłem i podjąłem o nich moją przypowieść:
Święty Wielki wyjdzie ze swego mieszkania,

4 A wieczny Bóg stąpi na ziemię, (nawet) na górę Synaj,
[I ukaże się ze swego obozu]
I ukaże się w sile swej potęgi z nieba niebios.

5 I wszyscy zostaną porażeni strachem,
A Czuwający zadrżą,
I wielki strach oraz drżenie ogarną ich aż po krańce ziemi.

6 I wysokie góry zostaną wstrząśnięte,
A wysokie pagórki zostaną zniżone,
I stopnieją jak wosk przed płomieniem.

7 I ziemia zostanie całkowicie rozdarta,
I wszystko, co jest na ziemi, zginie,
I nastąpi sąd nad wszystkimi (ludźmi).

8 Lecz ze sprawiedliwymi zawrze pokój.
I będzie chronił wybranych,
I miłosierdzie będzie nad nimi.
I wszyscy będą należeć do Boga,
I będzie im się powodziło,
I wszyscy będą błogosławieni.
I pomoże im wszystkim,
I światłość ukaże się im,
I uczyni z nimi pokój.

9 I oto! Przychodzi On z dziesięcioma tysiącami Swoich świętych,
Aby wykonać sąd nad wszystkimi,
I wytracić wszystkich bezbożnych:
I przekonać wszelkie ciało
O wszystkich dziełach ich bezbożności, których bezbożnie się dopuścili,
I o wszystkich twardych słowach, które bezbożni grzesznicy wypowiedzieli przeciw Niemu.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 2

✦

1 Obserwujcie wszystko, co dzieje się na niebie, jak one nie zmieniają swoich orbit, oraz ciała niebieskie, które są na niebie, jak wszystkie wschodzą i zachodzą w porządku, każde w swojej porze, i nie występują przeciwko wyznaczonemu im porządkowi.

2 Spójrzcie na ziemię i zważcie na rzeczy, które dzieją się na niej od początku do końca, jak są niezmienne, jak żadna z rzeczy na ziemi się nie zmienia, lecz wszystkie dzieła Boga ukazują się wam.

3 Spójrzcie na lato i zimę, jak cała ziemia napełniona jest wodą, a chmury i rosa, i deszcz spoczywają na niej.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 3

✦

[1] Obserwujcie i zobaczcie, jak (w zimie) wszystkie drzewa wydają się, jakby uschły i zrzuciły wszystkie liście, z wyjątkiem czternastu drzew, które nie tracą liści, lecz zachowują stare ulistnienie przez dwa do trzech lat, aż przyjdzie nowe.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 4

✦

1 I znowu, obserwujcie dni lata, jak słońce stoi nad ziemią naprzeciw niej. I szukacie cienia oraz schronienia z powodu żaru słońca, a ziemia również płonie narastającym upałem, i tak nie możecie stąpać po ziemi ani po skale z powodu jej gorąca.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 5

✦

1 Obserwujcie, jak drzewa pokrywają się zielonymi liśćmi i wydają owoce: dlatego zważcie i poznajcie w odniesieniu do wszystkich Jego dzieł, i rozpoznajcie, jak Ten, który żyje na wieki, uczynił je takimi.

2 I wszystkie Jego dzieła trwają tak z roku na rok na wieki, i wszystkie zadania, które dla Niego wykonują, a ich zadania się nie zmieniają, lecz jak Bóg postanowił, tak się dzieje.

3 I zobaczcie, jak morze i rzeki w podobny sposób wypełniają i nie zmieniają swych zadań nakazanych Jego przykazaniami.

4 Lecz wy — wy nie byliście stali ani nie wypełnialiście przykazań Pana,
Lecz odwróciliście się i wypowiadaliście dumne i twarde słowa
Waszymi nieczystymi ustami przeciwko Jego wielkości.
O, wy o twardym sercu, nie znajdziecie pokoju.

5 Dlatego będziecie przeklinać wasze dni,
A lata waszego życia przepadną,
I lata waszej zagłady pomnożą się w wiecznym przekleństwie,
I nie znajdziecie miłosierdzia.

6a W owych dniach uczynicie wasze imiona wiecznym przekleństwem dla wszystkich sprawiedliwych,
b. I przez was wszyscy, którzy przeklinają, przeklinać będą,
I wszyscy grzesznicy oraz bezbożni będą przez was złorzeczyć,
7c. I dla was, bezbożnych, będzie przekleństwo.

6d. I wszyscy . . . będą się radować,
e. I będzie odpuszczenie grzechów,
f. I wszelkie miłosierdzie, i pokój, i cierpliwość:
g. Będzie dla nich zbawienie, piękna światłość.
i. A dla was wszystkich, grzeszników, nie będzie zbawienia,
j. Lecz na was wszystkich spocznie przekleństwo.

7a Lecz dla wybranych będzie światłość, radość i pokój,
b. I oni odziedziczą ziemię.

8 I wtedy zostanie udzielona wybranym mądrość,
I wszyscy będą żyć i nigdy więcej nie zgrzeszą,
Ani przez bezbożność, ani przez pychę:
Lecz ci, którzy są mądrzy, będą pokorni.

9 I nie przestąpią więcej prawa,
Ani nie zgrzeszą po wszystkie dni swego życia,
Ani nie umrą z powodu (boskiego) gniewu czy zapalczywości,
Lecz dopełnią liczby dni swego życia.
A ich życie pomnoży się w pokoju,
I lata ich radości zostaną pomnożone,
W wiecznym weselu i pokoju,
Po wszystkie dni ich życia.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 6

✦

1 I stało się, gdy synowie ludzcy pomnożyli się, że w owych dniach narodziły im się piękne i powabne córki.

2 I aniołowie, synowie niebios, ujrzeli je i zapragnęli ich, i rzekli jeden do drugiego: „Chodźcie, wybierzmy sobie żony spośród córek ludzkich i spłodźmy sobie dzieci”.

3 A Semjaza, który był ich przywódcą, rzekł do nich: „Boję się, że zaiste nie zechcecie dokonać tego czynu i ja sam będę musiał ponieść karę za wielki grzech”.

4 A wszyscy odpowiadając mu, rzekli: „Złóżmy wszyscy przysięgę i wszyscy związmy się wzajemnymi przekleństwami, że nie porzucimy tego planu, lecz dokonamy tej rzeczy”.

5 Wtedy wszyscy razem przysięgli i związali się na to wzajemnymi przekleństwami.

6 A było ich wszystkich dwustu, którzy zstąpili za dni Jareda na szczyt góry Hermon, i nazwali ją górą Hermon, ponieważ na niej przysięgali i związali się wzajemnymi przekleństwami.

7 A oto imiona ich przywódców: Samiazaz, ich przywódca, Arakiba, Rameel, Kokabiel, Tamiel, Ramiel, Danel, Ezeqeel, Baraqijal, Asael, Armaros, Batarel, Ananel, Zaqiel, Samsapeel, Satarel, Turel, Jomjael, Sariel.

8 Oto ich dziesiętnicy.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 7

✦

1 A wszyscy pozostali wraz z nimi wzięli sobie żony, i każdy wybrał sobie jedną, i zaczęli wchodzić do nich i kalać się z nimi, i nauczyli je czarów oraz zaklęć, i ścinania korzeni, i zaznajomili je z roślinami.

2 I poczęły, i zrodziły wielkich gigantów, których wzrost wynosił trzy tysiące łokci:

3 Którzy zjedli wszystkie dobra ludzi.

4 A gdy ludzie nie mogli ich już utrzymać, giganci zwrócili się przeciwko nim i pożarli ludzkość.

5 I zaczęli grzeszyć przeciw ptakom i zwierzętom, i płazom, i rybom, i pożerać nawzajem swoje ciała, i pić krew.

6 Wtedy ziemia oskarżyła bezprawników.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 8

✦

1 I Azazel nauczył ludzi wyrabiać miecze i noże, i tarcze, i pancerze, i dał im poznać metale ziemi oraz sztukę ich obróbki, i bransolety, i ozdoby, i używanie antymonu, i upiększanie powiek, i wszelkie rodzaje drogocennych kamieni, i wszelkie barwiące nalewki.

2 I powstała wielka bezbożność, i uprawiali nierząd, i zostali zwiedzeni, i stali się zepsuci we wszystkich swoich drogach.

3 Semjaza uczył zaklęć i ścinania korzeni, Armaros odczyniania zaklęć, Baraqijal (uczył) astrologii, Kokabel gwiazdozbiorów, Ezeqeel wiedzy o chmurach, Araqiel znaków ziemi, Shamsiel znaków słońca, a Sariel biegu księżyca.

4 A gdy ludzie ginęli, wołali, a ich krzyk dotarł do nieba . . .

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 9

✦

1 I wtedy Michał, Uriel, Rafael i Gabriel spojrzeli z nieba i ujrzeli wiele krwi przelewanej na ziemi oraz wszelką bezprawność czynioną na ziemi.

2 I rzekli jeden do drugiego: „Ziemia pozbawiona mieszkańców woła głosem ich krzyknięć aż do bram niebios.

3 A teraz do was, świętych niebios, dusze ludzkie wnoszą swą prośbę, mówiąc: »Przedstawcie naszą sprawę przed Najwyższym«”.

4 I rzekli do Pana wieków: „Panie panów, Boże bogów, Królu królów i Boże wieków, tron Twej chwały (trwa) po wszystkie pokolenia wieków, a Twe imię święte i chwalebne, i błogosławione po wszystkie wieki!

5 Ty stworzyłeś wszystko i władzę nad wszystkim masz Ty: i wszystkie rzeczy są nagie i odkryte przed Twym wzrokiem, i widzisz wszystko, i nic nie może ukryć się przed Tobą.

6 Widzisz, co uczynił Azazel, który nauczył wszelkiej nieprawości na ziemi i wyjawił wieczne tajemnice, które były (przechowywane) w niebie, a które ludzie usiłowali poznać:

7 I Semjaza, któremu dałeś władzę panowania nad jego towarzyszami.

8 I poszli do córek ludzkich na ziemi, i spali z kobietami, i skalali się, i wyjawili im wszelkie rodzaje grzechów.

9 A kobiety urodziły gigantów, i cała ziemia została przez to napełniona krwią i nieprawością.

10 A teraz oto dusze tych, którzy pomarli, wołają i zanoszą swą prośbę do bram niebios, a ich lamentacje wzniosły się i nie mogą ustać z powodu bezprawnych czynów, które są popełniane na ziemi.

11 A Ty znasz wszystkie rzeczy, zanim się staną, i widzisz te rzeczy, i znosisz je, a nie mówisz nam, co mamy z nimi uczynić w odniesieniu do tego”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 10

✦

1 Wtedy rzekł Najwyższy, Święty i Wielki przemówił i posłał Uriela do syna Lamecha, i rzekł do niego:

2 „Idź do Noego i powiedz mu w moim imieniu: »Ukryj się!«, i wyjaw mu koniec, który się zbliża: że cała ziemia zostanie zniszczona, a potop ma nadejść na całą ziemię i zniszczy wszystko, co na niej jest.

3 A teraz poucz go, aby mógł uciec i aby jego nasienie zostało zachowane dla wszystkich pokoleń świata".

4 I znowu Pan rzekł do Rafaela: „Zwiąż Azazela za ręce i nogi i wrzuć go w ciemność: i zrób otwór na pustyni, która jest w Dudael, i wrzuć go tam.

5 I połóż na nim ostre i spiczaste skały, i okryj go ciemnością, i niech pozostanie tam na wieki, i zakryj jego twarz, aby nie widział światła.

6 A w dniu wielkiego sądu zostanie wrzucony w ogień.

7 I ulecz ziemię, którą aniołowie skazili, i obwieść uzdrowienie ziemi, aby uleczyli plagę i aby wszyscy synowie ludzcy nie zginęli przez wszystkie tajemne rzeczy, które Czuwający ujawnili i nauczyli swych synów.

8 I cała ziemia została skażona przez dzieła, których nauczał Azazel: jemu przypisz wszelki grzech".

9 A do Gabriela rzekł Pan: „Wystąp przeciwko bękartom i odrzuconym oraz przeciwko dzieciom nierządu: i wytrąć [dzieci nierządu i] dzieci Czuwających spośród ludzi [i spraw, by odeszli]: poślij ich jednych przeciw

drugim, aby wyniszczyli się nawzajem w walce: albowiem długości dni mieć nie będą.

10 I żadna prośba, którą oni (to jest ich ojcowie) skierują do ciebie, nie zostanie wysłuchana ich ojcom na ich rzecz; albowiem mają nadzieję żyć życiem wiecznym i że każdy z nich będzie żył pięćset lat".

11 I Pan rzekł do Michała: „Idź, zwiąż Semjazę i jego towarzyszy, którzy złączyli się z kobietami, tak iż skalali się z nimi we wszelkiej swej nieczystości.

12 A gdy ich synowie pozabijają się nawzajem, i ujrzą oni zagładę swych ukochanych, zwiąż ich mocno na siedemdziesiąt pokoleń w dolinach ziemi, aż do dnia ich sądu i ich dopełnienia, aż dokona się sąd, który trwa na wieki wieków.

13 W owych dniach zostaną odprowadzeni do otchłani ognia: i na mękę, i do więzienia, w którym zostaną zamknięci na wieki.

14 A ktokolwiek zostanie potępiony i zniszczony, będzie odtąd związany wraz z nimi aż do końca wszystkich pokoleń.

15 I wytrąć wszystkie duchy odrzuconych oraz dzieci Czuwających, ponieważ skrzywdzili ludzkość.

16 Zgładź wszelką krzywdę z powierzchni ziemi i niech wszelkie złe dzieło dobiegnie końca: i niech pojawi się roślina sprawiedliwości i prawdy: i okaże się błogosławieństwem; dzieła sprawiedliwości i prawdy będą sadzone w prawdzie i radości na wieki wieków.

17 I wtedy wszyscy sprawiedliwi ocaleją,
I będą żyć, aż spłodzą tysiące dzieci,
I wszystkie dni swej młodości oraz swej starości
Dopełnią w pokoju.

18 I wtedy cała ziemia będzie uprawiana w sprawiedliwości, i cała zostanie zasadzona drzewami, i będzie pełna błogosławieństwa.

19 I wszelkie pożądane drzewa zostaną na niej zasadzone, i zasadzą na niej winorośle: a winorośl, którą na niej zasadzą, wyda wino w obfitości, a co do wszelkiego nasienia, które na niej zostanie posiane, każda miara (jego) wyda tysiąc, a każda miara oliwek wyda dziesięć tłoczni oliwy.

20 I oczyść ziemię z wszelkiego ucisku, i z wszelkiej nieprawości, i z wszelkiego grzechu, i z wszelkiej bezbożności: i wszelką nieczystość, która jest popełniana na ziemi, usuń z powierzchni ziemi.

21 I wszyscy synowie ludzcy staną się sprawiedliwi, i wszystkie narody oddadzą cześć, i będą Mnie chwalić, i wszyscy będą Mnie wielbić.

22 I ziemia zostanie oczyszczona z wszelkiego skażenia, i z wszelkiego grzechu, i z wszelkiej kary, i z wszelkiej męki, i nigdy więcej nie ześlę (ich) na nią z pokolenia na pokolenie i na wieki.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 11

✦

1 I w owych dniach otworzę spichlerze błogosławieństwa, które są w niebie, aby zesłać je na ziemię na dzieło i trud synów ludzkich.

2 I prawda oraz pokój złączą się razem po wszystkie dni świata i po wszystkie pokolenia ludzi”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 12

✦

1 Przed tymi wydarzeniami Henoch był ukryty i nikt z synów ludzkich nie wiedział, gdzie był ukryty, i gdzie przebywał, i co się z nim stało.

2 A jego działalność związana była z Czuwającymi, i jego dni upływały ze świętymi.

3 A ja, Henoch, błogosławiłem Pana majestatu i Króla wieków, i oto Czuwający zawołali mnie — Henocha, pisarza — i rzekli do mnie:

4 „Henochu, ty pisarzu sprawiedliwości, idź, oznajmij Czuwającym niebios, którzy opuścili wysokie niebo, święte wieczne miejsce, i skalali się z kobietami, i uczynili tak, jak czynią dzieci ziemi, i wzięli sobie żony:

5 »Sprowadziliście wielkie zniszczenie na ziemię: i nie będziecie mieli pokoju ani odpuszczenia grzechu; a jako że radują się swoimi dziećmi,

6 Ujrzą zabójstwo swych ukochanych, i nad zniszczeniem swych dzieci będą lamentować, i będą błagać przez wieczność, lecz miłosierdzia i pokoju nie dostąpicie«”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 13

✦

1 I poszedł Henoch, i rzekł: „Azazelu, nie będziesz miał pokoju: surowy wyrok wyszedł przeciwko tobie, aby cię zakuć w więzy:

2 I nie zaznasz pobłażliwości ani prośba nie zostanie ci spełniona, z powodu nieprawości, której nauczałeś, i z powodu wszystkich dzieł bezbożności i nieprawości, i grzechu, które ukazałeś ludziom”.

3 Wtedy poszedłem i mówiłem do nich wszystkich razem, a oni wszyscy się zlękli, i strach oraz drżenie ich ogarnęły.

4 I prosili mnie, abym sporządził dla nich petycję, by mogli znaleźć przebaczenie, i abym odczytał ich petycję w obecności Pana niebios.

5 Albowiem odtąd nie mogli mówić (z Nim) ani podnieść swych oczu ku niebu ze wstydu za swe grzechy, za które zostali potępieni.

6 Wtedy spisałem ich petycję i modlitwę odnośnie do ich duchów i ich czynów z osobna oraz odnośnie do ich próśb, aby otrzymali przebaczenie i przedłużenie.

7 I odszedłem, i usiadłem nad wodami Dan, w ziemi Dan, na południe od zachodniej strony Hermonu: czytałem ich petycję, aż zasnąłem.

8 I oto przyszedł do mnie sen, i spłynęły na mnie widzenia, i ujrzałem widzenia kary, i przyszedł głos nakazujący (mi), abym powiedział to synom niebios i zganił ich.

9 A gdy się obudziłem, przyszedłem do nich, a oni wszyscy siedzieli zebrani razem, płacząc w Abelsjail, które jest między Libanem a Seneserem, z zakrytymi twarzami.

10 I opowiedziałem przed nimi wszystkie widzenia, które widziałem we śnie, i zacząłem mówić słowa sprawiedliwości i ganić niebiańskich Czuwających.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 14

✦

1 Księga słów sprawiedliwości i nagany wiecznych Czuwających, zgodnie z rozkazem Świętego Wielkiego w owym widzeniu.

2 Ujrzałem we śnie to, co teraz powiem językiem z ciała i tchnieniem moich ust: które Wielki dał ludziom, aby nimi rozmawiali i rozumieli sercem.

3 Jak stworzył i dał człowiekowi moc rozumienia słowa mądrości, tak stworzył również mnie i dał mi moc ganienia Czuwających, synów niebios.

4 Spisałem waszą petycję i w moim widzeniu ukazało się tak, że wasza petycja nie zostanie wam spełniona po wszystkie dni wieczności, i że sąd został ostatecznie nad wami wydany: zaiste (wasza petycja) nie zostanie wam spełniona.

5 I odtąd nie wstąpicie do nieba na całą wieczność, a w więzach ziemi zapadł wyrok, by związać was po wszystkie dni świata.

6 I (że) wcześniej ujrzycie zniszczenie waszych ukochanych synów i nie będziecie mieli z nich pociechy, lecz upadną przed wami od miecza.

7 I wasza petycja za nimi nie zostanie wysłuchana, ani też wasza własna: chociażbyście płakali i modlili się, i wypowiadali wszystkie słowa zawarte w piśmie, którem napisał.

8 A widzenie ukazało mi się tak: Oto w widzeniu chmury mnie zapraszały, a mgła mnie wzywała, a bieg gwiazd i błyskawice popędzały i przynaglały mnie, a wiatry w widzeniu uniosły mnie w locie i podniosły mnie w górę, i

poniosły mnie do nieba.

9 I wszedłem, aż zbliżyłem się do muru, który zbudowany jest z kryształów i otoczony językami ognia: i zaczęło mnie to przerażać.

10 I wszedłem w języki ognia i zbliżyłem się do wielkiego domu, który był zbudowany z kryształów: a ściany tego domu były jak mozaika (zrobiona) z kryształów, a jego fundament był z kryształu.

11 Jego sufit był jak ścieżka gwiazd i błyskawic, a między nimi byli płomienni cherubini, a ich niebo było (czyste jak) woda.

12 Płonący ogień otaczał mury, a jego portale płonęły ogniem.

13 I wszedłem do owego domu, i był gorący jak ogień i zimny jak lód: nie było w nim żadnych rozkoszy życia: strach mnie ogarnął i drżenie mnie chwyciło.

14 A gdy dygotałem i drżałem, upadłem na twarz.

15 I ujrzałem widzenie, a oto był drugi dom, większy od poprzedniego, i cały portal stał otworem przede mną, i był zbudowany z płomieni ognia.

16 I pod każdym względem tak przewyższał wspaniałością, majestatem i wielkością, że nie potrafię wam opisać jego blasku i jego rozmiaru.

17 A jego podłoga była z ognia, a nad nią były błyskawice i ścieżka gwiazd, a jego sufit również był płonącym ogniem.

18 I spojrzałem, i ujrzałem w nim wzniosły tron: jego wygląd był jak kryształ, a jego koła jak jaśniejące słońce, i było tam widzenie cherubinów.

19 A spod tronu wypływały strumienie płonącego ognia, tak że nie mogłem nań patrzeć.

20 A Wielka Chwała zasiadała na nim, a Jej szata lśniła jaśniej niż słońce i była bielsza niż jakikolwiek śnieg.

21 Żaden z aniołów nie mógł wejść ani ujrzeć Jej oblicza z powodu wspaniałości i chwały, i żadne ciało nie mogło na Nią patrzeć.

22 Płonący ogień był wokół Niej, i wielki ogień stał przed Nią, i nikt wokół nie mógł się do Niej zbliżyć: dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy (stało) przed Nią, a jednak nie potrzebowała doradcy.

23 A najświętsi, którzy byli blisko Niej, nie odchodzili nocą ani nie oddalali się od Niej.

24 A aż do tej pory leżałem prostopadle na twarzy, drżąc: i Pan zawołał mnie swymi własnymi ustami i rzekł do mnie: „Podejdź tu, Henochu, i słuchaj mego słowa”.

25 I podszedł do mnie jeden ze świętych, i obudził mnie, i sprawił, że wstałem i zbliżyłem się do drzwi: i skłoniłem twarz ku dołowi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 15

✦

1 I odpowiedział, i rzekł do mnie, a ja usłyszałem Jego głos: „Nie bój się, Henochu, ty sprawiedliwy mężu i pisarzu sprawiedliwości: podejdź tutaj i słuchaj mego głosu.

2 I idź, powiedz Czuwającym nieba, którzy posłali cię, abyś wstawiał się za nimi: »To wy powinniście wstawiać się za ludźmi, a nie ludzie za wami:

3 Dlaczego opuściliście wysokie, święte i wieczne niebo, i spaliście z kobietami, i skalaliście się z córkami ludzkimi, i wzięliście sobie żony, i postąpiliście jak dzieci ziemi, i spłodziliście gigantów (jako waszych) synów?

4 I chociaż byliście świętymi, duchowymi, żyjącymi życiem wiecznym, skalaliście się krwią kobiet i spłodziliście (dzieci) z krwią ciała, i jak synowie ludzcy pożądaliście ciała i krwi, jak czynią to również ci, którzy umierają i giną.

5 Dlatego dałem im także żony, aby je zapładniali i płodzili przez nie dzieci, aby w ten sposób niczego im nie brakowało na ziemi.

6 Lecz wy byliście wcześniej duchowi, żyjący życiem wiecznym i nieśmiertelni po wszystkie pokolenia świata.

7 I dlatego nie wyznaczyłem wam żon; albowiem co do duchowych istot nieba, w niebie jest ich mieszkanie.

8 A teraz giganci, którzy zrodzili się z duchów i ciała, będą nazywani złymi duchami na ziemi, i na ziemi będzie ich mieszkanie.

9 Złe duchy wyszły z ich ciał; ponieważ narodzili się z ludzi, a ze świętych Czuwających jest ich początek i pierwotne pochodzenie; będą złymi duchami na ziemi i złymi duchami będą nazywani.

10 [Co do duchów nieba, w niebie będzie ich mieszkanie, lecz co do duchów ziemi, które narodziły się na ziemi, na ziemi będzie ich mieszkanie.]

11 A duchy gigantów dręczą, uciskają, niszczą, atakują, walczą i sieją zniszczenie na ziemi oraz sprawiają kłopoty: nie przyjmują pokarmu, lecz mimo to łakną i pragną, i powodują zgorszenia.

12 I te duchy powstaną przeciwko synom ludzkim i przeciwko kobietom, ponieważ od nich wyszły.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 16

✦

1 Od dni rzezi, zniszczenia i śmierci gigantów, z dusz których ciał wyszły duchy, niszczyć będą bez ponoszenia sądu — tak niszczyć będą aż do dnia dopełnienia, wielkiego sądu, w którym wiek ten się dopełni, nad Czuwającymi i bezbożnymi, tak, całkowicie się dopełni«.

2 A teraz co do czuwających, którzy posłali cię, abyś wstawiał się za nimi, a którzy przedtem byli w niebie, (powiedz im):

3 »Byliście w niebie, lecz nie wszystkie tajemnice zostały wam jeszcze objawione, a poznaliście te bezwartościowe, i te w twardości waszych serc oznajmiliście kobietom, a przez te tajemnice kobiety i mężczyźni czynią wiele zła na ziemi«.

4 Powiedz im zatem: »Nie macie pokoju«”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 17

✦

1 I wzięli mnie, i przyprowadzili do miejsca, w którym ci, którzy tam byli, byli jak płonący ogień, a gdy chcieli, ukazywali się jako ludzie.

2 I przyprowadzili mnie do miejsca ciemności i do góry, której wierzchołek szczytu sięgał nieba.

3 I ujrzałem miejsca ciał niebieskich oraz skarbce gwiazd i grzmotu, i w najgłębszych głębinach, gdzie był ognisty łuk i strzały oraz ich kołczan, i ognisty miecz, i wszystkie błyskawice.

4 I zaprowadzili mnie do wód żywych i do ognia zachodu, który przyjmuje każdy zachód słońca.

5 I przyszedłem do rzeki ognia, w której ogień płynie jak woda i uchodzi do wielkiego morza ku zachodowi.

6 Ujrzałem wielkie rzeki i przyszedłem do wielkiej rzeki i do wielkiej ciemności, i udałem się do miejsca, gdzie żadne ciało nie chodzi.

7 Ujrzałem góry zimowej ciemności i miejsce, skąd wypływają wszystkie wody głębiny.

8 Ujrzałem ujścia wszystkich rzek ziemi i ujście głębiny.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 18

✦

1 Ujrzałem skarbce wszystkich wiatrów: ujrzałem, jak wyposażył w nie całe stworzenie i mocne fundamenty ziemi.

2 I ujrzałem kamień węgielny ziemi: ujrzałem cztery wiatry, które niosą [ziemię i] sklepienie niebios.

3 I ujrzałem, jak wiatry rozpinają sklepienia nieba i mają swe stanowisko między niebem a ziemią: są to filary niebios.

4 Ujrzałem wiatry niebios, które obracają i prowadzą tarczę słońca i wszystkie gwiazdy do ich zachodu.

5 Ujrzałem wiatry na ziemi niosące chmury: ujrzałem ścieżki aniołów. Ujrzałem na krańcu ziemi sklepienie niebios w górze.

6 I poszedłem dalej, i ujrzałem miejsce, które płonie dzień i noc, gdzie znajduje się siedem gór z wspaniałych kamieni, trzy ku wschodowi i trzy ku południowi.

7 A co do tych ku wschodowi, jedna była z kolorowego kamienia, jedna z perły, a jedna z hiacyntu, a te ku południowi z czerwonego kamienia.

8 Lecz ta środkowa sięgała nieba jak tron Boga, z alabastru, a szczyt tronu był z szafiru.

9 I ujrzałem płonący ogień.

10 A poza tymi górami jest kraina, kraniec wielkiej ziemi: tam niebiosa miały swój koniec.

11 I ujrzałem głęboką przepaść z kolumnami niebiańskiego ognia, a wśród nich widziałem opadające kolumny ognia, które były bez miary zarówno ku wysokości, jak i ku głębokości.

12 A poza ową przepaścią ujrzałem miejsce, które nie miało sklepienia niebios w górze ani mocno osadzonej ziemi pod sobą: nie było na nim wody ani ptaków, lecz było to miejsce pustynne i straszliwe.

13 Ujrzałem tam siedem gwiazd jak wielkie płonące góry, a gdy o nie zapytałem,

14 Anioł rzekł: „To miejsce jest krańcem nieba i ziemi: stało się ono więzieniem dla gwiazd i zastępów nieba.

15 A gwiazdy, które toczą się nad ogniem, to te, które przekroczyły przykazanie Pana na początku swego wschodu, ponieważ nie wyszły w wyznaczonych im porach.

16 I rozgniewał się na nie, i związał je aż do czasu, gdy ich wina się dopełni, (nawet) na dziesięć tysięcy lat”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 19

✦

1 I Uriel rzekł do mnie: „Tutaj staną aniołowie, którzy połączyli się z kobietami, a ich duchy, przybierając wiele różnych postaci, kalają ludzkość i zwiodą ją, by składała ofiary demonom jak bogom, (tutaj staną) aż do dnia wielkiego sądu, w którym zostaną osądzeni, aż położy się im kres.

2 A kobiety aniołów, którzy zbłądzili, staną się syrenami”.

3 A ja, Henoch, sam widziałem widzenie, krańce wszystkich rzeczy: i żaden człowiek nie ujrzy tak, jak ja widziałem.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 20

✦

1 A oto imiona świętych aniołów, którzy czuwają.

2 Uriel, jeden ze świętych aniołów, który jest nad światem i nad Tartarem.

3 Rafael, jeden ze świętych aniołów, który jest nad duchami ludzi.

4 Raguel, jeden ze świętych aniołów, który wymierza karę światu ciał niebieskich.

5 Michał, jeden ze świętych aniołów, mianowicie ten, który jest postawiony nad najlepszą częścią ludzkości i nad chaosem.

6 Saraqael, jeden ze świętych aniołów, który jest postawiony nad duchami, które grzeszą w duchu.

7 Gabriel, jeden ze świętych aniołów, który jest nad Rajem i wężami, i Cherubinami.

8 Remiel, jeden ze świętych aniołów, którego Bóg postawił nad tymi, którzy powstają.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 21

✦

1 I udałem się tam, gdzie panował chaos.

2 I ujrzałem tam coś strasznego: nie widziałem ani nieba w górze, ani mocno osadzonej ziemi, lecz miejsce chaotyczne i straszne.

3 I tam ujrzałem siedem gwiazd nieba związanych razem w nim, jak wielkie góry i płonących ogniem.

4 Wtedy rzekłem: „Za jaki grzech są one związane i z jakiego powodu zostały tu wrzucone?”

5 Wtedy przemówił Uriel, jeden ze świętych aniołów, który był ze mną i był nad nimi przełożonym, i rzekł: „Henochu, dlaczego pytasz i dlaczego jesteś żądny prawdy?

6 Te należą do liczby gwiazd nieba, które przekroczyły przykazanie Pana, i są tu związane, aż dopełni się dziesięć tysięcy lat, czas wyznaczony przez ich grzechy”.

7 I stamtąd poszedłem do innego miejsca, które było jeszcze straszniejsze niż poprzednie, i ujrzałem straszną rzecz: wielki ogień tam płonął i buchał, a miejsce to było rozcięte aż do otchłani, pełne wielkich zstępujących kolumn ognia: ani jego zasięgu, ani wielkości nie mogłem dojrzeć, ani się domyślić.

8 Wtedy rzekłem: „Jakże straszliwe jest to miejsce i jak okropne do patrzenia!”

9 Wtedy odpowiedział mi Uriel, jeden ze świętych aniołów, który był ze mną, i rzekł do mnie: „Henochu, dlaczego ogarnął cię taki strach i przerażenie?” A ja odpowiedziałem: „Z powodu tego straszliwego miejsca i z powodu widoku cierpienia”.

10 A on rzekł do mnie: „To miejsce jest więzieniem aniołów i tutaj będą uwięzieni na wieki”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 22

✦

1 I stamtąd poszedłem do innego miejsca, i ukazał mi na zachodzie inną wielką i wysoką górę [oraz] z twardej skały.

2 I były w niej cztery puste miejsca, głębokie i szerokie, i bardzo gładkie. Jakże gładkie są te puste miejsca i głębokie, i ciemne do patrzenia.

2 I były w niej cztery puste miejsca, głębokie i bardzo gładkie: trzy z nich były ciemne, a jedno jasne, i było źródło wody pośrodku niego. I rzekłem: „Jakże gładkie są te puste miejsca i głębokie, i ciemne do oglądania”.

3 Wtedy odpowiedział Rafael, jeden ze świętych aniołów, który był ze mną, i rzekł do mnie: „Te puste miejsca zostały stworzone właśnie w tym celu, aby duchy dusz zmarłych gromadziły się w nich, tak, aby wszystkie dusze synów ludzkich gromadziły się tutaj.

4 A miejsca te zostały uczynione, aby przyjmować je aż do dnia ich sądu i aż do ich wyznaczonego okresu [aż do okresu wyznaczonego], aż wielki sąd (przyjdzie) na nie”.

5 Ujrzałem duchy synów ludzkich, którzy pomarli, a ich głos wznosił się do nieba i wnosił prośbę.

6 Wtedy zapytałem Rafaela, anioła, który był ze mną, i rzekłem do niego: „Ten duch — czyj on jest, którego głos się wznosi i wnosi prośbę?”

5 Ujrzałem ducha zmarłego człowieka wnoszącego prośbę, a jego głos wznosił się do nieba i wnosił prośbę.

6 I zapytałem Rafaela, anioła, który był ze mną, i rzekłem do niego: „Ten duch, który wnosi prośbę, czyj on jest, którego głos wznosi się i zanosi prośbę do nieba?”

7 A on odpowiedział mi, mówiąc: „To jest duch, który wyszedł z Abla, którego zabił jego brat Kain, i wnosi on swą prośbę przeciwko niemu, aż jego nasienie zostanie zniszczone z powierzchni ziemi, a jego potomstwo unicestwione spośród nasienia ludzi”.

8 Wtedy zapytałem o to oraz o wszystkie te puste miejsca: „Dlaczego jedno jest oddzielone od drugiego?”

8 Wtedy zapytałem o wszystkie te puste miejsca: „Dlaczego jedno jest oddzielone od drugiego?”

9 A on odpowiedział mi i rzekł do mnie: „Te trzy zostały uczynione po to, aby duchy zmarłych mogły zostać rozdzielone. I taki podział został uczyniony dla duchów sprawiedliwych, w którym znajduje się jasne źródło wody.

10 A taki został uczyniony dla grzeszników, gdy umierają i zostają pogrzebani w ziemi, a sąd nie został wykonany nad nimi za ich życia.

11 Tutaj ich duchy zostaną odłączone w tym wielkim bólu aż do wielkiego dnia sądu i kary, i męki tych, którzy przeklinają na wieki, oraz odpłaty dla ich duchów. Tam zwiąże ich na wieki.

12 A taki podział został uczyniony dla duchów tych, którzy wnoszą swą prośbę, którzy składają świadectwo o swym zniszczeniu, gdy zostali zabici w dniach grzeszników.

13 Taki został uczyniony dla duchów ludzi, którzy nie byli sprawiedliwi, lecz grzesznikami, którzy byli pełni występku, a z przestępcami będą towarzyszami: lecz ich duchy nie zostaną zabite w dniu sądu ani stamtąd nie zostaną wskrzeszone".

14 Wtedy pobłogosławiłem Pana chwały i rzekłem: „Błogosławiony niech będzie mój Pan, Pan sprawiedliwości, który panuje na wieki".

9 A on odpowiedział mi, mówiąc: „Te trzy zostały uczynione po to, aby duchy zmarłych mogły zostać rozdzielone. I ten podział został uczyniony dla duchów sprawiedliwych, w którym znajduje się jasne źródło wody.

10 A ten został uczyniony dla grzeszników, gdy umierają i zostają pogrzebani w ziemi, a sąd nie został wykonany nad nimi za ich życia.

11 Tutaj ich duchy zostaną odłączone w tym wielkim bólu, aż do wielkiego dnia sądu, biczowań i mąk przeklętych na wieki, aby (mogła nastąpić) odpłata dla ich duchów. Tam zwiąże ich na wieki.

12 A ten podział został uczyniony dla duchów tych, którzy wnoszą swą prośbę, którzy składają świadectwo o swym zniszczeniu, gdy zostali zabici w dniach grzeszników.

13 A ten został uczyniony dla duchów ludzi, którzy nie będą sprawiedliwi, lecz grzesznikami, którzy są bezbożni, a z bezprawnymi będą towarzyszami: lecz ich duchy nie zostaną ukarane w dniu sądu ani stamtąd nie zostaną wskrzeszone".

14 Wtedy pobłogosławiłem Pana chwały i rzekłem: „Błogosławiony jesteś, Panie sprawiedliwości, który panujesz nad światem".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 23

✦

1 Stamtąd poszedłem do innego miejsca na zachód od krańców ziemi.

2 I ujrzałem płonący ogień, który biegł bez wytchnienia i nie ustawał w swym biegu ani w dzień, ani w nocy, lecz (biegł) miarowo.

3 I zapytałem, mówiąc: „Cóż to jest, co nie zaznaje spoczynku?”

4 Wtedy Raguel, jeden ze świętych aniołów, który był ze mną, odpowiedział mi i rzekł do mnie: „Ten bieg ognia, który widziałeś, to ogień na zachodzie, który ściga wszystkie ciała niebieskie”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 24

✦

1 I stamtąd poszedłem do innego miejsca na ziemi, i ukazał mi pasmo górskie ognia, które płonęło dzień i noc.

2 I poszedłem poza nie, i ujrzałem siedem wspaniałych gór, z których każda różniła się od pozostałych, a kamienie (ich) były wspaniałe i piękne, wspaniałe jako całość, o chwalebnym wyglądzie i pięknym obliczu: trzy ku wschodowi, jedna oparta na drugiej, i trzy ku południowi, jedna na drugiej, oraz głębokie, urwiste wąwozy, z których żaden nie łączył się z innym.

3 A siódma góra była pośród nich i przewyższała je wysokością, przypominając siedzibę tronu: a pachnące drzewa otaczały tron.

4 A wśród nich było drzewo, jakiego jeszcze nigdy nie wąchałem, i nie było żadnego wśród nich ani innych jemu podobnych: miało woń ponad wszelką woń, a jego liście i kwiaty, i drewno nie więdną na wieki: a jego owoc jest piękny i przypomina daktyle palmy.

5 Wtedy rzekłem: „Jakże piękne jest to drzewo i wonne, a jego liście są powabne, a jego kwiaty bardzo zachwycające z wyglądu”.

6 Wtedy odpowiedział Michał, jeden ze świętych i czcigodnych aniołów, który był ze mną i był ich przywódcą.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 25

✦

1 I rzekł do mnie: „Henochu, dlaczego pytasz mnie o woń tego drzewa i dlaczego pragniesz poznać prawdę?”

2 Wtedy odpowiedziałem mu, mówiąc: „Pragnę wiedzieć o wszystkim, lecz szczególnie o tym drzewie”.

3 A on odpowiedział, mówiąc: „Ta wysoka góra, którą widziałeś, której szczyt jest jak tron Boga, to Jego tron, gdzie Święty Wielki, Pan Chwały, Wieczny Król, zasiądzie, gdy zstąpi, aby nawiedzić ziemię z dobrocią.

4 A co do tego pachnącego drzewa, żadnemu śmiertelnikowi nie wolno go dotykać aż do wielkiego sądu, kiedy wymierzy pomstę na wszystkich i doprowadzi (wszystko) do dopełnienia na wieki. Zostanie ono wtedy dane sprawiedliwym i świętym.

5 Jego owoc będzie na pokarm dla wybranych: zostanie ono przesadzone do miejsca świętego, do świątyni Pana, Wiecznego Króla.

6 Wtedy będą radować się z weselem i cieszyć,
I do miejsca świętego wejdą;
A jego woń będzie w ich kościach,
I będą żyć długim życiem na ziemi,
Takim, jakim żyli twoi ojcowie:
A za ich dni żaden smutek ani plaga,
Ani męka, ani nieszczęście ich nie dotkną”.

7 Wtedy pobłogosławiłem Boga Chwały, Wiecznego Króla, który przygotował takie rzeczy dla sprawiedliwych i stworzył je, i obiecał im dać.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 26

✦

1 I poszedłem stamtąd do środka ziemi, i ujrzałem błogosławione miejsce, w którym były drzewa z gałęziami trwałymi i kwitnącymi [z rozczłonkowanego drzewa].

2 I ujrzałem tam świętą górę, a pod górą na wschód był strumień i płynął ku południowi.

3 I ujrzałem ku wschodowi inną górę wyższą od tej, a między nimi głęboki i wąski wąwóz: w nim również płynął strumień pod górą.

4 A na zachód od niej była inna góra, niższa od poprzedniej i o niewielkim wzniesieniu, a między nimi wąwóz głęboki i suchy: i inny głęboki i suchy wąwóz znajdował się na krańcach tych trzech gór.

5 A wszystkie te wąwozy były głębokie i wąskie, (utworzone) z twardej skały, i drzewa nie były na nich zasadzone.

6 I zdumiewałem się nad skałami, i zdumiewałem się nad wąwozem, tak, zdumiewałem się bardzo.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 27

✦

1 Wtedy rzekłem: „W jakim celu istnieje ta błogosławiona kraina, która jest całkowicie napełniona drzewami, i ta przeklęta dolina pomiędzy nimi?”

2 Wtedy Uriel, jeden ze świętych aniołów, który był ze mną, odpowiedział i rzekł: „Ta przeklęta dolina jest dla tych, którzy są przeklęci na wieki: Tutaj zgromadzą się wszyscy przeklęci, którzy wypowiadają swymi wargami przeciwko Panu niestosowne słowa i o Jego chwale mówią twarde rzeczy. Tutaj zostaną zebrani razem i tutaj będzie ich miejsce sądu.

3 W dniach ostatecznych będzie nad nimi widok sprawiedliwego sądu w obecności sprawiedliwych na wieki: tutaj miłosierni będą błogosławić Pana chwały, Wiecznego Króla.
Tutaj zostaną zebrani razem i tutaj będzie miejsce ich zamieszkania.

3 W czasach ostatecznych, w dniach prawdziwego sądu w obecności sprawiedliwych na wieki: tutaj bogobojni będą błogosławić Pana chwały, Wiecznego Króla.

4 W dniach sądu nad tamtymi będą błogosławić Go za miłosierdzie, zgodnie z którym wyznaczył im (ich los)”.

5 Wtedy pobłogosławiłem Pana Chwały i obwieściłem Jego chwałę, i wysławiałem Go chwalebnie.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 28

✦

1 I stamtąd udałem się na wschód, w sam środek pasma górskiego pustyni, i ujrzałem pustkowie, a było ono samotne, pełne drzew i roślin.

2 A woda wytryskiwała z góry.

3 Pędząc jak obfity potok [który płynął] ku północnemu zachodowi, sprawiała, że chmury i rosa unosiły się ze wszystkich stron.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 29

✦

1 I stamtąd poszedłem do innego miejsca na pustyni i zbliżyłem się do wschodniej strony tego pasma górskiego.

2 I ujrzałem tam drzewa aromatyczne wydzielające woń kadzidła i mirry, a drzewa te były również podobne do drzewa migdałowego.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 30

✦

1 A poza nimi poszedłem daleko na wschód i ujrzałem inne miejsce, dolinę (pełną) wody.

2 A w niej było drzewo o barwie (?) wonnych drzew, takich jak mastyks.

3 A po bokach owych dolin ujrzałem pachnący cynamon. I poza nimi ruszyłem na wschód.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 31

✦

1 I ujrzałem inne góry, a wśród nich były gaje drzew, i wypływał z nich nektar, który zwie się sarara i galbanum.

2 A poza tymi górami ujrzałem inną górę na wschód od krańców ziemi, na której były drzewa aloesowe, a wszystkie te drzewa były pełne staktozy, będąc jak drzewa migdałowe.

3 A gdy ktoś to palił, pachniało słodziej niż jakakolwiek wonność.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 32

✦

1 A po tych wonnościach, gdy spojrzałem na północ ponad górami, ujrzałem siedem gór pełnych wybranego nardu i wonnych drzew, i cynamonu, i pieprzu.

1 Ku północnemu wschodowi ujrzałem siedem gór pełnych wybranego nardu i mastyksu, i cynamonu, i pieprzu

2 I stamtąd przeszedłem ponad szczytami tych wszystkich gór, daleko ku wschodowi ziemi, i przeszedłem nad Morzem Erytrejskim, i oddaliłem się daleko od niego, i przeszedłem ponad aniołem Zotielem.

3 I przyszedłem do Ogrodu Sprawiedliwości, i ujrzałem poza owymi drzewami wiele wielkich drzew rosnących tam i o pięknej woni, wielkich, bardzo pięknych i chwalebnych, oraz drzewo mądrości, z którego jedzą i poznają wielką mądrość.

3 I przyszedłem do Ogrodu Sprawiedliwości, a z daleka drzewa liczniejsze niż te drzewa i wielkie — dwa drzewa tam, bardzo wielkie, piękne i chwalebne, i wspaniałe, oraz drzewo poznania, którego święty owoc jedzą i poznają wielką mądrość.

4 Drzewo to pod względem wysokości jest jak jodła, a jego liście są jak (liście) drzewa karobowego: a jego owoc jest jak grona winorośli, bardzo piękny: a woń tego drzewa przenika daleko.

5 Wtedy rzekłem: „Jakże piękne jest to drzewo i jak pociągający jest jego wygląd!”

6 Wtedy odpowiedział mi Rafael, święty anioł, który był ze mną, i rzekł: „To jest drzewo mądrości, z którego twój stary (latami) ojciec i twoja sędziwa matka, którzy byli przed tobą, jedli, i poznali mądrość, a ich oczy się otworzyły, i poznali, że byli nadzy, i zostali wygnani z ogrodu”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 33

✦

1 I stamtąd poszedłem na krańce ziemi i ujrzałem tam wielkie zwierzęta, a każde różniło się od innego; i (ujrzałem) ptaki różniące się wyglądem i pięknem, i głosem, jeden różniący się od drugiego.

2 A na wschód od owych zwierząt ujrzałem krańce ziemi, na których spoczywa niebo, i otwarte portale niebios.

3 I ujrzałem, jak wschodzą gwiazdy nieba, i policzyłem portale, z których wychodzą, i spisałem wszystkie ich wyjścia, każdej pojedynczej gwiazdy z osobna, według ich liczby i ich imion, ich biegów i ich pozycji, oraz ich czasów i ich miesięcy, jak ukazał mi Uriel, święty anioł, który był ze mną.

4 Ukazał mi wszystkie rzeczy i spisał je dla mnie: również ich imiona spisał dla mnie, oraz ich prawa i ich zastępy.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 34

✦

1 I stamtąd poszedłem ku północy na krańce ziemi, i tam ujrzałem wielkie i chwalebne dzieło na krańcach całej ziemi.

2 I tutaj ujrzałem trzy portale nieba otwarte na niebie: przez każdy z nich wychodzą wiatry północne: gdy dmą, jest zimno, grad, mróz, śnieg, rosa i deszcz.

3 A z jednego portalu dmą dla dobra: lecz gdy dmą przez pozostałe dwa portale, dzieje się to z gwałtownością i utrapieniem na ziemi, i dmą z gwałtownością.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 35

✦

1 I stamtąd poszedłem na zachód ku krańcom ziemi, i ujrzałem tam trzy otwarte portale nieba, takie jak widziałem na wschodzie, tę samą liczbę portali i tę samą liczbę wyjść.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 36

✦

1 I stamtąd poszedłem na południe ku krańcom ziemi, i ujrzałem tam trzy otwarte portale nieba: i stamtąd przychodzą rosa, deszcz i wiatr.

2 I stamtąd poszedłem na wschód ku krańcom nieba, i ujrzałem tutaj trzy wschodnie portale nieba otwarte oraz małe portale ponad nimi.

3 Przez każdy z tych małych portali przechodzą gwiazdy nieba i biegną swym kursem na zachód po ścieżce, która jest im ukazana.

4 A ilekroć widziałem, błogosławiłem zawsze Pana Chwały, i nie ustawałem w błogosławieniu Pana Chwały, który dokonał wielkich i chwalebnych cudów, aby ukazać wielkość swego dzieła aniołom i duchom, i ludziom, aby mogli chwalić Jego dzieło i całe Jego stworzenie: aby mogli ujrzeć dzieło Jego potęgi i chwalić wielkie dzieło Jego rąk, i błogosławić Go na wieki.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 37

✦

1 Drugie widzenie, które ujrzał, widzenie mądrości — które ujrzał Henoch, syn Jareda, syna Mahalalela, syna Kenana, syna Enosza, syna Seta, syna Adama.

2 A oto początek słów mądrości, które podniosłem mój głos, aby wypowiedzieć i rzec do tych, którzy mieszkają na ziemi: Słuchajcie, wy, mężowie dawnych czasów, i patrzcie, wy, którzy przyjdziecie potem, na słowa Świętego, które wypowiem przed Panem Duchów.

3 Lepiej byłoby oznajmić (je tylko) mężom dawnych czasów, lecz nawet przed tymi, którzy przyjdą potem, nie zataimy początku mądrości.

4 Aż do dnia dzisiejszego taka mądrość nigdy nie została dana przez Pana Duchów, jaką ja otrzymałem według mego wglądu, według upodobania Pana Duchów, przez którego los życia wiecznego został mi dany.

5 Oto trzy Przypowieści zostały mi przekazane, i podniosłem mój głos, i opowiedziałem je tym, którzy mieszkają na ziemi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 38

✦

1 Pierwsza Przypowieść.
Gdy zgromadzenie sprawiedliwych się ukaże,
A grzesznicy zostaną osądzeni za swe grzechy,
I zostaną wypędzeni z powierzchni ziemi:

2 I gdy Sprawiedliwy ukaże się przed oczyma sprawiedliwych,
Których wybrane dzieła zależą od Pana Duchów,
I światłość ukaże się sprawiedliwym i wybranym, którzy mieszkają na ziemi,
Gdzież wtedy będzie mieszkanie grzeszników,
I gdzie miejsce spoczynku tych, którzy zaparli się Pana Duchów?
Lepiej byłoby dla nich, gdyby się nie narodzili.

3 Gdy tajemnice sprawiedliwych zostaną objawione, a grzesznicy osądzeni,
A bezbożni wypędzeni sprzed oblicza sprawiedliwych i wybranych,

4 Od owego czasu ci, którzy posiadają ziemię, nie będą już potężni i wywyższeni:
I nie będą w stanie oglądać oblicza świętych,
Albowiem Pan Duchów sprawił, że Jego światłość ukazała się
Na obliczu świętych, sprawiedliwych i wybranych.

5 Wtedy królowie i mocarze zginą
I zostaną wydani w ręce sprawiedliwych i świętych.

6 I odtąd nikt nie będzie szukał dla siebie miłosierdzia u Pana Duchów,
Albowiem ich życie dobiegło końca.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 39

✦

1 [I stanie się w owych dniach, że wybrane i święte dzieci zstąpią z wysokiego nieba, a ich potomstwo stanie się jednym z dziećmi ludzkimi.

2 I w owych dniach Henoch otrzymał księgi gorliwości i gniewu oraz księgi niepokoju i wypędzenia.]
A miłosierdzie nie będzie im udzielone, mówi Pan Duchów.

3 I w owych dniach wicher uniósł mnie z ziemi,
I postawił mnie na krańcu niebios.

4 I ujrzałem tam inne widzenie, miejsca zamieszkania świętych,
I miejsca spoczynku sprawiedliwych.

5 Tutaj moje oczy ujrzały ich mieszkania z Jego sprawiedliwymi aniołami,
I ich miejsca spoczynku ze świętymi.
I prosili, i wstawiali się, i modlili za synami ludzkimi,
A sprawiedliwość płynęła przed nimi jak woda,
I miłosierdzie jak rosa na ziemi:
Tak jest pośród nich na wieki wieków.

6a I w owym miejscu moje oczy ujrzały Wybranego sprawiedliwości i wiary,

7a I ujrzałem jego miejsce zamieszkania pod skrzydłami Pana Duchów.

6b A sprawiedliwość przeważy w jego dniach,
A sprawiedliwi i wybrani będą bez liczby przed Nim na wieki wieków.

7b A wszyscy sprawiedliwi i wybrani przed Nim będą mocni jak ogniste światła,
A ich usta będą pełne błogosławieństwa,
A ich wargi wysławiać będą imię Pana Duchów,
A sprawiedliwość przed Nim nigdy nie ustanie,
[A prawość nigdy nie ustanie przed Nim.]

8 Tam pragnąłem zamieszkać,
I mój duch tęsknił za owym miejscem zamieszkania:
I tam dotychczas była moja cząstka,
Albowiem tak zostało postanowione o mnie przed Panem Duchów.

9 W owych dniach chwaliłem i wysławiałem imię Pana Duchów błogosławieństwami i pochwałami, ponieważ przeznaczył mnie do błogosławieństwa i chwały według upodobania Pana Duchów.

10 Przez długi czas moje oczy wpatrywały się w owe miejsce, i błogosławiłem Go, i chwaliłem Go, mówiąc: „Błogosławiony jest On i niech będzie błogosławiony od początku i na wieki wieków.

11 A przed Nim nie ma ustania. On wie, zanim świat został stworzony, co trwa na wieki i co będzie z pokolenia na pokolenie.

12 Ci, którzy nie śpią, błogosławią Ciebie: stoją przed Twoją chwałą i błogosławią, chwalą i wysławiają, mówiąc: »Święty, święty, święty jest Pan Duchów: On napełnia ziemię duchami«”.

13 I tutaj moje oczy ujrzały wszystkich tych, którzy nie śpią: stoją przed Nim i błogosławią, i mówią: „Błogosławiony bądź Ty i błogosławione niech będzie imię Pana na wieki wieków”.

14 I moje oblicze się zmieniło; albowiem nie mogłem już dłużej patrzeć.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 40

✦

1 I potem ujrzałem tysiące tysięcy i dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy, ujrzałem rzeszę bez liczby i miary, którzy stali przed Panem Duchów.

2 I po czterech stronach Pana Duchów ujrzałem cztery postacie, różne od tych, którzy nie śpią, i poznałem ich imiona: albowiem anioł, który szedł ze mną, dał mi poznać ich imiona i ukazał mi wszystkie ukryte rzeczy.

3 I usłyszałem głosy tych czterech postaci, gdy wygłaszały pochwały przed Panem chwały.

4 Pierwszy głos błogosławi Pana Duchów na wieki wieków.

5 A drugi głos słyszałem błogosławiący Wybranego i wybranych, którzy polegają na Panu Duchów.

6 A trzeci głos słyszałem modlący się i wstawiający za tymi, którzy mieszkają na ziemi, i błagający w imię Pana Duchów.

7 I usłyszałem czwarty głos odpędzający szatanów i zabraniający im stawać przed Panem Duchów, aby oskarżać tych, którzy mieszkają na ziemi.

8 Potem zapytałem anioła pokoju, który szedł ze mną, który ukazał mi wszystko, co ukryte: „Kim są te cztery postacie, które widziałem i których słowa usłyszałem i spisałem?”

9 A on rzekł do mnie: „Ten pierwszy to Michał, miłosierny i cierpliwy; a drugi, który jest postawiony nad wszystkimi chorobami i wszystkimi ranami synów ludzkich, to Rafael; a trzeci, który jest postawiony nad

wszystkimi mocami, to Gabriel; a czwarty, który jest postawiony nad pokutą ku nadziei tych, którzy dziedziczą życie wieczne, ma na imię Fanuel”.

10 I to są czterej aniołowie Pana Duchów oraz cztery głosy, które usłyszałem w owych dniach.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 41

✦

1 I potem ujrzałem wszystkie tajemnice niebios, i jak królestwo jest podzielone, i jak czyny ludzi są ważone na wadze.

2 I tam ujrzałem siedziby wybranych oraz siedziby świętych, a moje oczy ujrzały tam wszystkich grzeszników wypędzanych stamtąd, którzy zapierają się imienia Pana Duchów, i wleczonych precz: i nie mogli się ostać z powodu kary, która pochodzi od Pana Duchów.

3 I tam moje oczy ujrzały tajemnice błyskawicy i grzmotu, oraz tajemnice wiatrów, jak są rozdzielane, by dąć nad ziemią, oraz tajemnice chmur i rosy, i tam ujrzałem, skąd wychodzą w owym miejscu i skąd nasycają zapyloną ziemię.

4 I tam ujrzałem zamknięte komory, z których rozdzielają się wiatry, komorę gradu i wiatrów, komorę mgły i chmur, a chmura jej unosi się nad ziemią od początku świata.

5 I ujrzałem komory słońca i księżyca, skąd wychodzą i dokąd powracają, oraz ich chwalebny powrót, i jak jedno przewyższa drugie, i ich dostojną orbitę, i jak nie opuszczają swej orbity, i nic nie dodają do swej orbity, i nic z niej nie ujmują, i dotrzymują sobie wierności, zgodnie z przysięgą, którą są związani razem.

6 I najpierw słońce wychodzi i przemierza swą ścieżkę według przykazania Pana Duchów, a potężne jest Jego imię na wieki wieków.

7 A potem ujrzałem ukrytą i widoczną ścieżkę księżyca, i dopełnia ona biegu swej ścieżki w owym miejscu za dnia i w nocy — jedno zajmując pozycję naprzeciw drugiego przed Panem Duchów.
I składają dziękczynienie, i chwalą, i nie spoczywają;
Albowiem dla nich dziękczynienie jest spoczynkiem.

8 Gdyż słońce zmienia się często na błogosławieństwo lub przekleństwo,
A bieg ścieżki księżyca jest światłością dla sprawiedliwych,
A ciemnością dla grzeszników w imię Pana,
Który uczynił rozdzielenie między światłością a ciemnością,
I rozdzielił duchy ludzi,
I umocnił duchy sprawiedliwych,
W imię Swej sprawiedliwości.

9 Albowiem żaden anioł nie przeszkadza i żadna moc nie jest w stanie przeszkodzić; gdyż On wyznacza sędziego dla nich wszystkich i On sądzi ich wszystkich przed Sobą.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 42

✦

1 Mądrość nie znalazła miejsca, gdzie mogłaby zamieszkać;
Wtedy wyznaczono jej miejsce zamieszkania w niebiosach.

2 Mądrość wyszła, aby uczynić swe mieszkanie pośród synów ludzkich,
I nie znalazła miejsca zamieszkania:
Mądrość powróciła na swoje miejsce,
I zajęła swe miejsce pośród aniołów.

3 A nieprawość wyszła ze swoich komór:
Kogo nie szukała, znalazła,
I zamieszkała z nimi,
Jak deszcz na pustyni
I rosa na spragnionej ziemi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 43

✦

1 I ujrzałem inne błyskawice oraz gwiazdy nieba, i ujrzałem, jak On wzywał je wszystkie po imieniu, a one były Mu posłuszne.

2 I ujrzałem, jak są ważone na sprawiedliwej wadze według ich proporcji światła: (ujrzałem) szerokość ich przestrzeni i dzień ich ukazania się, i jak ich obrót wytwarza błyskawicę: i (ujrzałem) ich obrót według liczby aniołów, i (jak) dotrzymują sobie wierności.

3 I zapytałem anioła, który szedł ze mną, który ukazał mi to, co ukryte: „Czym one są?”

4 A on rzekł do mnie: „Pan Duchów ukazał ci ich znaczenie przypowieściowe (dosł. »ich przypowieść«): to są imiona świętych, którzy mieszkają na ziemi i wierzą w imię Pana Duchów na wieki wieków”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 44

✦

1 Również inne zjawisko ujrzałem w odniesieniu do błyskawic: jak niektóre z gwiazd powstają i stają się błyskawicami, i nie mogą rozstać się ze swoją nową postacią.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 45

✦

1 A to jest druga Przypowieść dotycząca tych, którzy zapierają się imienia mieszkania świętych oraz Pana Duchów.

2 I do nieba nie wstąpią,
I na ziemię nie przyjdą:
Taki będzie los grzeszników,
Którzy zaparli się imienia Pana Duchów,
Którzy są tak zachowani na dzień cierpienia i udręki.

3 W owym dniu Mój Wybrany zasiądzie na tronie chwały
I wypróbuje ich dzieła,
A ich miejsca spoczynku będą niezliczone.
I ich dusze umocnią się w nich, gdy ujrzą Moich wybranych,
I tych, którzy wzywali Mojego chwalebnego imienia:

4 Wtedy sprawię, że Mój Wybrany zamieszka pośród nich.
I przekształcę niebo, i uczynię je wiecznym błogosławieństwem i światłością:

5 I przekształcę ziemię, i uczynię ją błogosławieństwem:
I sprawię, że Moi wybrani zamieszkają na niej:
Lecz grzesznicy i złoczyńcy nie postawią na niej stopy.

6 Albowiem zaopatrzyłem i nasyciłem pokojem Moich sprawiedliwych
I sprawiłem, że zamieszkali przede Mną:
Lecz dla grzeszników jest u Mnie sąd wiszący nad nimi,

Tak iż wytracę ich z powierzchni ziemi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 46

✦

1 I tam ujrzałem Tego, który miał głowę dni,
A Jego głowa była biała jak wełna,
A z Nim była inna istota, której oblicze miało wygląd człowieka,
A jego twarz była pełna łaskawości, jak jednego ze świętych aniołów.

2 I zapytałem anioła, który szedł ze mną i ukazał mi wszystkie ukryte rzeczy, o owego Syna Człowieczego, kim był i skąd był, (i) dlaczego szedł z Głową Dni?

3 A on odpowiedział i rzekł do mnie:
To jest Syn Człowieczy, który ma sprawiedliwość,
U którego mieszka sprawiedliwość,
I który objawia wszystkie skarby tego, co ukryte,
Ponieważ Pan Duchów go wybrał,
I którego los ma pierwszeństwo przed Panem Duchów w prawości na wieki.

4 I ten Syn Człowieczy, którego widziałeś,
Podniesie królów i mocarzy z ich miejsc,
[A mocnych z ich tronów]
I rozluźni cugle mocnych,
I połamie zęby grzeszników.

5 [I strąci królów z ich tronów i królestw]
Ponieważ nie wysławiają i nie chwalą Go,
Ani z pokorą nie uznają, skąd królestwo zostało im dane.

6 I uniży oblicze mocnych,
I napełni ich wstydem.
A ciemność będzie ich mieszkaniem,
A robaki będą ich łożem,
I nie będą mieli nadziei na powstanie ze swych łoży,
Ponieważ nie wysławiają imienia Pana Duchów.

7 A oto ci, którzy sądzą gwiazdy nieba,
[I podnoszą swe ręce przeciw Najwyższemu],
I stąpają po ziemi, i mieszkają na niej.
A wszystkie ich czyny objawiają nieprawość,
A ich potęga opiera się na ich bogactwach,
A ich wiara jest w bogach, których uczynili swymi rękami,
I zapierają się imienia Pana Duchów,

8 I prześladują domy Jego zgromadzeń,
Oraz wiernych, którzy polegają na imieniu Pana Duchów.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 47

✦

1 I w owych dniach wzniesie się modlitwa sprawiedliwych,
I krew sprawiedliwych z ziemi przed Pana Duchów.

2 W owych dniach święci, którzy mieszkają w górze w niebiosach,
Zjednoczą się jednym głosem
I będą błagać, i modlić się [i chwalić,
I dziękować, i błogosławić imię Pana Duchów]
Z powodu krwi sprawiedliwych, która została przelana,
I aby modlitwa sprawiedliwych nie była daremna przed Panem Duchów,
Aby sąd został im wymierzony,
I aby nie musieli cierpieć na wieki.

3 W owych dniach ujrzałem Głowę Dni, gdy zasiadł na tronie Swej chwały,
I księgi żyjących zostały otwarte przed Nim:
A cały Jego zastęp, który jest w niebie w górze, oraz Jego doradcy stali przed Nim,

4 A serca świętych napełniły się radością;
Ponieważ liczba sprawiedliwych została dopełniona,
A modlitwa sprawiedliwych została wysłuchana,
A krew sprawiedliwych pomszczona przed Panem Duchów.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 48

✦

1 I w owym miejscu ujrzałem źródło sprawiedliwości,
Które było niewyczerpane:
A wokół niego było wiele źródeł mądrości:
I wszyscy spragnieni pili z nich,
I zostali napełnieni mądrością,
A ich mieszkania były ze sprawiedliwymi, świętymi i wybranymi.

2 I w owej godzinie ów Syn Człowieczy został nazwany
W obecności Pana Duchów,
A jego imię przed Głową Dni.

3 Zaiste, zanim słońce i znaki zostały stworzone,
Zanim gwiazdy nieba zostały uczynione,
Jego imię zostało nazwane przed Panem Duchów.

4 Będzie on laską dla sprawiedliwych, na której się oprą i nie upadną,
I będzie światłością pogan,
I nadzieją tych, którzy są strapieni na sercu.

5 Wszyscy, którzy mieszkają na ziemi, upadną i oddadzą pokłon przed nim,
I będą chwalić, i błogosławić, i wysławiać pieśnią Pana Duchów.

6 I z tego powodu został on wybrany i ukryty przed Nim,
Przed stworzeniem świata i na wieki wieków.

7 A mądrość Pana Duchów objawiła go świętym i sprawiedliwym;
Albowiem zachował on los sprawiedliwych,
Ponieważ znienawidzili i wzgardzili tym światem nieprawości,
I znienawidzili wszystkie jego dzieła i drogi w imię Pana Duchów:
Albowiem w jego imieniu są zbawieni,
I według jego upodobania stało się tak w odniesieniu do ich życia.

8 W owych dniach posępnego oblicza staną się królowie ziemi
I mocni, którzy posiadają ląd z powodu dzieł swoich rąk,
Albowiem w dniu swej udręki i ucisku nie zdołają się zbawić.

9 I wydam ich w ręce Moich wybranych:
Jak słoma w ogniu, tak spłoną przed obliczem świętych:
Jak ołów w wodzie, tak zatoną przed obliczem sprawiedliwych,
I żaden ślad po nich nie będzie już znaleziony.

10 A w dniu ich udręki będzie odpocznienie na ziemi,
I przed nimi upadną i nie powstaną znowu:
I nie będzie nikogo, kto by ujął ich swymi rękami i podniósł:
Albowiem zaparli się Pana Duchów i Jego Pomazańca.
Niech imię Pana Duchów będzie błogosławione.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 49

✦

1 Albowiem mądrość wylana jest jak woda,
A chwała nie ustaje przed nim na wieki wieków.

2 Gdyż jest on potężny we wszystkich tajemnicach sprawiedliwości,
A nieprawość zniknie jak cień,
I nie będzie miała trwania;
Ponieważ Wybrany stoi przed Panem Duchów,
A jego chwała trwa na wieki wieków,
A jego potęga po wszystkie pokolenia.

3 I w nim mieszka duch mądrości,
I duch, który daje wgląd,
I duch rozumu oraz potęgi,
I duch tych, którzy zasnęli w sprawiedliwości.

4 I on osądzi rzeczy ukryte,
I nikt nie zdoła wypowiedzieć kłamliwego słowa przed nim;
Albowiem jest on Wybranym przed Panem Duchów według Jego upodobania.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 50

✦

1 I w owych dniach dokona się zmiana dla świętych i wybranych,
A światłość dni spocznie na nich,
A chwała i cześć zwrócą się ku świętym,

2 W dniu udręki, w którym zło zostanie nagromadzone przeciwko grzesznikom.
A sprawiedliwi odniosą zwycięstwo w imię Pana Duchów:
I sprawi On, że inni będą tego świadkami,
Aby mogli pokutować
I zaniechać dzieł swych rąk.

3 Nie będą mieli czci przez imię Pana Duchów,
Jednakże przez Jego imię zostaną zbawieni,
A Pan Duchów ulituje się nad nimi,
Albowiem Jego współczucie jest wielkie.

4 A On jest sprawiedliwy również w Swoim sądzie,
I w obecności Jego chwały nieprawość także się nie ostoi:
Na Jego sądzie nieskruszeni zginą przed Nim.

5 I odtąd nie będę miał nad nimi miłosierdzia, mówi Pan Duchów.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 51

✦

1 I w owych dniach ziemia także odda to, co jej powierzono,
A Szeol także odda to, co otrzymał,
I piekło odda to, co jest winne.

5a Gdyż w owych dniach powstanie Wybrany,

2 I wybierze spośród nich sprawiedliwych i świętych:
Albowiem przybliżył się dzień, aby zostali zbawieni.

3 I Wybrany zasiądzie w owych dniach na Moim tronie,
A usta jego wyleją wszelkie tajemnice mądrości i rady:
Gdyż Pan Duchów dał mu (je) i uwielbił go.

4 I w owych dniach góry skakać będą jak barany,
A pagórki także podskakiwać będą jak jagnięta nasycone mlekiem,
I oblicza [wszystkich] aniołów w niebie rozjaśnią się radością.

5b I ziemia się radować będzie,
c. I sprawiedliwi będą na niej mieszkać,
d. A wybrani będą po niej chodzić.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 52

✦

1 A po owych dniach na owym miejscu, gdzie widziałem wszystkie widzenia tego, co ukryte — albowiem zostałem uniesiony w trąbie powietrznej i ponieśli mnie ku zachodowi —

2 Tam oczy moje ujrzały wszystkie tajemne rzeczy niebios, które nadejdą: górę z żelaza, i górę z miedzi, i górę ze srebra, i górę ze złota, i górę z miękkiego metalu, i górę z ołowiu.

3 I zapytałem anioła, który szedł ze mną, mówiąc: „Cóż to za rzeczy, które widziałem w ukryciu?”

4 A on rzekł do mnie: „Wszystkie te rzeczy, które widziałeś, służyć będą panowaniu Jego Pomazańca, aby był potężny i mocny na ziemi”.

5 I ów anioł pokoju odpowiedział, mówiąc do mnie: „Poczekaj chwilę, a zostaną ci objawione wszystkie tajemne rzeczy, które otaczają Pana Duchów.

6 A te góry, które widziały twoje oczy,
Góra z żelaza, i góra z miedzi, i góra ze srebra,
I góra ze złota, i góra z miękkiego metalu, i góra z ołowiu,
Wszystkie one staną się w obecności Wybranego
Jak wosk przed ogniem,
I jak woda, która spływa z góry [na owe góry],
I staną się bezsilne u jego stóp.

7 I stanie się w owych dniach, że nikt nie zostanie zbawiony,
Ani przez złoto, ani przez srebro,
I nikt nie zdoła uciec.

8 I nie będzie żelaza do walki,
Ani nikt nie przywdzieje pancerza.
Brąz na nic się nie przyda,
A cyna [na nic się nie przyda i] nie będzie poważana,
I ołów nie będzie pożądany.

9 I wszystkie te rzeczy zostaną [odrzucone i] zniszczone z powierzchni ziemi,
Gdy Wybrany ukaże się przed obliczem Pana Duchów".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 53

✦

1 Tam oczy moje ujrzały głęboką dolinę z otwartymi czeluściami, a wszyscy, którzy mieszkają na ziemi i morzu, i wyspach, przynosić mu będą dary i podarki, i oznaki hołdu, lecz owa głęboka dolina nie zapełni się.

2 A ich ręce popełniają bezprawne czyny,
I grzesznicy pożerają wszystkich, których bezprawnie uciskają:
Lecz grzesznicy zostaną zniszczeni przed obliczem Pana Duchów,
I zostaną wygnani z powierzchni Jego ziemi,
I zginą na wieki wieków.

3 Albowiem widziałem wszystkich aniołów kary przebywających (tam) i przygotowujących wszystkie narzędzia Szatana.

4 I zapytałem anioła pokoju, który szedł ze mną: „Dla kogo przygotowują te narzędzia?”

5 A on rzekł do mnie: „Przygotowują je dla królów i możnych tej ziemi, aby przez nie zostali zniszczeni.

6 A potem Sprawiedliwy i Wybrany sprawi, że ukaże się dom jego zgromadzenia: odtąd nie będą już doznawać przeszkód w imieniu Pana Duchów.

7 A te góry nie ostoją się jako ziemia przed jego sprawiedliwością,
Lecz pagórki staną się jak źródło wody,
I sprawiedliwi znajdą odpocznienie od ucisku grzeszników”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 54

✦

1 I spojrzałem, i obróciłem się ku innej części ziemi, i ujrzałem tam głęboką dolinę z płonącym ogniem.

2 I przyprowadzili królów oraz możnych i poczęli wrzucać ich do tej głębokiej doliny.

3 I tam moje oczy ujrzały, jak sporządzali owe swoje narzędzia: żelazne łańcuchy o niezmiernym ciężarze.

4 I zapytałem anioła pokoju, który szedł ze mną, mówiąc: „Dla kogo te łańcuchy są przygotowywane?”

5 A on rzekł do mnie: „Są one przygotowywane dla zastępów Azazela, aby mogli ich pochwycić i wrzucić w otchłań całkowitego potępienia, i przykryją ich szczęki ostrymi kamieniami, jak nakazał Pan Duchów.

6 A Michał, i Gabriel, i Rafał, i Fanuel pochwycą ich w ów wielki dzień i wrzucą ich w owym dniu do płonącego pieca, aby Pan Duchów mógł wywrzeć na nich pomstę za ich nieprawość, w tym, że stali się poddanymi Szatana i zwiedli tych, którzy mieszkają na ziemi”.

7 I w owych dniach nadejdzie kara od Pana Duchów, i otworzy On wszystkie komory wód, które są ponad niebiosami, i źródeł, które są pod ziemią.

8 I wszystkie wody złączą się z wodami: ta, która jest ponad niebiosami, jest męska, a woda, która jest pod ziemią, jest żeńska.

9 I zniszczą wszystkich, którzy mieszkają na ziemi, i tych, którzy mieszkają pod krańcami nieba.

10 A gdy uznają swoją nieprawość, którą popełnili na ziemi, wówczas przez to zginą”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 55

✦

1 A potem Głowa Dni pożałował i rzekł: „Na próżno zniszczyłem wszystkich, którzy mieszkają na ziemi”.

2 I przysiągł na Swoje wielkie imię: „Odtąd nie uczynię tak wszystkim, którzy mieszkają na ziemi, i umieszczę znak na niebie: i będzie to zadatek dobrej wiary między Mną a nimi na wieki, dopóki niebo będzie nad ziemią. A to jest zgodne z Moim nakazem.

3 Gdy zapragnę pochwycić ich ręką aniołów w dniu ucisku i bólu z tego powodu, sprawię, że Moja chłosta i Mój gniew spoczną na nich, mówi Bóg, Pan Duchów.

4 Wy, potężni królowie, którzy mieszkacie na ziemi, będziecie musieli ujrzeć Mojego Wybranego, jak zasiada na tronie chwały i sądzi Azazela i wszystkich jego towarzyszy, i wszystkie jego zastępy w imieniu Pana Duchów”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 56

✦

1 I ujrzałem tam idące zastępy aniołów kary, a trzymali oni bicze i łańcuchy z żelaza i brązu.

2 I zapytałem anioła pokoju, który szedł ze mną, mówiąc: „Do kogo idą ci, którzy trzymają bicze?”

3 A on rzekł do mnie: „Do swoich wybranych i umiłowanych, aby zostali wrzuceni w przepaść otchłani doliny.

4 I wtedy owa dolina napełni się ich wybranymi i umiłowanymi,
I dobiegną końca dni ich życia,
A dni ich zwodzenia nie będą odtąd liczone.

5 I w owych dniach aniołowie powrócą
I rzucą się na wschód na Partów i Medów:
Pobudzą królów, tak że zstąpi na nich duch niepokoju,
I porwą ich z ich tronów,
Aby wypadli jak lwy ze swoich kryjówek
I jak głodne wilki pośród swoich stad.

6 I podejdą, i zdepczą ziemię Jego wybranych,
[A ziemia Jego wybranych będzie przed nimi klepiskiem i gościńcem:]

7 Lecz miasto moich sprawiedliwych będzie przeszkodą dla ich koni.
I zaczną walczyć między sobą,
A ich prawica będzie mocna przeciwko nim samym,
I człowiek nie pozna swego brata,

Ani syn swego ojca czy swej matki,
Aż nie będzie liczby trupów z powodu ich rzezi,
A ich kara nie będzie daremna.

8 W owych dniach Szeol otworzy swoje gardzieli,
I zostaną w nim pochłonięci,
I ich zguba dobiegnie końca;
Szeol pożre grzeszników w obecności wybranych”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 57

✦

1 I stało się po tym, że ujrzałem inny zastęp wozów, a ludzie jechali na nich i przybywali na wiatrach ze wschodu i z zachodu ku południowi.

2 I słychać było turkot ich wozów, a gdy ów zgiełk powstał, święci z nieba to zauważyli, i filary ziemi poruszyły się ze swego miejsca, a dźwięk tego słyszalny był od jednego krańca nieba do drugiego, w jednym dniu.

3 I wszyscy upadną i oddadzą pokłon Panu Duchów.
I to jest koniec drugiej Przypowieści.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 58

✦

1 I zacząłem wygłaszać trzecią Przypowieść dotyczącą sprawiedliwych i wybranych.

2 Błogosławieni jesteście, wy sprawiedliwi i wybrani,
Albowiem chwalebny będzie wasz los.

3 I sprawiedliwi będą w świetle słońca,
A wybrani w świetle życia wiecznego:
Dni ich życia będą nieprzebrane,
A dni świętych bez liczby.

4 I będą szukać światła i znajdą sprawiedliwość u Pana Duchów:
Pokój będzie sprawiedliwym w imieniu Wiecznego Pana.

5 A po tym zostanie powiedziane świętym w niebie,
Aby poszukiwali tajemnic sprawiedliwości, dziedzictwa wiary:
Albowiem stało się jasno jak słońce na ziemi,
A ciemność minęła.

6 I będzie światłość, która nigdy się nie kończy,
I do granicy (dosł. „liczby”) dni nie dojdą,
Albowiem ciemność zostanie wpierw zniszczona,
[A światłość ustanowiona przed Panem Duchów]
I światłość prawości ustanowiona na wieki przed Panem Duchów.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 59

✦

1 [W owych dniach oczy moje ujrzały tajemnice błyskawic i świateł oraz sądy, które one wykonują (dosł. „ich sąd”): i błyskają one ku błogosławieństwu lub przekleństwu, jak Pan Duchów zechce.

2 I tam ujrzałem tajemnice grzmotu i to, jak gdy rozbrzmiewa w górze na niebie, słychać jego dźwięk; i sprawił, że ujrzałem sądy wykonywane na ziemi, czy to ku pomyślności i błogosławieństwu, czy ku przekleństwu według słowa Pana Duchów.

3 A potem wszystkie tajemnice świateł i błyskawic zostały mi ukazane, i błyskają one ku błogosławieństwu i nasyceniu.]

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 60

✦

1 W roku 500, w siódmym miesiącu, czternastego dnia miesiąca za życia Henocha. W owej Przypowieści widziałem, jak potężne trzęsienie sprawiło, że niebo niebios zadrżało, a zastęp Najwyższego i aniołowie, tysiąc tysięcy i dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy, zostali zaniepokojeni wielkim niepokojem.

2 A Głowa Dni zasiadł na tronie Swej chwały, a aniołowie i sprawiedliwi stali wokół Niego.

3 I ogarnęło mnie wielkie drżenie,
I strach mnie zdjął,
I biodra moje osłabły,
I rozluźniły się moje nerki,
I upadłem na twarz.

4 A Michał posłał innego anioła spośród świętych i ten mnie podniósł, a gdy mnie podniósł, duch mój powrócił; nie byłem bowiem w stanie znieść widoku tego zastępu, ani poruszenia i drżenia nieba.

5 I rzekł do mnie Michał: „Dlaczego niepokoisz się takim widzeniem? Aż do tego dnia trwał dzień Jego miłosierdzia; i był On miłosierny i cierpliwy wobec tych, którzy mieszkają na ziemi.

6 A gdy nadejdzie ów dzień, i moc, i kara, i sąd, które Pan Duchów przygotował dla tych, co nie czczą sprawiedliwego prawa, i dla tych, co zapierają się sprawiedliwego sądu, i dla tych, co biorą Jego imię

nadaremnie — ów dzień jest przygotowany: dla wybranych jako przymierze, lecz dla grzeszników jako badanie”.

25 Gdy kara Pana Duchów spocznie na nich, spocznie po to, aby kara Pana Duchów nie przyszła na próżno, i zabije dzieci z ich matkami oraz dzieci z ich ojcami. Potem nastąpi sąd według Jego miłosierdzia i Jego cierpliwości”.

7 I owego dnia rozdzielone zostały dwa potwory: potwór żeński o imieniu Lewiatan, aby mieszkał w otchłaniach oceanu nad źródłami wód.

8 Lecz męski ma na imię Behemot, który piersią swą zajmował pustkowie zwane Dûidâin, na wschód od ogrodu, gdzie mieszkają wybrani i sprawiedliwi, dokąd zabrany został mój dziad, siódmy od Adama, pierwszego człowieka, którego stworzył Pan Duchów.

9 I prosiłem owego drugiego anioła, aby ukazał mi moc tych potworów, jak zostały rozdzielone jednego dnia i wrzucone: jeden w otchłanie morza, a drugi na suchy ląd pustkowia.

10 A on rzekł do mnie: „Synu człowieczy, w tym pragniesz poznać to, co ukryte”.

11 I ów drugi anioł, który szedł ze mną i ukazywał mi to, co było ukryte, powiedział mi, co jest pierwsze i ostatnie w niebie na wysokości, i pod ziemią w głębinie, i na krańcach nieba, i na fundamencie nieba.

12 I komory wiatrów, i jak wiatry są rozdzielane, i jak są ważone, i (jak) bramy wiatrów są liczone, każda według siły wiatru, i siłę świateł księżyca, i według siły, jaka jest odpowiednia; i podziały gwiazd według ich imion, i jak wszystkie podziały są rozdzielone.

13 I gromy według miejsc, gdzie spadają, i wszystkie podziały, które są czynione między błyskawicami, aby błyskały, i ich zastęp, aby natychmiast były posłuszne.

14 Albowiem grom ma wyznaczone miejsca odpoczynku, gdy czeka na swój grzmot; a grom i błyskawica są nierozłączne i chociaż nie są jednym i niepodzielnym, to razem idą przez ducha i nie rozdzielają się.

15 Albowiem gdy błyskawica błyska, grom wydaje swój głos, a duch wymusza pauzę podczas grzmotu i dzieli równo między nimi; gdyż skarbiec ich grzmotów jest jak piasek, a każdy z nich, gdy grzmi, jest trzymany na wędzidle i zawracany mocą ducha, i popychany naprzód ku wielu stronom ziemi.

16 A duch morza jest męski i silny, i według potęgi swej siły cofa je uzdą, i w podobny sposób jest ono pędzone naprzód i rozprasza się pośród wszystkich gór ziemi.

17 A duch szronu jest swym własnym aniołem, a duch gradu jest dobrym aniołem.

18 A duch śniegu opuścił swe komory z powodu swej siły — jest w nim specjalny duch, a to, co z niego wstępuje, jest jak dym, a imię jego to mróz.

19 A duch mgły nie jest z nimi złączony w ich komorach, lecz ma specjalną komorę; albowiem jego bieg jest chwalebny zarówno w świetle, jak i w ciemności, w zimie i w lecie, a w jego komorze jest anioł.

20 A duch rosy ma swe mieszkanie na krańcach nieba i jest połączony z komorami deszczu, a jego bieg jest w zimie i w lecie; i jego chmury oraz chmury mgły są połączone, i jedno daje drugiemu.

21 A gdy duch deszczu wychodzi ze swej komory, aniołowie przychodzą, otwierają komorę i wyprowadzają go, a gdy rozlewa się po całej ziemi, łączy się z wodą na ziemi. A ilekroć łączy się z wodą na ziemi . . .

22 Albowiem wody są dla tych, którzy mieszkają na ziemi; są one bowiem pokarmem dla ziemi od Najwyższego, który jest w niebie: dlatego istnieje miara dla deszczu, a aniołowie biorą nad nią pieczę.

23 I te rzeczy widziałem w stronę Ogrodu Sprawiedliwych.

24 A anioł pokoju, który był ze mną, rzekł do mnie: „Te dwa potwory, przygotowane stosownie do wielkości Boga, będą żywić . . .

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 61

✦

1 I widziałem w owych dniach, jak dano owym aniołom długie sznury, a oni przyprawili sobie skrzydła i polecieli, i udali się na północ.

2 I zapytałem anioła, mówiąc do niego: „Dlaczego ci (aniołowie) wzięli te sznury i odeszli?”
A on rzekł do mnie: „Poszli mierzyć”.

3 I anioł, który szedł ze mną, rzekł do mnie:
„Ci przyniosą miary sprawiedliwych,
I sznury sprawiedliwych do sprawiedliwych,
Aby oparli się na imieniu Pana Duchów na wieki wieków.

4 Wybrani zaczną mieszkać z wybranymi,
I to są miary, które zostaną dane wierze
I które umocnią sprawiedliwość.

5 A te miary objawią wszystkie tajemnice głębin ziemi,
I tych, którzy zostali zniszczeni przez pustynię,
I tych, którzy zostali pożarci przez bestie,
I tych, którzy zostali pożarci przez ryby morskie,
Aby mogli powrócić i oprzeć się
W dniu Wybranego;
Albowiem nikt nie zostanie zniszczony przed Panem Duchów,
I nikt nie może zostać zniszczony”.

6 I wszyscy, którzy mieszkają w górze na niebie, otrzymali nakaz i moc, i jeden głos, i jedno światło podobne do ognia.

7 I Owego (swymi) pierwszymi słowami błogosławili,
I wywyższali, i wysławiali z mądrością,
I byli mądrzy w mowie i w duchu życia.

8 I Pan Duchów posadził Wybranego na tronie chwały.
I będzie on sądził wszystkie dzieła świętych w górze na niebie,
A na wadze zważone będą ich uczynki.

9 A gdy podniesie swe oblicze,
Aby sądzić ich tajemne drogi według słowa imienia Pana Duchów,
I ich ścieżkę według drogi sprawiedliwego sądu Pana Duchów,
Wtedy wszyscy jednym głosem mówić będą i błogosławić,
I wysławiać, i wywyższać, i uświęcać imię Pana Duchów.

10 I wezwie On cały zastęp niebios i wszystkich świętych w górze, i zastęp Boży: Cherubinów, Serafinów i Ofanninów, i wszystkich aniołów mocy, i wszystkich aniołów zwierzchności, i Wybranego, i inne moce na ziemi (i) nad wodą.

11 W owym dniu wzniosą jeden głos i będą błogosławić, i wysławiać, i wywyższać w duchu wiary, i w duchu mądrości, i w duchu cierpliwości, i w duchu miłosierdzia, i w duchu sądu i pokoju, i w duchu dobroci, i wszyscy powiedzą jednym głosem: „Błogosławiony jest On i niech imię Pana Duchów będzie błogosławione na wieki wieków".

12 Wszyscy, którzy nie śpią w górze w niebie, będą Go błogosławić:
Wszyscy święci, którzy są w niebie, będą Go błogosławić,
I wszyscy wybrani, którzy mieszkają w ogrodzie życia:

I każdy duch światłości, który może błogosławić i wysławiać, i wywyższać, i święcić Twe błogosławione imię,
I wszelkie ciało będzie bez miary wysławiać i błogosławić Twe imię na wieki wieków.

13 Albowiem wielkie jest miłosierdzie Pana Duchów i jest On cierpliwy,
I wszystkie Swe dzieła oraz wszystko, co stworzył,
Objawił sprawiedliwym i wybranym
W imieniu Pana Duchów".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 62

✦

1 I tak nakazał Pan królom i możnym, i wywyższonym, i tym, którzy mieszkają na ziemi, i rzekł:
„Otwórzcie swe oczy i podnieście swe rogi, jeśli potraficie rozpoznać Wybranego”.

2 I Pan Duchów posadził go na tronie Swej chwały,
I duch sprawiedliwości został na niego wylany,
A słowo jego ust zabija wszystkich grzeszników,
I wszyscy nieprawi są niszczeni sprzed jego oblicza.

3 I powstaną w owym dniu wszyscy królowie i możni,
I wywyższeni, i ci, którzy władają ziemią,
I ujrzą, i poznają,
Jak zasiada on na tronie swej chwały,
I sprawiedliwość jest sądzona przed nim,
I żadne kłamliwe słowo nie jest wypowiadane przed nim.

4 Wtedy ból przyjdzie na nich jak na rodzącą niewiastę,
[A ona ma boleści w rodzeniu]
Gdy jej dziecko wchodzi do ujścia łona,
I ma boleści w rodzeniu.

5 I jedna część z nich spojrzy na drugą,
I będą przerażeni,
I będą mieli spuszczone oblicza,

I ból ich ogarnie,
Gdy ujrzą owego Syna Człowieczego
Zasiadającego na tronie swej chwały.

6 A królowie i możni, i wszyscy, którzy posiadają ziemię, będą błogosławić i wysławiać, i wywyższać tego, który panuje nad wszystkim, który był ukryty.

7 Albowiem od początku Syn Człowieczy był ukryty,
A Najwyższy zachował go w obecności Swej potęgi
I objawił go wybranym.

8 I zgromadzenie wybranych i świętych zostanie zasiane.
I wszyscy wybrani staną przed nim w owym dniu.

9 I wszyscy królowie, i możni, i wywyższeni, i ci, którzy rządzą ziemią,
Upadną przed nim na swe twarze,
I oddadzą pokłon, i pokładać będą nadzieję w owym Synu Człowieczym,
I będą go prosić, i błagać o miłosierdzie z jego rąk.

10 Niemniej jednak ów Pan Duchów tak ich przyciśnie,
Że pośpiesznie wyjdą z Jego obecności,
A ich oblicza napełnią się wstydem,
I ciemność zgęstnieje na ich obliczach.

11 I wyda ich aniołom na ukaranie,
Aby wywarli na nich pomstę, ponieważ uciskali Jego dzieci i Jego wybranych.

12 I staną się widowiskiem dla sprawiedliwych i dla Jego wybranych:
Będą się nad nimi radować,
Ponieważ gniew Pana Duchów spoczywa na nich,
A Jego miecz jest pijany ich krwią.

13 I sprawiedliwi oraz wybrani zostaną ocaleni w owym dniu,
I nigdy odtąd nie ujrzą oblicza grzeszników i nieprawych.

14 A Pan Duchów będzie przebywał nad nimi,
I z owym Synem Człowieczym będą jeść,
I kłaść się, i wstawać na wieki wieków.

15 A sprawiedliwi i wybrani powstaną z ziemi
I przestaną mieć spuszczone oblicza.
I zostaną przyodziani w szaty chwały,

16 A będą to szaty życia od Pana Duchów:
I wasze szaty nie zestarzeją się,
Ani wasza chwała nie przeminie przed Panem Duchów.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 63

✦

1 W owych dniach możni i królowie, którzy posiadają ziemię, błagać będą (Go), aby dał im chwilę wytchnienia od Swoich aniołów kary, którym zostali wydani, aby mogli upaść i oddać pokłon przed Panem Duchów i wyznać swe grzechy przed Nim.

2 I będą błogosławić i wysławiać Pana Duchów, i mówić:
„Błogosławiony jest Pan Duchów i Pan królów,
I Pan możnych, i Pan bogatych,
I Pan chwały, i Pan mądrości,

3 I wspaniała w każdej ukrytej rzeczy jest Twa moc z pokolenia na pokolenie,
I Twa chwała na wieki wieków:
Głębokie są wszystkie Twe tajemnice i niezliczone,
A Twa sprawiedliwość jest nie do obliczenia.

4 Poznaliśmy teraz, że winniśmy wysławiać
I błogosławić Pana królów i Tego, który jest królem nad wszystkimi królami”.

5 I powiedzą:
„Obyśmy mieli wytchnienie, by wysławiać i dziękować,
I wyznać naszą wiarę przed Jego chwałą!

6 A teraz pragniemy chwili wytchnienia, lecz jej nie znajdujemy:
Gonimy za nią i (jej) nie otrzymujemy:
I światło zniknęło sprzed nas,
A ciemność jest naszym miejscem zamieszkania na wieki wieków:

7 Albowiem nie uwierzyliśmy przed Nim
Ani nie wysławialiśmy imienia Pana Duchów, [ani nie wysławialiśmy naszego Pana],
Lecz nasza nadzieja była w berle naszego królestwa
I w naszej chwale.

8 A w dniu naszego cierpienia i ucisku On nas nie ratuje,
I nie znajdujemy wytchnienia na wyznanie,
Że nasz Pan jest prawdziwy we wszystkich Swoich dziełach i w Swoich sądach, i w Swej sprawiedliwości,
A Jego sądy nie mają względu na osoby.

9 I odchodzimy sprzed Jego oblicza z powodu naszych uczynków,
A wszystkie nasze grzechy są policzone w sprawiedliwości".

10 Teraz powiedzą do siebie: „Dusze nasze są pełne nieprawego zysku, lecz nie powstrzymuje to nas przed zstąpieniem spośród niego w brzemię Szeolu".

11 A potem ich oblicza napełnią się ciemnością
I wstydem przed owym Synem Człowieczym,
I zostaną wypędzeni z jego obecności,
A miecz spocznie przed jego obliczem pośród nich.

12 Tak rzekł Pan Duchów: „To jest postanowienie i sąd dotyczący możnych i królów, i wywyższonych, i tych, którzy posiadają ziemię, przed Panem Duchów”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 64

✦

1 I inne postacie widziałem ukryte w owym miejscu.

2 Usłyszałem głos anioła mówiący: „To są aniołowie, którzy zstąpili na ziemię i objawili to, co było ukryte, synom ludzkim, i zwiedli synów ludzkich do popełniania grzechu”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 65

✦

1 I w owych dniach Noe ujrzał ziemię, że zapadła się i jej zniszczenie było bliskie.

2 I wstał stamtąd, i poszedł na krańce ziemi, i zawołał donośnie do swego dziada Henocha; i Noe rzekł trzy razy ze zgorzkniałym głosem: „Usłysz mnie, usłysz mnie, usłysz mnie".

3 I rzekłem do niego: „Powiedz mi, co to się dzieje na ziemi, że ziemia jest w tak złym stanie i wstrząśnięta, bym przypadkiem nie zginął wraz z nią?"

4 I nastąpiło wielkie poruszenie na ziemi, i głos usłyszano z nieba, a ja upadłem na twarz.

5 I przyszedł Henoch, mój dziad, stanął przy mnie i rzekł do mnie: „Dlaczego zawołałeś do mnie z gorzkim płaczem i narzekaniem?

6 I wyszedł nakaz z obecności Pana dotyczący tych, którzy mieszkają na ziemi, że ich zguba dopełniła się, ponieważ poznali wszystkie tajemnice aniołów i całą przemoc Szatanów, i wszystkie ich moce — te najbardziej skryte — i całą moc tych, którzy uprawiają czarnoksięstwo, i moc magii, i moc tych, którzy odlewają posągi dla całej ziemi:

7 I jak srebro powstaje z prochu ziemi, i jak miękki metal bierze swój początek w ziemi.

8 Albowiem ołów i cyna nie powstają z ziemi jak to pierwsze: to źródło je wydaje, a anioł stoi w nim, i ów anioł jest przedniejszy".

9 A potem mój dziad Henoch ujął mnie za rękę, podniósł mnie i rzekł do mnie: „Idź, zapytałem bowiem Pana Duchów o to poruszenie na ziemi.

10 A On rzekł do mnie: «Z powodu ich nieprawości ich sąd został postanowiony i nie zostanie przeze Mnie wstrzymany na wieki. Z powodu czarów, które wyszukali i poznali, ziemia i ci, którzy na niej mieszkają, zostaną zniszczeni».

11 A ci — nie mają miejsca na pokutę na wieki, ponieważ pokazali im to, co było ukryte, i są potępionymi; lecz co do ciebie, mój synu, Pan Duchów wie, że jesteś czysty i wolny od tego zarzutu dotyczącego tajemnic.

12 I przeznaczył twe imię, aby było pośród świętych,
I zachowa cię pośród tych, którzy mieszkają na ziemi,
I przeznaczył twe sprawiedliwe nasienie zarówno do królowania, jak i do wielkich zaszczytów,
A z twego nasienia wytryśnie źródło sprawiedliwych i świętych bez liczby na wieki”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 66

✦

1 A potem ukazał mi aniołów kary, którzy są przygotowani, aby przyjść i uwolnić wszystkie moce wód, które są na dole w ziemi, aby sprowadzić sąd i zniszczenie na wszystkich, którzy [przebywają i] mieszkają na ziemi.

2 I Pan Duchów dał nakaz aniołom, którzy wychodzili, aby nie pozwolili wodom wezbrać, lecz trzymali je na wodzy; ci aniołowie bowiem stali nad mocami wód.

3 I odszedłem z obecności Henocha.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 67

✦

1 I w owych dniach doszło do mnie słowo Boże, i rzekł do mnie: „Noe, twój los podszedł przed Moje oblicze, los bez nagany, los miłości i prawości.

2 A teraz aniołowie wznoszą drewnianą (budowlę), a gdy ukończą to zadanie, położę na niej Moją rękę i zachowam ją, i wyjdzie z niej nasienie życia, i nastąpi zmiana, tak że ziemia nie pozostanie bez mieszkańca.

3 I utwierdzę twe nasienie przed sobą na wieki wieków, i rozproszę tych, którzy mieszkają z tobą: nie będzie ono bezowocne na powierzchni ziemi, lecz będzie błogosławione i rozmnoży się na ziemi w imieniu Pana”.

4 I uwięzi tych aniołów, którzy okazali nieprawość, w owej płonącej dolinie, którą mój dziad Henoch ukazał mi uprzednio na zachodzie pośród gór ze złota i srebra, i żelaza, i miękkiego metalu, i cyny.

5 I widziałem ową dolinę, w której było wielkie wstrząśnienie i wzburzenie wód.

6 A gdy to wszystko się działo, z owego ognistego stopionego metalu i z owego wstrząśnienia na tym miejscu wydobywał się zapach siarki, i połączył się z owymi wodami, a owa dolina aniołów, którzy zwiedli (ludzkość), płonęła pod ową ziemią.

7 I przez jej doliny płyną strumienie ognia, gdzie karani są owi aniołowie, którzy zwiedli tych, co mieszkają na ziemi.

8 Lecz owe wody będą w owych dniach służyć królom i możnym, i wywyższonym, oraz tym, którzy mieszkają na ziemi, do uzdrowienia ciała, lecz na karę dla ducha; teraz duch ich pełen jest pożądliwości, aby mogli zostać ukarani w swym ciele, albowiem zaparli się Pana Duchów i widzą swą karę codziennie, a jednak nie wierzą w Jego imię.

9 I w miarę jak palenie ich ciał staje się dotkliwe, odpowiednia zmiana zachodzić będzie w ich duchu na wieki wieków; albowiem przed Panem Duchów nikt nie wypowie próżnego słowa.

10 Gdyż sąd przyjdzie na nich, ponieważ wierzą w pożądliwość swego ciała, a zapierają się Ducha Pana.

11 I te same wody ulegną zmianie w owych dniach; albowiem gdy owi aniołowie są karani w tych wodach, owe źródła wód zmienią swą temperaturę, a gdy aniołowie wstąpią, ta woda ze źródeł zmieni się i stanie się zimna.

12 I usłyszałem Michała odpowiadającego i mówiącego: „Ten sąd, którym aniołowie są sądzeni, jest świadectwem dla królów i możnych, którzy posiadają ziemię”.

13 Ponieważ owe wody sądu służą do uzdrowienia ciała królów i pożądliwości ich ciała; dlatego nie będą widzieć i nie uwierzą, że owe wody zmienią się i staną się ogniem, który płonie na wieki.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 68

✦

1 A potem mój dziad Henoch dał mi naukę o wszystkich tajemnicach w księdze w Przypowieściach, które mu zostały dane, i zebrał je dla mnie w słowach księgi Przypowieści.

2 I w owym dniu Michał odpowiedział Rafałowi i rzekł: „Moc ducha porywa mnie i sprawia, że drżę z powodu surowości sądu nad tajemnicami, sądu nad aniołami: któż może znieść surowy sąd, który został wykonany i przed którym oni topnieją?”

3 I Michał odpowiedział ponownie, i rzekł do Rafała: „Któż jest tym, którego serce nie zmiękło z tego powodu i którego nerki nie zatrwożyły się tym słowem sądu, (który) wyszedł na nich z powodu tych, którzy ich tak wyprowadzili?”

4 I stało się, gdy stanął przed Panem Duchów, Michał rzekł tak do Rafała: „Nie wezmę ich strony pod okiem Pana; albowiem Pan Duchów rozgniewał się na nich, ponieważ postępują tak, jakby byli Panem.

5 Dlatego wszystko, co ukryte, przyjdzie na nich na wieki wieków; albowiem ani anioł, ani człowiek nie będzie miał w tym swego działu, lecz sami otrzymali swój sąd na wieki wieków”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 69

✦

1 I po tym sądzie zatrwożą ich i sprawią, że zadrżą, ponieważ pokazali to tym, którzy mieszkają na ziemi.

2 I oto imiona owych aniołów [a oto ich imiona: pierwszym z nich jest Samjaza, drugim Artakifa, a trzecim Armen, czwartym Kokabel, piątym Turael, szóstym Rumjal, siódmym Danjal, ósmym Nekael, dziewiątym Barakel, dziesiątym Azazel, jedenastym Armaros, dwunastym Batarjal, trzynastym Busasejal, czternastym Hananel, piętnastym Turel, a szesnastym Simapesiel, siedemnastym Jetrel, osiemnastym Tumael, dziewiętnastym Turel, dwudziestym Rumael, dwudziestym pierwszym Azazel.

3 A oto wodzowie ich aniołów i ich imiona, i ich wodzowie nad setkami, i nad pięćdziesiątkami, i nad dziesiątkami].

4 Imię pierwszego Jekon: to jest ten, który zwiódł [wszystkich] synów Bożych i sprowadził ich na ziemię, i zwiódł ich przez córki ludzkie.

5 A drugi zwał się Asbeel: podał on świętym synom Bożym złą radę i zwiódł ich, tak że skalali swe ciała z córkami ludzkimi.

6 A trzeci zwał się Gadreel: to on ukazał synom ludzkim wszelkie śmiertelne ciosy, i zwiódł Ewę, i ukazał [oręż śmierci synom ludzkim] tarczę i pancerz, i miecz do walki, i wszelką broń śmierci synom ludzkim.

7 I z jego ręki wyszły one przeciwko tym, którzy mieszkają na ziemi, od owego dnia i na wieki wieków.

8 A czwarty zwał się Penemue: nauczył on synów ludzkich tego, co gorzkie i słodkie, i nauczył ich wszystkich tajemnic ich mądrości.

9 I pouczył ludzkość w pisaniu atramentem i na papierze, i przez to wielu grzeszyło od wieczności do wieczności i aż do tego dnia.

10 Albowiem ludzie nie zostali stworzeni do takiego celu, aby piórem i atramentem potwierdzać swą dobrą wiarę.

11 Ludzkość bowiem została stworzona dokładnie tak jak aniołowie, z tym zamysłem, aby trwali w czystości i sprawiedliwości, a śmierć, która niszczy wszystko, nie mogła ich dosięgnąć, lecz przez tę swoją wiedzę giną i przez tę moc pochłania to mnie.

12 A piąty zwał się Kasdeja: to ten, który ukazał synom ludzkim wszelkie niegodziwe ciosy duchów i demonów, i ciosy płodu w łonie, aby zginął, i [ciosy duszy] ukąszenia węża, i ciosy zadawane przez południowy upał, syna węża zwanego Taba'et.

13 A to jest zadanie Kasbeela, wodza przysięgi, którą ukazał świętym, gdy mieszkał wysoko w chwale, a jej imię brzmi Bika.

14 Ten (anioł) prosił Michała, aby ukazał mu ukryte imię, by mógł je wymówić w przysiędze, tak aby zadrżeli przed owym imieniem i przysięgą ci, którzy objawili synom ludzkim wszystko, co było w ukryciu.

15 A oto moc tej przysięgi, albowiem jest potężna i mocna, i złożył tę przysięgę Akae w ręce Michała.

16 A oto tajemnice tej przysięgi . . .
I są one mocne przez jego przysięgę:
I niebo zostało zawieszone, zanim świat został stworzony,

I na wieki.

17 I przez nią ziemia została założona na wodzie,
A z ukrytych zakamarków gór wypływają piękne wody,
Od stworzenia świata i aż do wieczności.

18 I przez ową przysięgę morze zostało stworzone,
A jako jego fundament położył mu piasek na czas (jego) gniewu,
I nie waży się przekroczyć go od stworzenia świata aż do wieczności.

19 I przez ową przysięgę głębiny są utwierdzone,
I trwają, i nie ruszają się ze swego miejsca od wieczności do wieczności.

20 I przez ową przysięgę słońce i księżyc dopełniają swego biegu,
I nie zbaczają ze swego porządku od wieczności do wieczności.

21 I przez ową przysięgę gwiazdy dopełniają swego biegu,
A On woła je po imieniu,
I odpowiadają Mu od wieczności do wieczności.

22 [I w podobny sposób duchy wody i wiatrów, i wszelkich zefirów, oraz (ich) ścieżki ze wszystkich stron wiatrów.

23 I tam zachowane są głosy grzmotu i światłość błyskawic: i tam zachowane są komory gradu i komory szronu, i komory mgły, i komory deszczu oraz rosy.

24 A wszystkie te wierzą i dziękują przed Panem Duchów, i wysławiają (Go) ze wszystkich swych sił, a ich pokarmem jest każdy akt dziękczynienia: dziękują i wysławiają, i wywyższają imię Pana Duchów na wieki wieków.]

25 I ta przysięga jest potężna nad nimi,
I przez nią [są zachowane i] ich ścieżki są zachowane,
A ich bieg nie zostaje zniszczony.

26 I była wielka radość pośród nich,
I błogosławili, i wysławiali, i wywyższali,
Ponieważ imię owego Syna Człowieczego zostało im objawione.

27 I zasiadł na tronie swej chwały,
A pełnia sądu została dana Synowi Człowieczemu,
I sprawił, że grzesznicy przeminęli i zostali zniszczeni z powierzchni ziemi,
Jak i ci, którzy zwiedli świat.

28 Łańcuchami zostaną związani,
I w miejscu swego zgromadzenia ku zniszczeniu zostaną uwięzieni,
A wszystkie ich dzieła znikną z powierzchni ziemi.

29 I odtąd nie będzie niczego skażonego;
Albowiem ów Syn Człowieczy się ukazał,
I zasiadł na tronie swej chwały,
I wszelkie zło przeminie sprzed jego oblicza,
A słowo owego Syna Człowieczego wyjdzie
I będzie mocne przed Panem Duchów.
To jest trzecia Przypowieść Henocha.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 70

✦

1 I stało się po tym, że imię jego za jego życia zostało wzniesione w górę do owego Syna Człowieczego i do Pana Duchów spośród tych, którzy mieszkają na ziemi.

2 I został wzniesiony na wozach ducha, a imię jego zniknęło pośród nich.

3 I od owego dnia nie byłem już liczony pośród nich: i postawił mnie między dwoma wiatrami, między Północą a Zachodem, gdzie aniołowie wzięli sznury, aby wymierzyć dla mnie miejsce dla wybranych i sprawiedliwych.

4 I tam widziałem pierwszych ojców i sprawiedliwych, którzy od początku mieszkają na owym miejscu.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 71

✦

1 I stało się po tym, że duch mój został przeniesiony
I wstąpił w niebiosa:
I ujrzałem świętych synów Bożych.
Stąpali po płomieniach ognia:
Ich szaty były białe [i ich odzienie],
A ich oblicza lśniły jak śnieg.

2 I ujrzałem dwa strumienie ognia,
A światło owego ognia lśniło jak hiacynt,
I upadłem na twarz przed Panem Duchów.

3 A anioł Michał [jeden z archaniołów] ujął mnie za prawą rękę,
I podniósł mnie, i wyprowadził ku wszelkim tajemnicom,
I ukazał mi wszystkie tajemnice sprawiedliwości.

4 I ukazał mi wszystkie tajemnice krańców nieba,
I wszystkie komory wszystkich gwiazd, i wszystkie ciała niebieskie,
Skąd wychodzą przed obliczem świętych.

5 I przeniósł mego ducha w niebo niebios,
I ujrzałem tam jakby budowlę wzniesioną z kryształów,
A między tymi kryształami języki żywego ognia.

6 I duch mój ujrzał pas, który opasywał ów dom ognia,
A po jego czterech stronach były strumienie pełne żywego ognia,
I opasywały ów dom.

7 A wokół byli Serafini, Cherubini i Ofannini:
A to są ci, którzy nie śpią
I strzegą tronu Jego chwały.

8 I widziałem aniołów, których nie można było zliczyć,
Tysiąc tysięcy i dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy,
Otaczających ów dom.
A Michał, i Rafał, i Gabriel, i Fanuel,
Oraz święci aniołowie, którzy są ponad niebiosami,
Wchodzą i wychodzą z owego domu.

9 I wyszli z owego domu,
Zarówno Michał, jak i Gabriel, Rafał i Fanuel,
Oraz wielu świętych aniołów bez liczby.

10 A z nimi Głowa Dni,
Głowa Jego biała i czysta jak wełna,
A Jego odzienie nie do opisania.

11 I upadłem na twarz,
I całe moje ciało zwiotczało,
A duch mój się przemienił;
I zawołałem donośnym głosem,
. . . w duchu mocy,
I błogosławiłem, i wysławiałem, i wywyższałem.

12 A te błogosławieństwa, które wyszły z moich ust, były miłe przed ową Głową Dni.

13 I ów Głowa Dni przyszedł z Michałem i Gabrielem, Rafałem i Fanuelem, tysiącami i dziesiątkami tysięcy aniołów bez liczby.
[Zaginiony fragment, w którym Syn Człowieczy został opisany jako towarzyszący Głowie Dni, a Henoch zapytał jednego z aniołów (jak w XLVI. 3) odnośnie Syna Człowieczego, kim on jest.]

14 I podszedł do mnie (tj. ów anioł), i pozdrowił mnie Swym głosem, i rzekł do mnie:
„To jest Syn Człowieczy, który narodził się ku sprawiedliwości,
I sprawiedliwość przebywa nad nim,
A sprawiedliwość Głowy Dni nie opuszcza go".

15 I rzekł do mnie:
„Zwiastuje ci pokój w imieniu przyszłego świata;
Albowiem stąd wyszedł pokój od stworzenia świata,
I tak będzie z tobą na wieki i na wieki wieków.

16 I wszyscy będą chodzić jego drogami, jako że sprawiedliwość nigdy go nie opuszcza:
Z nim będą ich mieszkania i z nim ich dziedzictwo,
I nie będą odłączeni od niego na wieki i na wieki wieków.

17 I tak nastanie długość dni z owym Synem Człowieczym,
A sprawiedliwi będą mieli pokój i prostą drogę
W imieniu Pana Duchów na wieki wieków".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 72

✦

1 Księga biegów ciał niebieskich nieba, wzajemnych relacji każdego z nich, według ich klas, ich panowania i ich pór, według ich imion i miejsc pochodzenia, oraz według ich miesięcy, które Uriel, święty anioł, który był ze mną, będący ich przewodnikiem, ukazał mi; i ukazał mi wszystkie ich prawa dokładnie takimi, jakie są, i jak to wygląda w odniesieniu do wszystkich lat świata i aż do wieczności, dopóki nie dokona się nowe stworzenie, które trwa aż do wieczności.

2 A oto pierwsze prawo ciał niebieskich: ciało niebieskie Słońce ma swój wschód we wschodnich bramach nieba, a swój zachód w zachodnich bramach nieba.

3 I widziałem sześć bram, w których słońce wschodzi, i sześć bram, w których słońce zachodzi: i księżyc wschodzi i zachodzi w tych bramach, oraz wodzowie gwiazd i ci, których prowadzą: sześć na wschodzie i sześć na zachodzie, a wszystkie następujące po sobie w dokładnie odpowiadającym sobie porządku: również wiele okien na prawo i na lewo od tych bram.

4 A najpierw wyrusza wielkie ciało niebieskie, zwane Słońcem, a jego obwód jest jak obwód nieba i jest ono całkowicie napełnione oświecającym i ogrzewającym ogniem.

5 Wóz, na którym wstępuje, pędzi wiatr, a słońce schodzi z nieba i powraca przez północ, aby dotrzeć na wschód, i jest tak prowadzone, że przychodzi do odpowiedniej (dosł. „tej”) bramy i świeci na obliczu nieba.

6 W ten sposób wschodzi w pierwszym miesiącu w wielkiej bramie, która jest czwartą [spośród owych sześciu bram na wschodzie].

7 A w owej czwartej bramie, z której słońce wschodzi w pierwszym miesiącu, jest dwanaście otworów okiennych, z których wydobywa się płomień, gdy zostają otwarte w swej porze.

8 Gdy słońce wschodzi na niebie, wychodzi przez ową czwartą bramę przez trzydzieści poranków z rzędu i zachodzi dokładnie w czwartej bramie na zachodzie nieba.

9 I w tym okresie dzień staje się codziennie dłuższy, a noc co noc krótsza aż do trzydziestego poranka.

10 W owym dniu dzień jest dłuższy od nocy o dziewiątą część, i dzień wynosi dokładnie dziesięć części, a noc osiem części.

11 I słońce wschodzi z owej czwartej bramy, i zachodzi w czwartej, i powraca do piątej bramy wschodu na trzydzieści poranków, i wschodzi z niej, i zachodzi w piątej bramie.

12 I wtedy dzień staje się dłuższy o dwie części i wynosi jedenaście części, a noc staje się krótsza i wynosi siedem części.

13 I powraca na wschód i wchodzi do szóstej bramy, i wschodzi oraz zachodzi w szóstej bramie przez trzydzieści jeden poranków ze względu na swój znak.

14 W owym dniu dzień staje się dłuższy od nocy, i dzień staje się dwakroć dłuższy od nocy, i dzień wynosi dwanaście części, a noc zostaje skrócona i wynosi sześć części.

15 I słońce wznosi się, aby uczynić dzień krótszym, a noc dłuższą, i słońce powraca na wschód i wchodzi do szóstej bramy, i wschodzi z niej, i zachodzi przez trzydzieści poranków.

16 A gdy trzydzieści poranków dobiegnie końca, dzień ubywa dokładnie o jedną część i wynosi jedenaście części, a noc siedem.

17 I słońce wychodzi z owej szóstej bramy na zachodzie, i idzie na wschód, i wschodzi w piątej bramie przez trzydzieści poranków, i zachodzi znowu na zachodzie w piątej zachodniej bramie.

18 W owym dniu dzień ubywa o dwie części i wynosi dziesięć części, a noc osiem części.

19 I słońce wychodzi z owej piątej bramy i zachodzi w piątej bramie zachodu, i wschodzi w czwartej bramie przez trzydzieści jeden poranków ze względu na swój znak, i zachodzi na zachodzie.

20 W owym dniu dzień zrównuje się z nocą [i staje się równej długości], i noc wynosi dziewięć części, a dzień dziewięć części.

21 I słońce wschodzi z owej bramy i zachodzi na zachodzie, i powraca na wschód, i wschodzi przez trzydzieści poranków w trzeciej bramie, i zachodzi na zachodzie w trzeciej bramie.

22 I w owym dniu noc staje się dłuższa od dnia, i noc staje się dłuższa niż poprzednia noc, a dzień krótszy niż poprzedni dzień aż do trzydziestego poranka, i noc wynosi dokładnie dziesięć części, a dzień osiem części.

23 I słońce wschodzi z owej trzeciej bramy i zachodzi w trzeciej bramie na zachodzie, i powraca na wschód, i przez trzydzieści poranków wschodzi w drugiej bramie na wschodzie, i w podobny sposób zachodzi w drugiej

bramie na zachodzie nieba.

24 I w owym dniu noc wynosi jedenaście części, a dzień siedem części.

25 I słońce wschodzi w owym dniu z owej drugiej bramy i zachodzi na zachodzie w drugiej bramie, i powraca na wschód do pierwszej bramy na trzydzieści jeden poranków, i zachodzi w pierwszej bramie na zachodzie nieba.

26 I w owym dniu noc staje się dłuższa i wynosi dwukrotność dnia: i noc wynosi dokładnie dwanaście części, a dzień sześć.

27 I słońce przemierzyło (tym samym) odcinki swej orbity i zawraca znowu na owe odcinki swej orbity, i wchodzi w ową bramę przez trzydzieści poranków, i zachodzi również na zachodzie naprzeciw niej.

28 I w ową noc ubyło nocy w długości o dziewiątą część, i noc wynosi jedenaście części, a dzień siedem części.

29 I słońce powróciło i weszło do drugiej bramy na wschodzie, i powraca na owe swoje odcinki swej orbity przez trzydzieści poranków, wschodząc i zachodząc.

30 I w owym dniu ubywa nocy w długości, i noc wynosi dziesięć części, a dzień osiem.

31 I w owym dniu słońce wschodzi z owej bramy i zachodzi na zachodzie, i powraca na wschód, i wschodzi w trzeciej bramie przez trzydzieści jeden poranków, i zachodzi na zachodzie nieba.

32 W owym dniu ubywa nocy i wynosi dziewięć części, a dzień dziewięć części, i noc jest równa dniowi, a rok wynosi dokładnie co do swych dni trzysta sześćdziesiąt cztery.

33 A długość dnia i nocy oraz krótkość dnia i nocy powstają — przez bieg słońca te rozróżnienia są czynione (dosł. „są one rozdzielane”).

34 Tak oto dzieje się, że jego bieg staje się codziennie dłuższy, a jego bieg co noc krótszy.

35 I to jest prawo i bieg słońca, i jego powrót, ilekroć powraca sześćdziesiąt razy i wschodzi, to jest wielkie ciało niebieskie, które zwie się słońcem, na wieki wieków.

36 A to, co (w ten sposób) wschodzi, jest wielkim ciałem niebieskim i tak jest nazwane według swego wyglądu, zgodnie z tym, jak Pan nakazał.

37 Jak wschodzi, tak zachodzi i nie ubywa, i nie odpoczywa, lecz biegnie dniem i nocą, a jego światło jest siedmiokrotnie jaśniejsze niż światło księżyca; lecz pod względem wielkości oba są równe.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 73

✦

1 A po tym prawie widziałem inne prawo dotyczące mniejszego ciała niebieskiego, które zwie się Księżycem.

2 A jego obwód jest jak obwód nieba, a jego wóz, w którym jedzie, pędzi wiatr, a światło dane mu jest w (określonej) mierze.

3 A jego wschód i zachód zmieniają się każdego miesiąca: a jego dni są jak dni słońca, a gdy jego światło jest jednolite (tj. pełne), wynosi ono siódmą część światła słońca.

4 I tak oto wschodzi. A jego pierwsza faza na wschodzie ukazuje się trzydziestego poranka: i w owym dniu staje się widoczny i stanowi dla was pierwszą fazę księżyca trzydziestego dnia wraz ze słońcem w bramie, gdzie słońce wschodzi.

5 A jedna jego połowa wychodzi w jednej siódmej części, a cały jego obwód jest pusty, bez światła, z wyjątkiem jednej siódmej jego części (oraz) czternastej części jego światła.

6 A gdy otrzymuje jedną siódmą część połowy swego światła, jego światło wynosi jedną siódmą część i jej połowę.

7 I zachodzi ze słońcem, a gdy słońce wschodzi, księżyc wschodzi z nim i otrzymuje połowę jednej części światła, i owej nocy na początku swego poranka [na początku dnia księżycowego] księżyc zachodzi ze słońcem i jest niewidoczny owej nocy z czternastoma częściami i połową jednej z nich.

8 I wschodzi w owym dniu z dokładnie jedną siódmą częścią, i wychodzi, i oddala się od wschodu słońca, a w swych pozostałych dniach staje się jasny w (pozostałych) trzynastu częściach.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 74

✦

1 I widziałem inny bieg, prawo dla niego, (i) jak według tego prawa dokonuje swej miesięcznej rewolucji.

2 I to wszystko Uriel, święty anioł, który jest przewodnikiem ich wszystkich, ukazał mi, oraz ich pozycje, a ja spisałem ich pozycje tak, jak mi je ukazał, i spisałem ich miesiące takimi, jakimi były, oraz wygląd ich świateł, aż dopełniło się piętnaście dni.

3 W pojedynczych siódmych częściach dopełnia całe swe światło na wschodzie, a w pojedynczych siódmych częściach dopełnia całą swą ciemność na zachodzie.

4 I w pewnych miesiącach zmienia swe zachody, a w pewnych miesiącach podąża swym własnym, swoistym tokiem.

5 W dwóch miesiącach księżyc zachodzi ze słońcem: w owych dwóch środkowych bramach, trzeciej i czwartej.

6 Wychodzi przez siedem dni i zawraca, i powraca znowu przez bramę, gdzie słońce wschodzi, i dopełnia całe swe światło: i oddala się od słońca, i w osiem dni wchodzi do szóstej bramy, z której słońce wychodzi.

7 A gdy słońce wychodzi z czwartej bramy, on wychodzi przez siedem dni, aż wychodzi z piątej i zawraca znowu w siedem dni do czwartej bramy, i dopełnia całe swe światło: i oddala się, i wchodzi do pierwszej bramy w osiem dni.

8 I powraca znowu w siedem dni do czwartej bramy, z której słońce wychodzi.

9 Tak oto widziałem ich pozycję — jak księżyce wschodziły, a słońce zachodziło w owych dniach.

10 A jeśli doda się pięć lat, słońce ma nadwyżkę trzydziestu dni, a wszystkie dni, które przypadają na nie w jednym z tych pięciu lat, gdy są pełne, wynoszą 364 dni.

11 A nadwyżka słońca i gwiazd wynosi sześć dni: w 5 latach 6 dni każdego roku daje 30 dni: a księżyc pozostaje w tyle za słońcem i gwiazdami o liczbę 30 dni.

12 A słońce i gwiazdy doprowadzają wszystkie lata dokładnie, tak że nie przyspieszają ani nie opóźniają swej pozycji o ani jeden dzień aż do wieczności; lecz dopełniają lata z doskonałą sprawiedliwością w 364 dniach.

13 W 3 latach jest 1092 dni, a w 5 latach 1820 dni, tak że w 8 latach jest 2912 dni.

14 Dla samego księżyca dni wynoszą w 3 latach 1062 dni, a w 5 latach pozostaje on w tyle o 50 dni: [tj. do sumy (1770) należy dodać (1000 i) 62 dni].

15 A w 5 latach jest 1770 dni, tak że dla księżyca dni w 8 latach wynoszą 2832 dni.

16 [Albowiem w 8 latach pozostaje w tyle na sumę 80 dni], wszystkie dni, w których pozostaje w tyle w 8 latach, to 80. 17. A rok zostaje dokładnie dopełniony zgodnie z ich stacjami świata i stacjami słońca, które wschodzą z bram, przez które ono (słońce) wschodzi i zachodzi przez 30 dni.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 75

✦

1 A wodzowie naczelników tysięcy, którzy są postawieni nad całym stworzeniem i nad wszystkimi gwiazdami, mają także do czynienia z czterema dniami przestępnymi, będąc nierozłącznymi ze swym urzędem, według rachuby roku, a ci pełnią służbę w owe cztery dni, które nie są liczone w rachubie roku.

2 I z ich powodu ludzie błądzą w tym, albowiem owe ciała niebieskie prawdziwie pełnią służbę na stacjach świata: jedno w pierwszej bramie, jedno w trzeciej bramie nieba, jedno w czwartej bramie, a jedno w szóstej bramie, i dokładność roku dokonuje się przez jego odrębne trzysta sześćdziesiąt cztery stacje.

3 Albowiem znaki i pory, i lata, i dni ukazał mi anioł Uriel, którego Pan chwały ustanowił na wieki nad wszystkimi ciałami niebieskimi nieba, w niebie i na świecie, aby panowały na obliczu nieba i były widziane na ziemi, i były przewodnikami dla dnia i nocy, tj. słońce, księżyc i gwiazdy, oraz wszystkie stworzenia usługujące, które dokonują swego obrotu we wszystkich wozach nieba.

4 W podobny sposób dwanaście drzwi ukazał mi Uriel, otwartych w obwodzie wozu słońca na niebie, przez które promienie słońca się przebijają: i z nich ciepło rozchodzi się po ziemi, gdy są otwierane w swych wyznaczonych porach.

5 [I dla wiatrów oraz ducha rosy, gdy są otwierane, stojąc otworem w niebiosach na krańcach].

6 Co do dwunastu bram w niebie, na krańcach ziemi, z których wychodzą słońce, księżyc i gwiazdy, oraz wszystkie dzieła niebios na wschodzie i na zachodzie,

7 Wiele jest okien otwartych na lewo i na prawo od nich, a jedno okno w swej (wyznaczonej) porze wytwarza ciepło, odpowiadając (tak jak one) owym drzwiom, z których wychodzą gwiazdy stosownie do tego, jak im nakazał, i w których zachodzą odpowiednio do swej liczby.

8 I widziałem wozy na niebie, biegnące po świecie, ponad owymi bramami, w których krążą gwiazdy, które nigdy nie zachodzą.

9 A jeden jest większy od wszystkich pozostałych i to on właśnie odbywa swój bieg przez cały świat.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 76

✦

1 A na krańcach ziemi widziałem dwanaście bram otwartych na wszystkie strony (nieba), z których wiatry wychodzą i wieją nad ziemią.

2 Trzy z nich są otwarte na przedzie (tj. na wschodzie) niebios, a trzy na zachodzie, i trzy po prawej (tj. na południu) nieba, a trzy po lewej (tj. na północy).

3 A trzy pierwsze to te na wschodzie, a trzy są na północy, a trzy [po tych na lewo] na południu, i trzy na zachodzie.

4 Przez cztery z nich przychodzą wiatry błogosławieństwa i pomyślności, a z owych ośmiu przychodzą wiatry szkodliwe: gdy zostają zesłane, przynoszą zniszczenie na całą ziemię i na wodę na niej, i na wszystkich, którzy na niej mieszkają, oraz na wszystko, co jest w wodzie i na lądzie.

5 A pierwszy wiatr z owych bram, zwany wiatrem wschodnim, wychodzi przez pierwszą bramę, która jest na wschodzie, skłaniając się ku południowi: z niej wychodzą spustoszenie, susza, upał i zniszczenie.

6 A przez drugą bramę w środku przychodzi to, co stosowne, i z niej przychodzą deszcz i urodzaj, i pomyślność, oraz rosa; a przez trzecią bramę, która leży ku północy, przychodzą zimno i susza.

7 A po nich wychodzą wiatry południowe przez trzy bramy: przez pierwszą z nich bramę skłaniającą się ku wschodowi wychodzi gorący wiatr.

8 A przez środkową bramę obok niej wychodzą wonne zapachy i rosa, i deszcz, oraz pomyślność i zdrowie.

9 A przez trzecią bramę leżącą ku zachodowi wychodzą rosa i deszcz, szarańcza i spustoszenie.

10 A po nich wiatry północne: z siódmej bramy na wschodzie przychodzą rosa i deszcz, szarańcza i spustoszenie.

11 A ze środkowej bramy przychodzą w prostym kierunku zdrowie i deszcz, i rosa, oraz pomyślność; a przez trzecią bramę na zachodzie przychodzą chmura i szron, i śnieg, i deszcz, oraz rosa i szarańcza.

12 A po nich [cztery] są wiatry zachodnie: przez pierwszą bramę przylegającą do północy wychodzą rosa i szron, oraz zimno i śnieg, i mróz.

13 A ze środkowej bramy wychodzą rosa i deszcz, oraz pomyślność i błogosławieństwo; a przez ostatnią bramę, która przylega do południa, wychodzą susza i spustoszenie, oraz spiekota i zniszczenie.

14 I dwanaście bram czterech stron nieba zostało tym samym dopełnionych, a wszystkie ich prawa i wszystkie ich plagi, i wszystkie ich dobrodziejstwa ukazałem tobie, mój synu Matuzalemie.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 77

✦

1 A pierwsza strona zwie się wschodem, ponieważ jest pierwsza: a druga, południem, ponieważ Najwyższy tam zstąpi, zaiste, tam w zupełnie szczególnym sensie zstąpi Ten, który jest błogosławiony na wieki.

2 A strona zachodnia nazwana jest ubywającą, ponieważ tam wszystkie ciała niebieskie nieba nikną i zachodzą.

3 A czwarta strona, nazwana północą, dzieli się na trzy części: pierwsza z nich jest na mieszkanie ludzi: a druga zawiera morza wód i otchłanie, i lasy, i rzeki, oraz ciemność i chmury; a trzecia część zawiera ogród sprawiedliwości.

4 Widziałem siedem wysokich gór, wyższych niż wszystkie góry, które są na ziemi: i stamtąd wychodzi szron, a dni, pory i lata przemijają.

5 Widziałem siedem rzek na ziemi większych niż wszystkie rzeki: jedna z nich, płynąc z zachodu, wlewa swe wody do Morza Wielkiego.

6 A te dwie płyną z północy do morza i wlewają swe wody do Morza Erytrejskiego na wschodzie.

7 A pozostałe cztery wychodzą po stronie północy do swego własnego morza, dwie z nich do Morza Erytrejskiego, a dwie do Morza Wielkiego i uchodzą tam [a niektórzy mówią: na pustynię].

8 Siedem wielkich wysp widziałem na morzu i na lądzie stałym: dwie na lądzie stałym i pięć na Morzu Wielkim.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 78

✦

1 A imiona słońca są następujące: pierwsze Orjares, a drugie Tomas.

2 A księżyc ma cztery imiona: pierwsze imię to Asonja, drugie Ebla, trzecie Benase, a czwarte Erae.

3 Oto dwa wielkie ciała niebieskie: ich obwód jest jak obwód nieba, a rozmiar obwodu obydwu jest jednakowy.

4 W obwodzie słońca jest siedem części światła, które są mu dodane bardziej niż księżycowi, i w określonych miarach jest ono przenoszone, aż wyczerpie się siódma część słońca.

5 I zachodzą, i wchodzą w bramy zachodu, i dokonują swego obrotu przez północ, i wychodzą przez bramy wschodnie na obliczu nieba.

6 A gdy księżyc wschodzi, jedna czternasta część ukazuje się na niebie: [światło staje się w nim pełne]: czternastego dnia dopełnia swe światło.

7 I piętnaście części światła jest nań przenoszonych aż do piętnastego dnia, (kiedy) jego światło jest dopełnione, według znaku roku, i staje się piętnastoma częściami, a księżyc rośnie przez (dodanie) czternastych części.

8 A w swym ubywaniu (księżyc) zmniejsza się pierwszego dnia do czternastu części swego światła, drugiego do trzynastu części światła, trzeciego do dwunastu, czwartego do jedenastu, piątego do dziesięciu, szóstego do dziewięciu, siódmego do ośmiu, ósmego do siedmiu,

dziewiątego do sześciu, dziesiątego do pięciu, jedenastego do czterech, dwunastego do trzech, trzynastego do dwóch, czternastego do połowy siódmej części, a całe jego pozostałe światło znika całkowicie piętnastego.

9 I w pewnych miesiącach miesiąc ma dwadzieścia dziewięć dni, a raz dwadzieścia osiem.

10 I Uriel ukazał mi inne prawo: kiedy światło jest przenoszone na księżyc i z której strony jest nań przenoszone przez słońce.

11 Przez cały okres, w którym księżyc rośnie w swym świetle, przenosi je na siebie naprzeciw słońca przez czternaście dni [jego światło dopełnia się na niebie], a gdy jest oświecony całkowicie, jego światło dopełnia się w pełni na niebie.

12 A pierwszego dnia zwie się nowiem, albowiem w owym dniu światło wschodzi nad nim.

13 Staje się pełnią księżyca dokładnie w dniu, gdy słońce zachodzi na zachodzie, a ze wschodu on wschodzi w nocy, i księżyc świeci przez całą noc, aż słońce wzejdzie naprzeciw niego i księżyc jest widziany naprzeciw słońca.

14 Ze strony, skąd pochodzi światło księżyca, tam znowu ubywa, aż całe światło zniknie i wszystkie dni miesiąca dobiegną końca, a jego obwód jest pusty, pozbawiony światła.

15 I trzy miesiące czyni po trzydzieści dni, a w swym czasie czyni trzy miesiące po dwadzieścia dziewięć dni każdy, w których dopełnia swe ubywanie w pierwszym okresie czasu, i w pierwszej bramie przez sto siedemdziesiąt siedem dni.

16 A w czasie swego wychodzenia ukazuje się przez trzy miesiące (po) trzydzieści dni każdy, i przez trzy miesiące ukazuje się (po) dwadzieścia dziewięć każdy.

17 W nocy ukazuje się jak człowiek przez dwadzieścia dni za każdym razem, a we dnie ukazuje się jak niebo, i nie ma w nim nic innego prócz jego światła.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 79

✦

1 A teraz, mój synu, ukazałem ci wszystko, i prawo wszystkich gwiazd nieba jest dopełnione.

2 I ukazał mi wszystkie ich prawa na każdy dzień, i na każdą porę sprawowania władzy, i na każdy rok, i na jego wychodzenie, i na porządek przepisany mu każdego miesiąca i każdego tygodnia:

3 I ubywanie księżyca, które dokonuje się w szóstej bramie: albowiem w tej szóstej bramie jego światło się dopełnia, a potem następuje początek ubywania:

4 I ubywanie, które dokonuje się w pierwszej bramie w swej porze, aż sto siedemdziesiąt siedem dni się dopełni: licząc według tygodni, dwadzieścia pięć (tygodni) i dwa dni.

5 Pozostaje on w tyle za słońcem i porządkiem gwiazd dokładnie pięć dni w ciągu jednego okresu, i gdy to miejsce, które widzisz, zostanie przemierzone.

6 Taki jest obraz i zarys każdego ciała niebieskiego, które Uriel archanioł, będący ich przewodnikiem, ukazał mi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 80

✦

1 I w owych dniach anioł Uriel odpowiedział i rzekł do mnie: „Oto pokazałem ci wszystko, Henochu, i objawiłem ci wszystko, abyś widział to słońce i ten księżyc, oraz przewodników gwiazd niebieskich i wszystkich tych, którzy nimi obracają, ich zadania, czasy i wschody.

2 A w dniach grzeszników lata zostaną skrócone,
A ich zasiew będzie opóźniony na ich ziemiach i polach,
I wszystko na ziemi ulegnie zmianie,
I nie ukaże się w swoim czasie;
A deszcz zostanie powstrzymany,
I niebiosa go zatrzymają.

3 A w owych czasach owoce ziemi będą opóźnione,
I nie będą rosły w swoim czasie,
A owoce drzew zostaną zatrzymane w swoim czasie.

4 A księżyc zmieni swój porządek
I nie ukaże się w swoim czasie.

5 [A w owych dniach słońce będzie widoczne i wieczorem będzie wędrować na krańcu wielkiego wozu na zachodzie]
I będzie świecić jaśniej, niż odpowiada to porządkowi światła.

6 I wielu wodzów gwiazd przekroczy wyznaczony porządek.
I zmienią oni swoje orbity i zadania,
I nie ukażą się w porach im wyznaczonych.

7 I cały porządek gwiazd zostanie zakryty przed grzesznikami,
A myśli tych na ziemi będą błądzić w ich względzie,
[I zostaną odwróceni ze wszystkich swoich dróg],
Zaprawdę, zbłądzą i uznają je za bogów.

8 I zło pomnoży się nad nimi,
I spadnie na nich kara,
Aby zniszczyć wszystkich”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 81

✦

1 I rzekł do mnie:
„Przypatrz się, Henochu, tym niebiańskim tablicom,
I czytaj to, co jest na nich napisane,
I zapamiętaj każdy pojedynczy fakt”.

2 I przypatrzyłem się niebiańskim tablicom, i przeczytałem wszystko, co na nich napisano, i zrozumiałem wszystko, i przeczytałem księgę wszystkich czynów ludzkości oraz wszystkich dzieci ciała, które będą na ziemi aż po najdalsze pokolenia.

3 I natychmiast błogosławiłem wielkiego Pana, Króla chwały na wieki, za to, że uczynił wszystkie dzieła świata,
I wysławiałem Pana z powodu Jego cierpliwości,
I błogosławiłem Go ze względu na synów ludzkich.

4 A potem rzekłem:
„Błogosławiony człowiek, który umiera w sprawiedliwości i dobroci,
O którym nie napisano żadnej księgi nieprawości
I przeciw któremu nie znajdzie się żaden dzień sądu”.

5 I owych siedmiu świętych przyprowadziło mnie i postawiło na ziemi przed drzwiami mego domu, i rzekli do mnie: „Oznajmij wszystko swemu synowi Metuszelachowi i pokaż wszystkim swoim dzieciom, że żadne ciało nie jest sprawiedliwe w oczach Pana, albowiem On jest ich Stwórcą.

6 Zostawimy cię z twoim synem na jeden rok, aż wydasz swoje ostatnie nakazy, abyś mógł pouczyć swoje dzieci i zapisać to dla nich, oraz dać świadectwo wszystkim swoim dzieciom; a w drugim roku zabiorą cię spośród nich.

7 Niech twoje serce będzie mężne,
Albowiem dobrzy ogłoszą sprawiedliwość dobrym;
Sprawiedliwy ze sprawiedliwym będzie się radować
I będą sobie nawzajem winszować.

8 Lecz grzesznicy umrą z grzesznikami,
A odstępca zstąpi z odstępcą.

9 A ci, którzy postępują sprawiedliwie, umrą z powodu czynów ludzi
I zostaną zabrani z powodu postępków bezbożnych".

10 I w owych dniach przestali ze mną rozmawiać, a ja przyszedłem do mego ludu, błogosławiąc Pana świata.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 82

✦

1 A teraz, mój synu Metuszelachu, wszystkie te rzeczy ci opowiadam i spisuję dla ciebie, i objawiłem ci wszystko, i dałem ci księgi dotyczące tego wszystkiego: zachowaj więc, mój synu Metuszelachu, księgi z ręki twego ojca i dopilnuj, abyś przekazał je pokoleniom świata.

2 Dałem mądrość tobie i twoim dzieciom,
[I twoim dzieciom, które będziesz miał],
Aby przekazali ją swoim dzieciom przez pokolenia,
Tę mądrość, która przewyższa ich myśl.

3 A ci, którzy ją rozumieją, nie zasną,
Lecz będą słuchać uchem, aby posiąść tę mądrość,
I będzie się ona podobać tym, którzy ją spożywają, bardziej niż wyborny pokarm.

4 Błogosławieni wszyscy sprawiedliwi, błogosławieni wszyscy, którzy chodzą drogą sprawiedliwości i nie grzeszą jak grzesznicy, w rachubie wszystkich swoich dni, w których słońce przemierza niebo, wchodząc do bram i wychodząc z nich przez trzydzieści dni wraz z naczelnikami tysięcy porządku gwiazd, wraz z czterema, które są dodane i dzielą cztery części roku, które je prowadzą i wchodzą z nimi cztery dni.

5 Z ich powodu ludzie będą w błędzie i nie policzą ich w pełnym rachunku roku: zaprawdę, ludzie będą w błędzie i nie rozpoznają ich dokładnie.

6 Należą one bowiem do rachuby roku i są prawdziwie na zawsze zapisane, jedna w pierwszej bramie i jedna w trzeciej, i jedna w czwartej, i jedna w szóstej, a rok dopełnia się w trzysta sześćdziesiąt cztery dni.

7 A sprawozdanie o tym jest wierne, a zapisany jego rachunek dokładny; albowiem ciała niebieskie, i miesiące, i święta, i lata, i dni pokazał mi i objawił Uriel, któremu Pan całego stworzenia świata poddał zastęp niebios.

8 I ma on władzę nad nocą i dniem w niebiosach, aby sprawić, by światłość świeciła ludziom — słońce, księżyc i gwiazdy, i wszystkie moce niebios, które obracają się w swych kolistych wozach.

9 A oto są porządki gwiazd, które zachodzą na swoich miejscach, w swoich porach, świętach i miesiącach.

10 A oto są imiona tych, którzy je prowadzą, którzy czuwają, aby wchodziły w swoich czasach, w swoich porządkach, w swoich porach, w swoich miesiącach, w okresach swego panowania i na swoich stanowiskach.

11 Ich czterej przewodnicy, którzy dzielą cztery części roku, wchodzą pierwsi; a po nich dwunastu przewodników porządków, którzy dzielą miesiące; a dla trzystu sześćdziesięciu dni są naczelnicy nad tysiącami, którzy dzielą dni; a dla czterech dni dodatkowych są przewodnicy, którzy rozdzielają cztery części roku.

12 A owi naczelnicy nad tysiącami są wstawieni między przewodnika a przewodnika, każdy za danym stanowiskiem, lecz podziału dokonują ich przewodnicy.

13 A oto imiona przewodników, którzy dzielą cztery wyznaczone części roku: Milkiel, Helemmelek, Melejal i Narel.

14 A imiona tych, którzy ich prowadzą: Adnarel, Ijasusael i Elomeel — ci trzej idą za przewodnikami porządków, a jeden idzie za trzema przewodnikami porządków, którzy idą za owymi przewodnikami stanowisk dzielącymi cztery części roku.

15 Na początku roku jako pierwszy wschodzi i panuje Melkejal, który zwie się Tam'aini i słońce, a wszystkie dni jego panowania, dopóki sprawuje rządy, to dziewięćdziesiąt jeden dni.

16 A oto znaki dni, które widać na ziemi w dniach jego panowania: pot, i gorąco, i spokój; i wszystkie drzewa przynoszą owoc, i liście pojawiają się na wszystkich drzewach, i żniwo pszenicy, i kwiaty róż, i wszystkie kwiaty, które wschodzą na polu, lecz drzewa pory zimowej usychają.

17 A oto imiona przewodników, którzy są pod nimi: Berkael, Zelebsel, i inny, który jest dodany jako naczelnik tysiąca, zwany Hilujasef; i dni panowania tego przewodnika dobiegają końca.

18 Następnym przewodnikiem po nim jest Helemmelek, którego nazywają jaśniejącym słońcem, a wszystkie dni jego światłości to dziewięćdziesiąt jeden dni.

19 A oto znaki jego dni na ziemi: żar i susza, i drzewa dojrzewają swe owoce i wydają wszystkie swe owoce dojrzałe i gotowe, a owce parzą się i stają się kotne, i zbiera się wszystkie owoce ziemi, i wszystko, co jest na polach, i tłocznię wina: to dzieje się w dniach jego panowania.

20 Oto imiona, i porządki, i przewodnicy owych naczelników tysięcy: Gidaijal, Keel i Heel, oraz imię naczelnika tysiąca, który jest do nich dodany, Asfael; i dni jego panowania dobiegają końca.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 83

✦

1 A teraz, mój synu Metuszelachu, pokażę ci wszystkie moje widzenia, które widziałem, opowiadając je przed tobą.

2 Dwa widzenia widziałem, zanim pojąłem żonę, i jedno było zupełnie niepodobne do drugiego: pierwsze, gdy uczyłem się pisać, drugie, zanim pojąłem twoją matkę, kiedy to widziałem straszliwe widzenie.

3 I w ich sprawie modliłem się do Pana. Położyłem się w domu mego dziadka Mahalalela, kiedy w widzeniu ujrzałem, jak niebo runęło, zostało porwane i spadło na ziemię.

4 A gdy spadło na ziemię, ujrzałem, jak ziemia została pochłonięta w wielkiej otchłani, a góry zawisły na górach, i pagórki zapadały się na pagórki, a wysokie drzewa zostały wyrwane ze swoich pni, runęły i zatonęły w otchłani.

5 I wtedy słowo spadło na moje usta, i podniosłem głos, by głośno krzyczeć, i rzekłem: „Ziemia jest zniszczona”.

6 A mój dziadek Mahalalel obudził mnie, gdy leżałem blisko niego, i rzekł do mnie: „Dlaczego tak krzyczysz, mój synu, i dlaczego tak zawodzisz?”

7 I opowiedziałem mu całe widzenie, które widziałem, a on rzekł do mnie: „Straszną rzecz widziałeś, mój synu, i wielkiej wagi jest twoje nocne widzenie dotyczące tajemnic wszelkiego grzechu ziemi: musi ona zapaść się w otchłań i ulec wielkiemu zniszczeniu.

8 A teraz, mój synu, wstań i zanieś prośbę do Pana chwały, skoro jesteś wierzący, aby ocalała resztka na ziemi i aby nie zniszczył On całej ziemi.

9 Mój synu, z nieba to wszystko spadnie na ziemię, i na ziemi nastanie wielkie zniszczenie”.

10 Potem wstałem i modliłem się, błagałem i prosiłem, i spisałem moją modlitwę dla pokoleń świata, i wszystko ci pokażę, mój synu Metuszelachu.

11 A gdy wyszedłem na dół i ujrzałem niebo, i słońce wschodzące na wschodzie, i księżyc zachodzący na zachodzie, i kilka gwiazd, i całą ziemię, i wszystko tak, jak On to poznał na początku, wtedy błogosławiłem Pana sądu i wysławiałem Go za to, że sprawił, iż słońce wychodzi z okien wschodu, i wstąpiło ono i weszło na obliczu niebios, i ruszyło w drogę, stale przemierzając wskazaną mu ścieżkę.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 84

✦

1 I podniosłem ręce w sprawiedliwości i błogosławiłem Świętego i Wielkiego, i przemówiłem tchnieniem moich ust i językiem z ciała, który Bóg stworzył dla dzieci ciała ludzkiego, aby nim mówiły, i dał im tchnienie, i język, i usta, aby nimi mówiły:

2 „Bądź błogosławiony, o Panie, Królu,
Wielki i potężny w Swej wielkości,
Panie całego stworzenia niebios,
Królu królów i Boże całego świata.
A Twoja potęga, królowanie i wielkość trwają na wieki wieków,
I przez wszystkie pokolenia Twoje panowanie;
I wszystkie niebiosa są Twoim tronem na wieki,
A cała ziemia podnóżkiem Twoim na wieki wieków.

3 Albowiem Ty stworzyłeś i Ty rządzisz wszystkim,
I nic nie jest dla Ciebie zbyt trudne,
Mądrość nie oddala się od miejsca Twego tronu
Ani nie odwraca się od Twojej obecności.
A Ty wiesz i widzisz, i słyszysz wszystko,
I nic nie jest ukryte przed Tobą [bo Ty widzisz wszystko].

4 A teraz aniołowie Twoich niebios są winni wystąpku,
I na ciele ludzkim spoczywa Twój gniew aż do wielkiego dnia sądu.

5 A teraz, o Boże i Panie, i Wielki Królu,
Błagam i proszę Cię, abyś wysłuchał mojej modlitwy,
Abyś zostawił mi potomstwo na ziemi
I nie wytracił wszelkiego ciała ludzkiego,
I nie uczynił ziemi bezludną,
Tak aby nastała wieczna zagłada.

6 A teraz, mój Panie, zniszcz z ziemi ciało, które wzbudziło Twój gniew,
Lecz ciało sprawiedliwości i prawości utwierdź jako roślinę wiecznego nasienia,
I nie ukrywaj Swego oblicza przed modlitwą Twego sługi, o Panie".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 85

✦

1 A potem widziałem inny sen i pokażę ci cały ten sen, mój synu.

2 I Henoch podniósł głos i rzekł do swego syna Metuszelacha: „Do ciebie, mój synu, przemówię: słuchaj moich słów — nakłoń ucha ku widzeniu sennemu twego ojca.

3 Zanim pojąłem twoją matkę Ednę, widziałem w widzeniu na moim łożu, a oto byk wyszedł z ziemi, a byk ten był biały; a po nim wyszła jałówka, a wraz z nią wyszły dwa byki, jeden z nich czarny, a drugi czerwony.

4 I ów czarny byk ugodził rogami czerwonego i ścigał go po ziemi, i potem nie mogłem już widzieć owego czerwonego byka.

5 Lecz ów czarny byk rósł, a owa jałówka poszła z nim, i widziałem, że wyszło z niego wiele wołów, które były do niego podobne i szły za nim”.

6 A owa krowa, ta pierwsza, odeszła od owego pierwszego byka, aby szukać owego czerwonego, lecz go nie znalazła, i lamentowała nad nim wielkim lamentem i szukała go.

7 I patrzyłem, aż ów pierwszy byk przyszedł do niej i uspokoił ją, i od tego czasu już więcej nie płakała.

8 A potem urodziła innego białego byka, a po nim urodziła wiele byków i czarnych krów.

9 I widziałem w moim śnie, że ów biały byk również rósł i stał się wielkim białym bykiem, i wyszło z niego wiele białych byków, i były do niego podobne.

10 I zaczęły rodzić wiele białych byków, które były do nich podobne, jeden po drugim, doprawdy wiele.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 86

✦

1 I znowu widziałem na własne oczy, gdy spałem, i ujrzałem niebo w górze, a oto gwiazda spadła z nieba, i powstała, i jadła, i pasła się wśród owych wołów.

2 A potem widziałem wielkie i czarne woły, a oto wszystkie one zmieniły swoje obory i pastwiska oraz swoje bydło, i zaczęły żyć ze sobą nawzajem.

3 I znowu widziałem w widzeniu, i spojrzałem ku niebu, a oto ujrzałem wiele gwiazd zstępujących i rzucających się z nieba ku owej pierwszej gwieździe, i stały się bykami pośród owego bydła i pasły się z nimi [pośród nich].

4 I spojrzałem na nie i zobaczyłem, a oto wszystkie wypuściły swe członki wstydliwe, jak konie, i zaczęły pokrywać krowy wołów, i wszystkie stały się brzemienne i rodziły słonie, wielbłądy i osły.

5 I wszystkie woły bały się ich i były nimi przerażone, i zaczęły gryźć zębami i pożerać, i bść rogami.

6 I zaczęły ponadto pożerać owe woły; a oto wszystkie dzieci ziemi zaczęły drżeć i trząść się przed nimi, i uciekać przed nimi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 87

✦

1 I znowu widziałem, jak zaczęły bść się nawzajem i pożerać się nawzajem, a ziemia zaczęła głośno krzyczeć.

2 I znowu podniosłem oczy ku niebu, i widziałem w widzeniu, a oto wyszły z nieba istoty, które były podobne do białych mężów: i czterech wyszło z owego miejsca, a trzech z nimi.

3 A owi trzej, którzy wyszli jako ostatni, ujęli mnie za rękę i unieśli mnie w górę, z dala od pokoleń ziemi, i wynieśli mnie na wysokie miejsce, i pokazali mi wieżę wzniesioną wysoko ponad ziemię, a wszystkie wzgórza były niższe.

4 I rzekł do mnie jeden: „Pozostań tutaj, aż zobaczysz wszystko, co spotka owe słonie, wielbłądy i osły, oraz gwiazdy i woły, i ich wszystkich”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 88

✦

1 I ujrzałem jednego z owych czterech, którzy wyszli pierwsi, a on pochwycił ową pierwszą gwiazdę, która spadła z nieba, i związał ją za ręce i nogi, i wrzucił do otchłani: a otchłań ta była wąska i głęboka, straszliwa i ciemna.

2 A jeden z nich dobył miecza i dał go owym słoniom, wielbłądom i osłom: wtedy zaczęły one bić się nawzajem, a cała ziemia drżała z ich powodu.

3 A gdym patrzył w widzeniu, oto jeden z owych czterech, którzy wyszli, kamienował je z nieba, i zebrał oraz pochwycił wszystkie owe wielkie gwiazdy, których członki wstydliwe były jak u koni, i powiązał je wszystkie za ręce i nogi, i wrzucił je w otchłań ziemi.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 89

✦

1 A jeden z owych czterech poszedł do owego białego byka i pouczył go o tajemnicy, tak że się nie przeląkł: urodził się on bykiem i stał się człowiekiem, i zbudował sobie wielki statek i zamieszkał w nim; i trzy byki zamieszkały z nim w owym statku, i były one nakryte.

2 I znowu podniosłem oczy ku niebu i ujrzałem wysoki dach, z siedmioma potokami wód na nim, a owe potoki płynęły z wielką ilością wody do zagrody.

3 I znowu widziałem, a oto otworzyły się źródła na powierzchni owej wielkiej zagrody, i woda ta zaczęła wzbierać i podnosić się na powierzchni, i widziałem ową zagrodę, aż cała jej powierzchnia została pokryta wodą.

4 A woda, ciemność i mgła wzmagały się nad nią; a gdym patrzył na wysokość owej wody, woda ta wzniosła się ponad wysokość owej zagrody i przelewała się przez tę zagrodę, i stała na ziemi.

5 I całe bydło owej zagrody zgromadziło się, aż ujrzałem, jak tonęło, zostało pochłonięte i zginęło w owych wodach.

6 Lecz ów statek pływał po wodzie, podczas gdy wszystkie woły, słonie, wielbłądy i osły zatonęły na dno wraz ze wszystkimi zwierzętami, tak że nie mogłem ich już widzieć, i nie zdołały uciec, lecz zginęły i zatonęły w głębinach.

7 I znowu widziałem w widzeniu, aż owe potoki wód zostały usunięte z owego wysokiego dachu, a rozpadliny ziemi zostały wyrównane i otworzyły się inne otchłanie.

8 Wtedy woda zaczęła spływać do nich, aż ziemia stała się widoczna; lecz ów statek osiadł na ziemi, a ciemność ustąpiła i pojawiło się światło.

9 Lecz ów biały byk, który stał się człowiekiem, wyszedł z owego statku, a trzy byki z nim; i jeden z owych trzech był biały jak ów byk, a jeden z nich był czerwony jak krew, a jeden czarny: i ów biały byk odszedł od nich.

10 I zaczęły rodzić dzikie zwierzęta i ptaki, tak że powstały różne rodzaje: lwy, tygrysy, wilki, psy, hieny, dziki, lisy, wiewiórki, świnie, sokoły, sępy, kanie, orły i kruki; a wśród nich urodził się biały byk.

11 I zaczęły gryźć się nawzajem; lecz ów biały byk, który urodził się wśród nich, spłodził dzikiego osła i białego byka wraz z nim, i dzikie osły rozmnożyły się.

12 Lecz ów byk, który narodził się z niego, spłodził czarnego dzika i białą owcę; a ten pierwszy spłodził wiele dzików, lecz owa owca spłodziła dwanaście owiec.

13 A gdy owych dwanaście owiec podrosło, wydały jedną z nich osłom, a owe osły znowu wydały tę owcę wilkom, i owca ta dorastała wśród wilków.

14 A Pan przyprowadził owe jedenaście owiec, aby mieszkały z nią i pasły się z nią wśród wilków: i rozmnożyły się, i stały się wieloma stadami owiec.

15 I wilki zaczęły się ich bać, i uciskały je, aż wytraciły ich małe, i wrzucały ich młode do rzeki o wielkich wodach: lecz owe owce zaczęły głośno wołać z powodu swoich małych i skarżyć się swemu Panu.

16 A owca, która została ocalona przed wilkami, uciekła i uszła do dzikich osłów; i widziałem owce, jak lamentowały i płakały, i błagały swego Pana z całej swej siły, aż ów Pan owiec zstąpił na głos owiec z wysokiej siedziby, i przyszedł do nich, i pasł je.

17 I zawołał ową owcę, która uciekła przed wilkami, i rozmawiał z nią o wilkach, aby je upomniała, by nie dotykały owiec.

18 I owca poszła do wilków według słowa Pana, a inna owca spotkała ją i poszła z nią, i obie poszły i weszły razem do zgromadzenia owych wilków, i rozmawiały z nimi, i upomniały je, by odtąd nie dotykały owiec.

19 I potem widziałem wilki, jak niezmiernie uciskały owce z całą swoją mocą; a owce głośno wołały.

20 I Pan przyszedł do owiec, a one zaczęły bić owe wilki: i wilki zaczęły lamentować; lecz owce uspokoiły się i natychmiast przestały wołać.

21 I widziałem owce, aż odeszły spośród wilków; lecz oczy wilków zostały zaślepione, i owe wilki ruszyły w pogoń za owcami z całą swoją siłą.

22 A Pan owiec szedł z nimi jako ich wódz, a wszystkie Jego owce szły za Nim: a Jego oblicze było olśniewające, chwalebne i straszliwe do patrzenia.

23 Lecz wilki zaczęły ścigać owe owce, aż dotarły do morza wód.

24 A morze to rozdzieliło się i woda stanęła z tej strony i z tamtej przed ich obliczem, a ich Pan prowadził je i stanął pomiędzy nimi a wilkami.

25 A ponieważ owe wilki jeszcze nie widziały owiec, weszły w środek owego morza, i wilki szły za owcami, i [owe wilki] pobiegły za nimi w to morze.

26 A gdy ujrzały Pana owiec, zawróciły, aby uciekać przed Jego obliczem, lecz owo morze złączyło się znowu i stało się takie, jak zostało stworzone, a woda wezbrała i podniosła się, aż pokryła owe wilki.

27 I patrzyłem, aż wszystkie wilki, które ścigały owe owce, zginęły i utonęły.

28 Lecz owce uszły z owej wody i wyszły na pustynię, gdzie nie było wody ani trawy; i zaczęły otwierać swe oczy i widzieć; i widziałem Pana owiec pasącego je i dającego im wodę i trawę, a ową owcę idącą i prowadzącą je.

29 I owa owca wstąpiła na szczyt owej wysokiej skały, a Pan owiec posłał ją do nich.

30 A potem widziałem Pana owiec, który stał przed nimi, a Jego postać była wielka, straszliwa i majestatyczna, i wszystkie owe owce ujrzały Go i zlękły się przed Jego obliczem.

31 I wszystkie bały się i drżały przed Nim, i zawołały do owej owcy będącej z nimi [która była pośród nich]: „Nie możemy ostać się przed naszym Panem ani na Niego patrzeć”.

32 I owa owca, która je prowadziła, znowu wstąpiła na szczyt owej skały, lecz owce zaczęły ślepnąć i zbaczać z drogi, którą im ukazał, lecz owa owca o tym nie wiedziała.

33 A Pan owiec rozgniewał się na nie niezmiernie, a owa owca dowiedziała się o tym i zeszła ze szczytu skały, i przyszła do owiec, i zastała przeważającą ich część zaślepioną i odpadłą.

34 A gdy ją ujrzały, zlękły się i zadrżały w jej obecności, i pragnęły powrócić do swoich zagród.

35 I owa owca wzięła ze sobą inne owce, i przyszła do tych owiec, które odpadły, i zaczęła je zabijać; a owce bały się jej obecności, i w ten sposób owa owca sprowadziła z powrotem te owce, które odpadły, i powróciły do swoich zagród.

36 I widziałem w tym widzeniu, aż owa owca stała się człowiekiem i zbudowała dom dla Pana owiec, i umieściła wszystkie owce w tym domu.

37 I widziałem, aż ta owca, która spotkała ową owcę prowadzącą je, zasnęła: i widziałem, aż wszystkie wielkie owce zginęły, a małe powstały na ich miejsce, i przyszły na pastwisko, i zbliżyły się do strumienia wody.

38 Wtedy owa owca, ich wódz, która stała się człowiekiem, oddaliła się od nich i zasnęła, a wszystkie owce szukały jej i płakały nad nią wielkim płaczem.

39 I widziałem, aż przestały płakać po owej owcy i przeprawiły się przez ów strumień wody, i powstały dwie owce jako przewodnicy na miejscu tych, które je prowadziły i zasnęły.

40 I widziałem, aż owce przyszły na dobre miejsce, i do krainy przyjemnej i wspaniałej, i widziałem, aż owce te nasyciły się; a ów dom stał pośród nich w owej przyjemnej krainie.

41 A czasami ich oczy były otwarte, a czasami zaślepione, aż powstała inna owca i poprowadziła je, i sprowadziła je wszystkie z powrotem, a ich oczy się otworzyły.

42 A psy i lisy, i dziki zaczęły pożerać owe owce, aż Pan owiec wzbudził [inną owcę] barana spośród nich, który je prowadził.

43 I ów baran zaczął bść z obu stron owe psy, lisy i dziki, aż wytracił je wszystkie.

44 A owa owca, której oczy były otwarte, widziała owego barana, który był pośród owiec, aż porzucił swą chwałę i zaczął bść owe owce, i deptał po nich, i postępował niegodziwie.

45 I Pan owiec posłał jagnię do innego jagnięcia i wyniósł je na barana i wodza owiec zamiast owego barana, który porzucił swą chwałę.

46 I poszło do niego, i rozmawiało z nim na osobności, i wyniosło je na barana, i uczyniło je księciem i wodzem owiec; lecz podczas tego wszystkiego owe psy uciskały owce.

47 I ów pierwszy baran ścigał owego drugiego barana, a ów drugi baran powstał i uciekł przed nim; i widziałem, aż owe psy powaliły pierwszego barana.

48 A ów drugi baran powstał i prowadził [małe] owce.

49 I owe owce rosły i mnożyły się; lecz wszystkie psy, i lisy, i dziki bały się i uciekały przed nim, a ów baran bódł i zabijał dzikie zwierzęta, i owe dzikie zwierzęta nie miały już żadnej mocy wśród owiec i niczego im już nie rabowały.

48b A ów baran spłodził wiele owiec i zasnął; a mała owca stała się baranem na jego miejsce i stała się księciem i wodzem owych owiec.

50 A ów dom stał się wielki i szeroki, i został zbudowany dla owych owiec: i wieża wysoka i wielka została zbudowana na tym domu dla Pana owiec, a ów dom był niski, lecz wieża była wzniesiona i wysoka, i Pan owiec stał na owej wieży, a oni składali przed Nim pełny stół.

51 I znowu widziałem owe owce, że ponownie zbłądziły i poszły wieloma drogami, i opuściły swój ów dom, a Pan owiec wezwał niektóre spośród owiec i posłał je do owiec, lecz owce zaczęły je zabijać.

52 A jedna z nich została ocalona i nie została zabita, i uciekła spiesznie, i głośno wołała nad owcami; i usiłowały ją zabić, lecz Pan owiec ocalił ją przed owcami i uniósł ją do mnie, i sprawił, że tam zamieszkała.

53 I wiele innych owiec posłał do owych owiec, aby dawały im świadectwo i lamentowały nad nimi.

54 A potem widziałem, że gdy opuściły dom Pana i Jego wieżę, odpadły całkowicie, a ich oczy zostały zaślepione; i widziałem Pana owiec, jak sprawił wielką rzeź wśród nich w ich stadach, aż owe owce same ściągnęły tę rzeź i zdradziły Jego miejsce.

55 I wydał je w ręce lwów i tygrysów, i wilków i hien, oraz w ręce lisów i wszystkich dzikich zwierząt, a owe dzikie zwierzęta zaczęły rozszarpywać owe owce.

56 I widziałem, że opuścił ów ich dom i ich wieżę, i wydał je wszystkie w ręce lwów, aby je rozszarpywały i pożerały, w ręce wszystkich dzikich zwierząt.

57 I zacząłem głośno krzyczeć z całej swej siły i wołać do Pana owiec, i przedstawiać Mu sprawę owiec, że są pożerane przez wszystkie dzikie zwierzęta.

58 Lecz On pozostał niewzruszony, chociaż to widział, i radował się, że były pożerane, połykane i grabione, i zostawił je na pożarcie w ręku wszystkich zwierząt.

59 I wezwał siedemdziesięciu pasterzy, i rzucił im owe owce, aby je paśli, i rzekł do pasterzy i ich towarzyszy: „Niech każdy z was pasie owce odtąd, i cokolwiek wam nakażę, to czyńcie.

60 I przekażę je wam należycie policzone, i powiem wam, które z nich mają być zniszczone — i te niszczcie”. I przekazał im owe owce.

61 I zawołał innego i rzekł do niego: „Przypatruj się i zaznaczaj wszystko, co pasterze uczynią owym owcom; zniszczą ich bowiem więcej, niż im nakazałem.

62 I każdy nadmiar oraz zniszczenie, którego dokonają pasterze, zapisz, mianowicie ile niszczą według mego nakazu, a ile według własnego widzimisię: zapisz przeciwko każdemu poszczególnemu pasterzowi całe zniszczenie, którego dokona.

63 I odczytaj przede mną według liczby, ile niszczą i ile wydają na zniszczenie, abym miał to jako świadectwo przeciwko nim i znał każdy czyn pasterzy, abym mógł pojąć i zobaczyć, co czynią, czy trzymają się mego nakazu, który im dałem, czy też nie.

64 Lecz oni niech o tym nie wiedzą, a ty im tego nie oznajmiaj ani ich nie upominaj, lecz tylko zapisuj przeciwko każdemu z osobna całe zniszczenie, którego pasterze dokonują, każdy w swoim czasie, i połóż to wszystko przede mną”.

65 I patrzyłem, aż owi pasterze paśli w swojej porze, i zaczęli zabijać i niszczyć więcej, niż im nakazano, i wydali owe owce w ręce lwów.

66 I lwy oraz tygrysy zjadły i pożarły większą część owych owiec, a dziki jadły wraz z nimi; i spalili ową wieżę, i zburzyli ów dom.

67 I stałem się niezmiernie zasmucony z powodu owej wieży, ponieważ ów dom owiec został zburzony, a potem nie mogłem zobaczyć, czy owce te weszły do owego domu.

68 A pasterze i ich towarzysze wydali owe owce wszystkim dzikim zwierzętom, aby je pożarły, a każdy z nich otrzymał w swoim czasie określoną liczbę: zostało zapisane przez owego innego w księdze, ile każdy z nich z nich zniszczył.

69 A każdy zabijał i niszczył o wiele więcej, niż przepisano; i zacząłem płakać i lamentować z powodu owych owiec.

70 I tak w widzeniu widziałem owego, który pisał, jak zapisywał każdą, która została zniszczona przez owych pasterzy, dzień po dniu, i zanosił, składał i pokazywał dokładnie całą księgę Panu owiec — wszystko, co uczynili, i wszystko, co każdy z nich wytracił, i wszystko, co wydali na zniszczenie.

71 I odczytano księgę przed Panem owiec, a On wziął księgę z jego ręki, przeczytał ją, zapieczętował i odłożył.

72 I natychmiast ujrzałem, jak pasterze paśli przez dwanaście godzin, a oto trzy z owych owiec zawróciły, przyszły, weszły i zaczęły odbudowywać wszystko, co z owego domu runęło; lecz dziki próbowały im przeszkodzić, ale nie zdołały.

73 I zaczęły znowu budować jak przedtem, i wzniosły ową wieżę, i nazwano ją wysoką wieżą; i zaczęły znowu stawiać stół przed wieżą, lecz cały chleb na nim był skażony i nieczysty.

74 A co do tego wszystkiego, oczy owych owiec były zaślepione, tak że nie widziały, i podobnie oczy ich pasterzy; i wydawano je w wielkiej liczbie ich pasterzom na zniszczenie, a ci deptali owce swymi stopami i pożerali je.

75 A Pan owiec pozostawał niewzruszony, aż wszystkie owce rozproszyły się po polu i zmieszały się z nimi (to jest ze zwierzętami), a oni (to jest pasterze) nie ocalili ich z ręki zwierząt.

76 A ów, który pisał księgę, zaniósł ją, pokazał i odczytał przed Panem owiec, i prosił Go za nimi, i błagał Go za nimi, gdy pokazywał Mu wszystkie postępki pasterzy i dawał świadectwo przed Nim przeciwko wszystkim pasterzom.

77 I wziął tę samą księgę, i położył ją obok Niego, i odszedł”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 90

✦

1 I widziałem, aż w ten sposób trzydziestu pięciu pasterzy podjęło wypasanie (owiec), i każdy z nich zakończył swoje okresy, tak jak pierwsi; a inni przejęli je w swe ręce, aby paść je przez swój okres, każdy pasterz w swoim własnym okresie.

2 A potem widziałem w moim widzeniu wszystkie ptaki niebieskie nadlatujące: orły, sępy, kanie, kruki; lecz orły prowadziły wszystkie ptaki; i zaczęły pożerać owe owce, i wydziobywać im oczy, i pożerać ich mięso.

3 A owce wołały, ponieważ ich mięso było pożerane przez ptaki, a co do mnie, patrzyłem i lamentowałem w moim śnie nad owym pasterzem, który pasł owce.

4 I widziałem, aż owe owce zostały pożarte przez psy, orły i kanie, i nie zostawiły na nich ani mięsa, ani skóry, ani ścięgna, aż stały tam tylko ich kości: a ich kości również spadły na ziemię, i owiec ubyło.

5 I widziałem, aż dwudziestu trzech podjęło wypasanie i dopełniło w swych poszczególnych okresach pięćdziesiąt osiem razy.

6 Lecz oto owe białe owce zrodziły jagnięta, i zaczęły one otwierać swe oczy i widzieć, i wołać do owiec.

7 Zaprawdę, wołały do nich, lecz one nie słuchały tego, co do nich mówiły, lecz były nadzwyczaj głuche, a ich oczy były bardzo mocno zaślepione.

8 I widziałem w widzeniu, jak kruki rzuciły się na owe jagnięta i porwały jedno z owych jagniąt, i rozszarpały owce na kawałki, i pożarły je.

9 I patrzyłem, aż owym jagniętom wyrosły rogi, a kruki zrzucały ich rogi; i patrzyłem, aż wykiełkował wielki róg u jednej z owych owiec, a ich oczy się otworzyły.

10 I spojrzała na nie [a ich oczy się otworzyły], i zawołała do owiec, a barany to ujrzały i wszystkie pobiegły do niej.

11 A pomimo tego wszystkiego owe orły, sępy, kruki i kanie wciąż rozszarpywały owce, spadały na nie i pożerały je: owce wciąż milczały, lecz barany lamentowały i krzyczały.

12 A owe kruki walczyły i toczyły bój z nim, i usiłowały powalić jego róg, lecz nie miały nad nim mocy.

13 I patrzyłem, aż przyszli pasterze i orły, i owe sępy oraz kanie, i wołali do kruków, aby złamały róg owego barana, i toczyli z nim bój i walczyli, a on walczył z nimi i wołał, aby nadeszła jego pomoc.

16 Wszystkie orły, sępy, kruki i kanie zebrały się razem, i przyszły z nimi wszystkie owce polne, zaprawdę, wszystkie zebrały się razem i pomagały sobie nawzajem, aby złamać ów róg barana.

19 I widziałem, aż owcom dano wielki miecz, a owce ruszyły przeciwko wszystkim zwierzętom polnym, aby je zabijać, i wszystkie zwierzęta oraz ptaki niebieskie uciekały przed ich obliczem.

14 I widziałem, aż ów mąż, który zapisywał imiona pasterzy [i] zanosił je przed oblicze Pana owiec [przyszedł i pomógł mu, i pokazał mu wszystko: zstąpił na pomoc temu baranowi].

15 I patrzyłem, aż Pan owiec przyszedł do nich w gniewie, a wszyscy, którzy Go ujrzeli, uciekli i wszyscy upadli w Jego cień przed Jego obliczem.

17 I patrzyłem na owego męża, który pisał księgę według nakazu Pana, aż otworzył ową księgę dotyczącą zniszczenia, którego dokonało owych dwunastu ostatnich pasterzy, i pokazał przed Panem owiec, że zniszczyli o wiele więcej niż ich poprzednicy.

18 I patrzyłem, aż Pan owiec przyszedł do nich i wziął w Swą rękę laskę Swego gniewu, i uderzył ziemię, a ziemia się rozstąpiła, i wszystkie zwierzęta oraz wszystkie ptaki niebieskie spadły spośród owych owiec, i zostały pochłonięte w ziemi, a ona je przykryła.

20 I widziałem, aż tron został postawiony w owej przyjemnej krainie, i Pan owiec zasiadł na nim, a ów drugi wziął zapieczętowane księgi i otworzył owe księgi przed Panem owiec.

21 I Pan zawołał owych mężów, owych siedmiu pierwszych białych, i nakazał, aby przyprowadzili przed Niego, poczynając od pierwszej gwiazdy, która wskazywała drogę, wszystkie gwiazdy, których członki wstydliwe były jak u koni, i przyprowadzili je wszystkie przed Niego.

22 I rzekł do owego męża, który pisał przed Nim, będącego jednym z owych siedmiu białych, mówiąc do niego: „Weź owych siedemdziesięciu pasterzy, którym wydałem owce, a którzy biorąc je z własnej woli, zabili więcej, niż im nakazałem”.

23 A oto wszyscy oni byli związani, jak widziałem, i wszyscy stanęli przed Nim.

24 I odbył się sąd najpierw nad gwiazdami, i zostały osądzone i uznane za winne, i poszły na miejsce potępienia, i zostały wrzucone w otchłań pełną ognia i płonącą, i pełną słupów ognia.

25 I owi siedemdziesięciu pasterze zostali osądzeni i uznani za winnych, i zostali wrzuceni w ową ognistą otchłań.

26 I widziałem w owym czasie, jak podobna otchłań otworzyła się w środku ziemi, pełna ognia, i przyprowadzili owe zaślepione owce, i wszystkie zostały osądzone, i uznane za winne, i wrzucone w tę ognistą otchłań, i płonęły; a otchłań ta znajdowała się na prawo od owego domu.

27 I widziałem owe owce płonące i ich kości płonące.

28 I stałem, aby patrzeć, aż złożyli ów stary dom; i wynieśli wszystkie słupy, i wszystkie belki oraz ozdoby domu zostały jednocześnie z nim złożone, i wynieśli go i złożyli na miejscu na południu krainy.

29 I patrzyłem, aż Pan owiec przyniósł nowy dom, większy i wyższy niż ten pierwszy, i postawił go na miejscu pierwszego, który został złożony: wszystkie jego słupy były nowe, a jego ozdoby były nowe i większe niż owego pierwszego, starego, który On zabrał, a wszystkie owce były wewnątrz niego.

30 I widziałem wszystkie owce, które pozostały, i wszystkie zwierzęta na ziemi, i wszystkie ptaki niebieskie, jak upadały i oddawały hołd owym owcom, i zanosiły do nich prośby, i były im posłuszne we wszystkim.

31 A potem owi trzej, którzy byli odziani w biel i ujęli mnie za rękę [którzy unieśli mnie wcześniej], a także ręka owego barana chwytająca mnie, unieśli mnie i postawili pośród owych owiec, zanim odbył się sąd.

32 A owe owce były wszystkie białe, a ich wełna była obfita i czysta.

33 I wszystkie, które zostały zniszczone i rozproszone, oraz wszystkie zwierzęta polne i wszystkie ptaki niebieskie zebrały się w owym domu, a Pan owiec radował się wielką radością, ponieważ wszystkie były dobre i powróciły do Jego domu.

34 I patrzyłem, aż złożyli ów miecz, który został dany owcom, i wnieśli go z powrotem do domu, i został zapieczętowany przed obliczem Pana, a wszystkie owce zostały zaproszone do owego domu, lecz on ich nie pomieścił.

35 A oczy ich wszystkich otworzyły się i widziały dobro, i nie było wśród nich ani jednej, która by nie widziała.

36 I widziałem, że ów dom był wielki, szeroki i bardzo pełny.

37 I widziałem, że urodził się biały byk o wielkich rogach, a wszystkie zwierzęta polne i wszystkie ptaki powietrzne bały się go i zanosiły do niego prośby przez cały czas.

38 I patrzyłem, aż wszystkie ich pokolenia uległy przemianie i wszystkie stały się białymi bykami; a pierwszy z nich stał się jagnięciem, a to jagnię stało się wielkim zwierzęciem i miało wielkie czarne rogi na swej głowie; a Pan owiec radował się nad nim i nad wszystkimi wołami.

39 I spałem pośród nich: i obudziłem się, i widziałem wszystko.

40 Oto widzenie, które widziałem, gdy spałem, i obudziłem się, i błogosławiłem Pana sprawiedliwości, i oddałem Mu chwałę.

41 Wtedy płakałem wielkim płaczem, a moje łzy nie ustawały, aż nie mogłem już tego znieść: kiedym patrzył, płynęły one z powodu tego, co widziałem; albowiem wszystko nadejdzie i wypełni się, i ukazano mi

wszystkie czyny ludzi w ich porządku.

42 Owej nocy przypomniałem sobie pierwszy sen i z jego powodu płakałem i byłem zatroskany — ponieważ widziałem owe widzenie.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 91

✦

1 „A teraz, mój synu Metuszelachu, zawołaj do mnie wszystkich swoich braci
I zgromadź u mnie wszystkich synów twojej matki;
Albowiem słowo mnie wzywa,
A duch został na mnie wylany,
Abym wam pokazał wszystko,
Co was spotka na wieki”.

2 I wtedy Metuszelach poszedł i przywołał do niego wszystkich swoich braci, i zgromadził swoich krewnych.

3 I przemówił do wszystkich dzieci sprawiedliwości, mówiąc:
„Słuchajcie, synowie Henocha, wszystkich słów waszego ojca,
I nakłońcie należycie ucha do głosu moich ust;
Albowiem napominam was i powiadam wam, umiłowani:

4 Miłujcie prawość i chodźcie w niej.
I nie zbliżajcie się do prawości z dwoistym sercem,
I nie przestawajcie z ludźmi dwoistego serca,
Lecz chodźcie w sprawiedliwości, moi synowie.
A ona poprowadzi was dobrymi ścieżkami,
I sprawiedliwość będzie waszą towarzyszką.

5 Wiem bowiem, że przemoc musi wzrosnąć na ziemi,
I wielka kara zostanie wykonana na ziemi,
I wszelka nieprawość dobiegnie końca:

Zaprawdę, zostanie wycięta z korzeniami,
A cała jej budowla ulegnie zniszczeniu.

6 I nieprawość znowu się dopełni na ziemi,
I wszystkie czyny nieprawości, i przemocy,
I wystąpku przeważą w dwójnasób.

7 A gdy grzech, nieprawość i bluźnierstwo,
I przemoc we wszelkich rodzajach czynów wzrosną,
I wzrośnie odstępstwo, występek i nieczystość,
Wielka kara spadnie z nieba na to wszystko,
I święty Pan wyjdzie z gniewem i karą,
Aby wykonać sąd na ziemi.

8 W owych dniach przemoc zostanie wyrwana z korzeniami,
I korzenie nieprawości wraz z podstępem,
I zostaną wytraceni spod nieba.

9 I wszystkie bożki pogan zostaną porzucone,
A świątynie spalone ogniem,
I usuną je z całej ziemi,
I oni (to jest poganie) zostaną wrzuceni na sąd ognia,
I zginą w gniewie i w srogim sądzie na wieki.

10 A sprawiedliwi powstaną ze swego snu,
I powstanie mądrość, i zostanie im dana.

11 [A potem korzenie nieprawości zostaną odcięte, a grzesznicy zostaną zniszczeni mieczem ... zostaną odcięci od bluźnierców na każdym miejscu, a ci, którzy planują przemoc, i ci, którzy popełniają bluźnierstwo, zginą od miecza].

12 A potem nastanie inny, ósmy tydzień, tydzień sprawiedliwości,
I zostanie mu dany miecz, aby sprawiedliwy sąd został wykonany na ciemiężcach,
I grzesznicy zostaną wydani w ręce sprawiedliwych.

13 A przy jego końcu posiądą domy dzięki swej sprawiedliwości,
I zostanie zbudowany dom dla Wielkiego Króla w chwale na wieki wieków,
14d. I cała ludzkość spojrzy na ścieżkę prawości.

14a A potem, w dziewiątym tygodniu, sprawiedliwy sąd zostanie objawiony całemu światu,
b. I wszystkie dzieła bezbożnych znikną z całej ziemi,
c. A świat zostanie spisany na zniszczenie.

15 A potem, w dziesiątym tygodniu, w siódmej części,
Odbędzie się wielki wieczny sąd,
W którym dokona On pomsty wśród aniołów.

16 I pierwsze niebo odejdzie i przeminie,
I ukaże się nowe niebo,
A wszystkie moce niebios dadzą siedmiokrotne światło.

17 A potem nastanie wiele tygodni bez liczby na wieki,
I wszystko będzie w dobroci i sprawiedliwości,
I o grzechu nie będzie się już wspominać na wieki.

18 A teraz powiadam wam, moi synowie, i wskazuję wam
Ścieżki sprawiedliwości i ścieżki przemocy.
Zaprawdę, pokażę je wam ponownie,
Abyście wiedzieli, co ma nadejść.

19 A teraz słuchajcie mnie, moi synowie,
I chodźcie ścieżkami sprawiedliwości,
A nie chodźcie ścieżkami przemocy;
Albowiem wszyscy, którzy chodzą ścieżkami nieprawości, zginą na wieki”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 92

✦

1 Księga napisana przez Henocha — [Henoch zaprawdę spisał tę całą naukę mądrości, chwaloną przez wszystkich ludzi i sędziego całej ziemi] dla wszystkich moich dzieci, które będą mieszkać na ziemi. I dla przyszłych pokoleń, które będą strzec prawości i pokoju.

2 Niech wasz duch nie trwoży się z powodu czasów;
Albowiem Święty i Wielki wyznaczył dni dla wszystkich rzeczy.

3 A sprawiedliwy powstanie ze snu,
[Powstanie] i będzie chodzić ścieżkami sprawiedliwości,
A cała jego ścieżka i postępowanie będą w wiecznej dobroci i łasce.

4 Będzie On łaskawy dla sprawiedliwego i da mu wieczną prawość,
I da mu moc, aby był (obdarzony) dobrocią i sprawiedliwością,
I będzie on chodzić w wiecznym świetle.

5 A grzech zginie w ciemności na wieki,
I od owego dnia nie będzie już widziany na wieki wieków.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 93

✦

1 A potem Henoch zarówno dał, jak i zaczął opowiadać z ksiąg.

2 I rzekł Henoch:
„O dzieciach sprawiedliwości i o wybranych świata,
I o roślinie prawości będę mówił te rzeczy,
Zaprawdę, ja, Henoch, oznajmię je wam, moi synowie:
Według tego, co ukazało mi się w niebiańskim widzeniu,
I co poznałem przez słowo świętych aniołów,
I czego nauczyłem się z niebiańskich tablic”.

3 I Henoch zaczął opowiadać z ksiąg, i rzekł:
„Urodziłem się siódmy w pierwszym tygodniu,
Gdy sąd i sprawiedliwość jeszcze trwały.

4 A po mnie powstanie w drugim tygodniu wielka niegodziwość,
I wzejdzie podstęp;
I w nim nastąpi pierwszy koniec.
I w nim człowiek zostanie ocalony;
A po jego zakończeniu wzrośnie nieprawość,
I prawo zostanie ustanowione dla grzeszników.

5 A potem w trzecim tygodniu, przy jego końcu,
Człowiek zostanie wybrany jako roślina sprawiedliwego sądu,
A jego potomstwo stanie się rośliną sprawiedliwości na wieki wieków.

6 A potem w czwartym tygodniu, przy jego końcu,
Ukażą się widzenia świętych i sprawiedliwych,
I powstanie prawo dla wszystkich pokoleń oraz ogrodzenie dla nich.

7 A potem w piątym tygodniu, przy jego końcu,
Dom chwały i panowania zostanie zbudowany na wieki.

8 A potem w szóstym tygodniu wszyscy, którzy w nim żyją, zostaną zaślepieni,
A serca ich wszystkich bezbożnie porzucą mądrość.
I w nim człowiek wstąpi w górę;
A przy jego końcu dom panowania zostanie spalony ogniem,
I cały ród wybranego korzenia zostanie rozproszony.

9 A potem w siódmym tygodniu powstanie pokolenie odstępcze,
I liczne będą jego czyny,
A wszystkie jego czyny będą odstępcze.

10 A przy jego końcu zostaną wybrani
Wybrani sprawiedliwi z wiecznej rośliny sprawiedliwości,
Aby otrzymać siedmiokrotne pouczenie o całym Jego stworzeniu.

11 [Któż bowiem ze wszystkich dzieci ludzkich jest w stanie usłyszeć głos Świętego bez zatrwożenia? I któż może pojąć Jego myśli? I któż jest taki, co mógłby oglądać wszystkie dzieła niebios?

12 I jakże mógłby istnieć ktoś, kto mógłby oglądać niebiosa, i któż jest taki, co mógłby zrozumieć sprawy niebios i zobaczyć duszę lub ducha i móc o nich opowiedzieć, albo wstąpić i ujrzeć wszystkie ich krańce i pomyśleć o nich, albo uczynić tak jak one?

13 I któż ze wszystkich ludzi mógłby wiedzieć, jaka jest szerokość i długość ziemi, i komu ukazano miarę ich wszystkich?

14 Czy jest ktoś, kto mógłby rozeznać długość niebios i jak wielka jest ich wysokość, i na czym są ugruntowane, i jak wielka jest liczba gwiazd, i gdzie spoczywają wszystkie ciała niebieskie?]

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 94

✦

1 A teraz powiadam wam, moi synowie: miłujcie sprawiedliwość i chodźcie w niej;
Albowiem ścieżki sprawiedliwości są godne przyjęcia,
Lecz ścieżki nieprawości zostaną nagle zniszczone i znikną.

2 A pewnym ludziom danego pokolenia zostaną objawione ścieżki przemocy i śmierci,
I będą trzymać się z dala od nich,
I nie pójdą za nimi.

3 A teraz powiadam wam, sprawiedliwym:
Nie chodźcie ścieżkami niegodziwości ani ścieżkami śmierci,
I nie zbliżajcie się do nich, abyście nie zostali zniszczeni.

4 Lecz szukajcie i wybierzcie dla siebie sprawiedliwość i wybrane życie,
I chodźcie ścieżkami pokoju,
A będziecie żyć i pomyślnie wam się powiedzie.

5 I zachowajcie moje słowa w myślach waszych serc,
I nie pozwólcie, by zostały wymazane z waszych serc;
Wiem bowiem, że grzesznicy będą kusić ludzi, aby źle obchodzili się z mądrością,
Tak że nie znajdzie się dla niej miejsca,
I żaden rodzaj pokusy nie ustanie.

6 Biada tym, którzy budują nieprawość i ucisk
I kładą fałsz jako fundament;
Albowiem zostaną nagle obaleni
I nie zaznają pokoju.

7 Biada tym, którzy budują swe domy z grzechem;
Albowiem ze wszystkich swoich fundamentów zostaną obaleni
I od miecza upadną.
[A ci, którzy nabywają złoto i srebro, na sądzie nagle zginą].

8 Biada wam, bogacze, bo zaufaliście swemu bogactwu,
I od waszego bogactwa odejdziecie,
Ponieważ nie pamiętaliście o Najwyższym w dniach waszego bogactwa.

9 Popełniliście bluźnierstwo i nieprawość,
I staliście się gotowi na dzień rzezi,
I na dzień ciemności, i na dzień wielkiego sądu.

10 Tak oto mówię i oświadczam wam:
Ten, który was stworzył, powali was,
I nie będzie współczucia dla waszego upadku,
A wasz Stwórca będzie się radował z waszego zniszczenia.

11 A wasi sprawiedliwi w owych dniach będą
Hańbą dla grzeszników i bezbożnych.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 95

✦

1 Oby moje oczy były [chmurą] wód,
Abym mógł płakać nad wami
I wylewać swe łzy jak chmura wód:
Abym tak mógł odpocząć od udręki mego serca!

2 Któż wam pozwolił dopuszczać się zniewag i niegodziwości?
I tak oto sąd was dosięgnie, grzesznicy.

3 Nie bójcie się grzeszników, wy, sprawiedliwi;
Albowiem Pan znowu wyda ich w wasze ręce,
Abyście wykonali na nich sąd według waszych pragnień.

4 Biada wam, którzy rzucacie klątwy, których nie można odwrócić:
Uzdrowienie będzie więc daleko od was z powodu waszych grzechów.

5 Biada wam, którzy odpłacacie swemu bliźniemu złem;
Albowiem zostanie wam odpłacone według waszych czynów.

6 Biada wam, fałszywi świadkowie,
I tym, którzy odmierzają niesprawiedliwość,
Albowiem nagle zginiecie.

7 Biada wam, grzesznicy, bo prześladujecie sprawiedliwych;
Albowiem zostaniecie wydani i prześladowani z powodu niesprawiedliwości,
I ciężkie będzie jej jarzmo nad wami.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 96

✦

1 Bądźcie pełni nadziei, sprawiedliwi; albowiem grzesznicy nagle zginą przed wami,
A wy będziecie mieli nad nimi władzę według waszych pragnień.

2 [A w dniu udręki grzeszników
Wasze dzieci wzbiją się i wzniosą jak orły,
I wyżej niż sępy będzie wasze gniazdo,
I wstąpicie i wejdziecie w szczeliny ziemi,
I w rozpadliny skały na wieki jak góralki przed niesprawiedliwymi,
A syreny będą wzdychać z waszego powodu — i płakać].

3 Dlatego nie lękajcie się, wy, którzy cierpieliście;
Albowiem uleczenie będzie waszym udziałem,
I jasne światło was oświeci,
I głos odpocznienia usłyszycie z nieba.

4 Biada wam, grzesznicy, albowiem wasze bogactwa upodabniają was do sprawiedliwych,
Lecz wasze serca przekonują was o tym, że jesteście grzesznikami,
I ten fakt będzie świadectwem przeciwko wam na pamiątkę (waszych) złych czynów.

5 Biada wam, którzy pożeracie to, co najlepsze z pszenicy,
I pijecie wino w wielkich czaszach,
I depczecie ubogich swoją mocą.

6 Biada wam, którzy pijecie wodę z każdego źródła,
Albowiem nagle zostaniecie zniszczeni i uschniecie,
Ponieważ opuściliście źródło życia.

7 Biada wam, którzy czynicie nieprawość,
I fałsz, i bluźnierstwo:
Będzie to pamiątką przeciwko wam na zło.

8 Biada wam, możni,
Którzy z mocą uciskacie sprawiedliwego;
Albowiem nadchodzi dzień waszego zniszczenia.
W owych dniach przyjdzie wiele dobrych dni dla sprawiedliwych — w dniu waszego sądu.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 97

✦

1 Wierzcie, sprawiedliwi, że grzesznicy staną się hańbą
I zginą w dniu nieprawości.

2 Niech wam będzie wiadomo (grzesznicy), że Najwyższy pamięta o waszym zniszczeniu,
A aniołowie niebios radują się z waszego zniszczenia.

3 Cóż uczynicie, grzesznicy,
I dokąd uciekniecie w ów dzień sądu,
Gdy usłyszycie głos modlitwy sprawiedliwych?

4 Zaprawdę, spotka was to samo, co tych,
Przeciwko którym to słowo będzie świadectwem:
„Byliście towarzyszami grzeszników".

5 I w owych dniach modlitwa sprawiedliwych dotrze do Pana,
A dla was nadejdą dni waszego sądu.

6 I wszystkie słowa waszej nieprawości zostaną odczytane przed Wielkim Świętym,
A wasze twarze okryją się wstydem,
I odrzuci On każde dzieło oparte na nieprawości.

7 Biada wam, grzesznicy, którzy mieszkacie na środku oceanu i na suchym lądzie,
Których wspomnienie jest złe przeciwko wam.

8 Biada wam, którzy zdobywacie srebro i złoto w nieprawości i mówicie:
„Staliśmy się bogaci bogactwem i posiadamy majątek;
I zdobyliśmy wszystko, czego pragnęliśmy.

9 A teraz zróbmy to, co zamierzyliśmy:
Zgromadziliśmy bowiem srebro,
9c. I wielu jest rolników w naszych domach”.
9d. A nasze spichlerze są pełne po brzegi jak od wody,

10 Zaprawdę, i jak woda wasze kłamstwa odpłyną;
Albowiem wasze bogactwo nie ostoi się,
Lecz szybko od was uleci;
Zdobyliście bowiem to wszystko w nieprawości,
I zostaniecie wydani na wielkie przekleństwo.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 98

✦

1 A teraz przysięgam wam, mądrym i głupim,
Że doznacie rozlicznych doświadczeń na ziemi.

2 Albowiem wy, mężczyźni, nałożycie na siebie więcej ozdób niż kobieta,
I barwnych szat więcej niż dziewica:
W królewskości, i we wspaniałości, i w potędze,
I w srebrze, i w złocie, i w purpurze,
I w przepychu, i w pokarmie zostaną wylani jak woda.

3 Dlatego zabraknie im nauki i mądrości,
I przez to zginą wraz ze swoimi majątkami;
I wraz z całą swoją chwałą i swoim przepychem,
I we wstydzie, i w rzezi, i w wielkim ubóstwie
Ich duchy zostaną wrzucone do pieca ognistego.

4 Przysiągłem wam, grzesznicy: jak góra nie stała się niewolnikiem,
A wzgórze nie staje się służącą kobiety,
Tak samo grzech nie został zesłany na ziemię,
Lecz człowiek sam z siebie go stworzył,
I pod wielkie przekleństwo upadną ci, którzy go popełniają.

5 I bezpłodność nie została dana kobiecie,
Lecz z powodu czynów swoich własnych rąk umiera ona bezdzietna.

6 Przysiągłem wam, grzesznicy, na Świętego Wielkiego,
Że wszystkie wasze złe czyny są jawne w niebiosach,
I że żaden z waszych czynów ucisku nie jest zakryty ani ukryty.

7 I nie myślcie w swoim duchu ani nie mówcie w swoim sercu, że nie wiecie i że nie widzicie, iż każdy grzech jest każdego dnia zapisywany w niebie w obecności Najwyższego.

8 Odtąd wiecie, że cały wasz ucisk, którym uciskacie, jest zapisywany każdego dnia aż do dnia waszego sądu.

9 Biada wam, głupcy, bo przez swą głupotę zginiecie: i grzeszycie przeciwko mądrym, i dlatego pomyślność nie będzie waszym udziałem.

10 A teraz wiedzcie, że jesteście przygotowani na dzień zniszczenia: dlatego nie miejcie nadziei na życie, grzesznicy, lecz odejdziecie i umrzecie; nie znacie bowiem żadnego okupu; jesteście bowiem przygotowani na dzień wielkiego sądu, na dzień udręki i wielkiego wstydu dla waszych duchów.

11 Biada wam, zatwardziali w sercu, którzy popełniacie niegodziwość i jecie krew:
Skąd macie dobre rzeczy do jedzenia i do picia, i do nasycenia się? Ze wszystkich dobrych rzeczy, które Pan Najwyższy umieścił w obfitości na ziemi; dlatego nie zaznacie pokoju.

12 Biada wam, którzy miłujecie czyny nieprawości: dlaczego macie nadzieję na pomyślność dla siebie? Wiedzcie, że zostaniecie wydani w ręce sprawiedliwych, a oni odetną wasze szyje i zabiją was, i nie będą mieli litości nad wami.

13 Biada wam, którzy radujecie się z udręki sprawiedliwych; albowiem żaden grób nie zostanie dla was wykopany.

14 Biada wam, którzy za nic macie słowa sprawiedliwych; albowiem nie będziecie mieli nadziei na życie.

15 Biada wam, którzy spisujecie kłamliwe i bezbożne słowa; spisują bowiem swe kłamstwa, aby ludzie ich słuchali i postępowali bezbożnie wobec swego bliźniego.

16 Dlatego nie zaznają pokoju, lecz umrą nagłą śmiercią.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 99

✦

1 Biada wam, którzy popełniacie bezbożność,
I chlubicie się kłamstwem, i wysławiacie je:
Zginiecie i żadne szczęśliwe życie nie będzie wasze.

2 Biada tym, którzy wypaczają słowa prawości,
I przekraczają wieczne prawo,
I przemieniają się w to, czym nie byli [w grzeszników]:
Zostaną podeptani na ziemi.

3 W owych dniach przygotujcie się, wy, sprawiedliwi, by wznosić swe modlitwy na pamiątkę,
I złożyć je jako świadectwo przed aniołami,
Aby przedstawili grzech grzeszników na pamiątkę przed Najwyższym.

4 W owych dniach narody zostaną poruszone,
I rody narodów powstaną w dniu zniszczenia.

5 A w owych dniach nędzarze wyjdą i uniosą swoje dzieci,
I porzucą je, tak że ich dzieci zginą przez nich:
Zaprawdę, porzucą swe dzieci będące jeszcze niemowlętami i nie wrócą do nich,
I nie ulitują się nad swymi ukochanymi.

6 I znowu przysięgam wam, grzesznicy, że grzech jest przygotowany na dzień nieustannego rozlewu krwi.

7 A ci, którzy oddają cześć kamieniom i rzeźbionym posągom ze złota, srebra, drewna, kamienia i gliny, oraz ci, którzy czczą nieczyste duchy i demony, oraz wszelkie rodzaje bożków bez rozeznania, nie otrzymają od nich żadnej pomocy.

8 I staną się bezbożni z powodu głupoty swych serc,
A ich oczy zostaną zaślepione przez strach ich serc
I przez widzenia w ich snach.

9 Przez to staną się bezbożni i lękliwi;
Albowiem całe swe dzieło wykonają w kłamstwie
I będą oddawać cześć kamieniowi:
Dlatego w jednej chwili zginą.

10 Lecz w owych dniach błogosławieni są wszyscy, którzy przyjmują słowa mądrości i rozumieją je,
I strzegą ścieżek Najwyższego, i chodzą ścieżką Jego sprawiedliwości,
I nie stają się bezbożnymi wraz z bezbożnymi;
Albowiem zostaną zbawieni.

11 Biada wam, którzy szerzycie zło wśród swoich bliźnich;
Albowiem zostaniecie zabici w Szeolu.

12 Biada wam, którzy sporządzacie podstępne i fałszywe miary,
I tym, którzy sprowadzają gorycz na ziemię;
Albowiem przez to zostaną całkowicie pochłonięci.

13 Biada wam, którzy budujecie swe domy przez ciężki trud innych,
A wszystkimi ich materiałami budowlanymi są cegły i kamienie grzechu;
Powiadam wam: nie zaznacie pokoju.

14 Biada tym, którzy odrzucają miarę i wieczne dziedzictwo swoich ojców,
A których dusze idą za bożkami;
Albowiem nie zaznają odpoczynku.

15 Biada tym, którzy czynią nieprawość i pomagają uciskowi,
I zabijają swych bliźnich aż do dnia wielkiego sądu.

16 Albowiem powali On waszą chwałę,
I sprowadzi udrękę na wasze serca,
I wzbudzi Swój srogi gniew,
I wytraci was wszystkich mieczem;
A wszyscy święci i sprawiedliwi wspomną wasze grzechy.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 100

✦

1 I w owych dniach na jednym miejscu ojcowie wraz ze swymi synami zostaną pobici,
I bracia jedni z drugimi padną w śmierci,
Aż strumienie spłyną ich krwią.

2 Albowiem człowiek nie powstrzyma swej ręki przed zabijaniem swoich synów i synów swoich synów,
A grzesznik nie powstrzyma swej ręki przed swoim szanowanym bratem:
Od świtu do zachodu słońca będą zabijać się nawzajem.

3 A koń będzie stąpał aż po pierś we krwi grzeszników,
A wóz będzie zanurzony aż po swoją wysokość.

4 W owych dniach aniołowie zstąpią do ukrytych miejsc
I zgromadzą w jedno miejsce wszystkich tych, którzy sprowadzili grzech,
A Najwyższy powstanie w ów dzień sądu,
Aby wykonać wielki sąd wśród grzeszników.

5 A nad wszystkimi sprawiedliwymi i świętymi ustanowi stróżów spośród świętych aniołów,
Aby strzegli ich jak źrenicy oka,
Aż położy kres wszelkiej niegodziwości i wszelkiemu grzechowi,
I chociaż sprawiedliwi śpią długim snem, nie mają się czego lękać.

6 I wtedy dzieci ziemi ujrzą mądrych w bezpieczeństwie,
I zrozumieją wszystkie słowa tej księgi,
I poznają, że ich bogactwa nie zdołają ich ocalić
Podczas upadku ich grzechów.

7 Biada wam, grzesznicy, w dniu srogiej udręki,
Wy, którzy dręczycie sprawiedliwych i palicie ich ogniem:
Zostanie wam odpłacone według waszych czynów.

8 Biada wam, zatwardziali w sercu,
Którzy czuwacie, aby obmyślać niegodziwość:
Dlatego przyjdzie na was strach
I nie będzie nikogo, kto by wam pomógł.

9 Biada wam, grzesznicy, z powodu słów waszych ust
I z powodu czynów waszych rąk, które popełniła wasza bezbożność,
W płonących płomieniach palących gorzej niż ogień będziecie się palić.

10 A teraz wiedzcie, że zapyta On aniołów o wasze czyny w niebie, zapyta słońce i księżyc, i gwiazdy w odniesieniu do waszych grzechów, ponieważ na ziemi wykonujecie sąd nad sprawiedliwymi.

11 I wezwie na świadectwo przeciwko wam każdą chmurę, i mgłę, i rosę, i deszcz; albowiem wszystkie one zostaną z waszego powodu powstrzymane przed zstąpieniem na was, i będą pamiętać o waszych grzechach.

12 A teraz dawajcie dary deszczowi, aby nie został powstrzymany przed zstąpieniem na was, ani też rosa, gdy otrzyma od was złoto i srebro, aby mogła zstąpić.

13 Gdy szron i śnieg z ich chłodem oraz wszystkie śnieżyce ze wszystkimi swymi plagami spadną na was, w owych dniach nie zdołacie się przed nimi ostać.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 101

✦

1 Przypatrzcie się niebu, wy, dzieci nieba, i każdemu dziełu Najwyższego, i bójcie się Go, i nie czyńcie zła w Jego obecności.

2 Jeśli zamknie On okna niebios i powstrzyma deszcz i rosę przed zstąpieniem na ziemię z waszego powodu, cóż wtedy uczynicie?

3 A jeśli ześle Swój gniew na was z powodu waszych czynów, nie możecie Go błagać; mówiliście bowiem dumne i zuchwałe słowa przeciwko Jego sprawiedliwości: dlatego nie zaznacie pokoju.

4 I czyż nie widzicie żeglarzy na statkach, jak ich statki są miotane tam i z powrotem przez fale, i targane przez wiatry, i znajdują się w ciężkiej niedoli?

5 I dlatego się boją, ponieważ cały ich cenny dobytek płynie z nimi po morzu, i mają złe przeczucia w sercu, że morze ich pochłonie i w nim zginą.

6 Czyż całe morze i wszystkie jego wody, i wszystkie jego ruchy nie są dziełem Najwyższego, i czyż nie wyznaczył On granic jego działaniom i nie zamknął go wszędzie piaskiem?

7 A na Jego zgromienie lęka się ono i wysycha, i wszystkie jego ryby giną, i wszystko, co w nim jest; lecz wy, grzesznicy, którzy jesteście na ziemi, nie boicie się Go.

8 Czyż nie uczynił On nieba i ziemi, i wszystkiego, co w nich jest? Któż dał rozum i mądrość wszystkiemu, co porusza się na ziemi i w morzu?

9 Czyż żeglarze na statkach nie boją się morza? Jednakże grzesznicy nie boją się Najwyższego.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 102

✦

1 W owych dniach, gdy sprowadzi na was srogi ogień,
Dokąd uciekniecie i gdzie znajdziecie ratunek?
A gdy wypuści przeciwko wam Swoje słowo,
Czyż nie zatrwożycie się i nie ulękniecie?

2 I wszystkie ciała niebieskie zatrwożą się wielkim strachem,
A cała ziemia zatrwoży się, zadrży i przerazi.

3 I wszyscy aniołowie wypełnią swoje nakazy
I będą szukać schronienia przed obliczem Wielkiej Chwały,
A dzieci ziemi będą drżeć i trząść się;
I wy, grzesznicy, będziecie przeklęci na wieki,
I nie zaznacie spokoju.

4 Nie lękajcie się, dusze sprawiedliwych,
I bądźcie pełne nadziei, wy, które umarłyście w sprawiedliwości.

5 I nie smućcie się, jeśli wasza dusza zstąpiła do Szeolu w smutku,
I że za waszego życia waszemu ciału nie powodziło się stosownie do waszej dobroci,
Lecz czekajcie na dzień sądu nad grzesznikami
I na dzień przekleństwa oraz kary.

6 A jednak, gdy umieracie, grzesznicy mówią o was:
„Jak my umieramy, tak umierają sprawiedliwi,
I jaki pożytek mają ze swoich uczynków?

7 Oto tak jak my, tak i oni umierają w smutku i ciemności,
I cóż mają więcej niż my?
Odtąd jesteśmy równi.

8 I cóż otrzymają, i cóż będą oglądać na wieki?
Oto i oni pomarli,
I odtąd na wieki nie ujrzą światła”.

9 Powiadam wam, grzesznicy: zadowalacie się jedzeniem i piciem, grabieżą i grzechem, obdzieraniem ludzi do naga, gromadzeniem bogactw i oglądaniem dobrych dni.

10 Czy widzieliście sprawiedliwych, jak kończy się ich życie, że aż do śmierci nie znaleziono w nich żadnego gwałtu?

11 „Mimo to zginęli i stali się, jakby ich nie było, a ich duchy zstąpiły do Szeolu w udręce”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 103

✦

1 Przeto teraz przysięgam wam, sprawiedliwym, na chwałę Wielkiego, Czcigodnego i

2 Potężnego we władzy, i na Jego wielkość wam przysięgam.
Znam tajemnicę
I czytałem niebiańskie tablice,
I widziałem święte księgi,
I znalazłem w nich napisane i utrwalone o nich:

3 Że wszelkie dobro, radość i chwała są dla nich przygotowane,
I spisane dla duchów tych, którzy umarli w sprawiedliwości,
I że wielorakie dobro zostanie wam dane w nagrodę za wasze trudy,
I że wasz los przewyższa obficie los żyjących.

4 A duchy was, którzy umarliście w sprawiedliwości, będą żyć i radować się,
A ich duchy nie zginą, ani pamięć o nich sprzed oblicza Wielkiego
Po wszystkie pokolenia świata; dlatego nie bójcie się już ich zniewagi.

5 Biada wam, grzesznicy, gdy pomrzecie,
Jeśli umrzecie w bogactwie waszych grzechów,
A podobni do was mówią o was:
„Błogosławieni grzesznicy: oglądali wszystkie swoje dni.

6 A teraz pomarli w pomyślności i bogactwie,
I nie widzieli udręki ani morderstwa za swego życia;
I pomarli w chwale,
A sąd nie dokonał się nad nimi za ich życia".

7 Wiedzcie, że ich dusze zostaną strącone do Szeolu
I będą nieszczęsne w swej wielkiej udręce.

8 I w ciemność, pęta oraz płonący płomień, gdzie jest srogi sąd, wejdą wasze duchy;
A wielki sąd trwać będzie przez wszystkie pokolenia świata.
Biada wam, albowiem nie zaznacie spokoju.

9 Nie mówcie w odniesieniu do sprawiedliwych i dobrych, którzy żyją:
„W naszych niespokojnych dniach trudziliśmy się mozolnie i doświadczyliśmy wszelkiej udręki,
I spotkało nas wiele zła, i zostaliśmy wyniszczeni,
I ubyło nas, a nasz duch osłabł.

10 I zostaliśmy zniszczeni, i nie znaleźliśmy nikogo, kto pomógłby nam choćby słowem:
Byliśmy torturowani [i zniszczeni], i z dnia na dzień nie mieliśmy nadziei ujrzeć życia.

11 Mieliśmy nadzieję być głową, a staliśmy się ogonem:
Pracowaliśmy w mozole i nie mieliśmy zadowolenia z naszego trudu;
I staliśmy się pokarmem grzeszników i nieprawych,
A oni nałożyli na nas ciężkie jarzmo.

12 Panowali nad nami ci, którzy nas nienawidzili i bili;
I przed tymi, którzy nas nienawidzili, ugięliśmy nasze karki,
Lecz oni nie zlitowali się nad nami.

13 Pragnęliśmy odejść od nich, abyśmy mogli uciec i odpocząć,
Lecz nie znaleźliśmy miejsca, dokąd moglibyśmy uciec i być od nich bezpieczni.

14 I skarżyliśmy się władcom w naszej udręce,
I krzyczeliśmy przeciwko tym, którzy nas pożerali,
Lecz oni nie zważali na nasze krzyki
I nie chcieli słuchać naszego głosu.

15 I pomagali tym, którzy nas grabili i pożerali, oraz tym, którzy nas przetrzebili; i ukrywali ich ucisk, i nie zdjęli z nas jarzma tych, którzy nas pożerali, rozpraszali i mordowali, i ukrywali ich zabójstwa, i nie pamiętali, że podnieśli przeciwko nam swoje ręce".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 104

✦

1 Przysięgam wam, że w niebie aniołowie pamiętają o was ku dobremu przed chwałą Wielkiego; a wasze imiona są zapisane przed chwałą Wielkiego.

2 Bądźcie pełne nadziei; albowiem dawniej doznawałyście wstydu przez zło i utrapienie; lecz teraz zajaśniejecie jak światła niebios, zajaśniejecie i będziecie widziane, a bramy niebios zostaną przed wami otwarte.

3 A w swoim wołaniu wołajcie o sąd, a ukaże się wam; albowiem wszelka wasza udręka spadnie na władców i na wszystkich, którzy pomagali tym, co was łupili.

4 Bądźcie pełne nadziei i nie odrzucajcie swej nadziei; albowiem dostąpicie wielkiej radości jak aniołowie niebios.

5 Cóż będziecie musieli uczynić? Nie będziecie musieli się ukrywać w dniu wielkiego sądu i nie zostaniecie znalezieni jako grzesznicy, a wieczny sąd będzie daleko od was po wszystkie pokolenia świata.

6 A teraz nie lękajcie się, sprawiedliwi, gdy widzicie, jak grzesznicy rosną w siłę i powodzi się im na ich drogach: nie bądźcie ich towarzyszami, lecz trzymajcie się z dala od ich przemocy; albowiem staniecie się towarzyszami zastępów niebieskich.

7 I chociaż wy, grzesznicy, mówicie: „Wszystkie nasze grzechy nie zostaną wyśledzone ani zapisane”, to jednak codziennie będą zapisywać wszystkie wasze grzechy.

8 A teraz pokazuję wam, że światło i ciemność, dzień i noc, widzą wszystkie wasze grzechy.

9 Nie bądźcie bezbożni w waszych sercach, nie kłamcie i nie zmieniajcie słów prawości, ani nie zarzucajcie kłamstwa słowom Świętego Wielkiego, ani nie zważajcie na wasze bożki; albowiem wszystkie wasze kłamstwa i cała wasza bezbożność nie prowadzą do sprawiedliwości, lecz do wielkiego grzechu.

10 A teraz znam tę tajemnicę, że grzesznicy będą na wiele sposobów zmieniać i wypaczać słowa sprawiedliwości, i będą mówić niegodziwe słowa, i kłamać, i dopuszczać się wielkich oszustw, i pisać księgi o swoich słowach.

11 Lecz gdy spiszą wiernie wszystkie moje słowa w swoich językach i niczego nie zmienią ani nie ujmą z moich słów, lecz spiszą je wszystkie zgodnie z prawdą — wszystko, co z początku o nich poświadczyłem.

12 Wtedy znam inną tajemnicę, że księgi zostaną dane sprawiedliwym i mądrym, aby stały się źródłem radości, prawości i wielkiej mądrości.

13 I im zostaną dane księgi, a oni uwierzą w nie i będą się z nich radować, i wtedy wszyscy sprawiedliwi, którzy nauczyli się z nich wszelkich ścieżek prawości, otrzymają nagrodę”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 105

✦

1 W owych dniach Pan nakazał (im), aby wezwali dzieci ziemi i dali im świadectwo o ich mądrości: Pokażcie (ją) im; albowiem jesteście ich przewodnikami i nagrodą na całej ziemi.

2 Albowiem Ja i Mój Syn zjednoczymy się z nimi na wieki na ścieżkach prawości w ich życiu; i będziecie mieli pokój: radujcie się, dzieci prawości. Amen.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 106

✦

1 A po kilku dniach mój syn Matuzalem pojął żonę dla swego syna Lameka, a ona poczęła z niego i urodziła syna.

2 A ciało jego było białe jak śnieg i czerwone jak rozkwit róży, a włosy na jego głowie i jego długie loki były białe jak wełna, a oczy jego piękne. A gdy otworzył oczy, rozjaśnił cały dom jak słońce, i cały dom był bardzo jasny.

3 I natychmiast powstał w rękach położnej, otworzył usta i rozmawiał z Panem sprawiedliwości.

4 A jego ojciec Lamek uląkł się go i uciekł, i przyszedł do swego ojca Matuzalema.

5 I rzekł do niego: „Spłodziłem dziwnego syna, odmiennego i niepodobnego do człowieka, a przypominającego synów Boga niebios; a natura jego jest inna i nie jest taki jak my, a oczy jego są jak promienie słońca, a oblicze jego chwalebne.

6 I wydaje mi się, że nie pochodzi ode mnie, lecz od aniołów, i boję się, że za jego dni dokona się cud na ziemi.

7 A teraz, mój ojcze, jestem tutaj, aby cię prosić i błagać, abyś poszedł do Henocha, naszego ojca, i dowiedział się od niego prawdy, gdyż jego mieszkanie jest pośród aniołów”.

8 A gdy Matuzalem usłyszał słowa swego syna, przyszedł do mnie na krańce ziemi; usłyszał bowiem, że tam byłem, i zawołał głośno, a ja usłyszałem jego głos i przyszedłem do niego. I rzekłem do niego: „Oto

jestem, mój synu, dlaczego przyszedłeś do mnie?”.

9 A on odpowiedział i rzekł: „Z powodu wielkiego niepokoju przyszedłem do ciebie i z powodu trwożącego widzenia przybyłem.

10 A now, mój ojcze, posłuchaj mnie: Lamekowi, mojemu synowi, urodził się syn, do którego nikt nie jest podobny, a natura jego nie jest jak natura człowieka, a barwa jego ciała jest bielsza niż śnieg i czerwieńsza niż kwiat róży, a włosy na jego głowie są bielsze niż biała wełna, a oczy jego są jak promienie słońca, i otworzył oczy, i natychmiast rozjaśnił cały dom.

11 I powstał w rękach położnej, i otworzył usta, i błogosławił Pana niebios.

12 A jego ojciec Lamek uląkł się i uciekł do mnie, i nie uwierzył, że pochodzi od niego, lecz że jest na podobieństwo aniołów niebios; i oto przyszedłem do ciebie, abyś oznajmił mi prawdę”.

13 A ja, Henoch, odpowiedziałem i rzekłem do niego: „Pan uczyni nową rzecz na ziemi, a to już widziałem w widzeniu i oznajmiam tobie, że za pokolenia mojego ojca Jareda niektórzy z aniołów niebios przekroczyli słowo Pana.

14 I oto popełniają grzech i przekraczają prawo, i połączyli się z kobietami, i grzeszą z nimi, i pojęli niektóre z nich za żony, i spłodzili z nimi dzieci.

17 I zrodzą oni na ziemi olbrzymów nie według ducha, lecz według ciała, i nastąpi wielka kara na ziemi, i ziemia zostanie oczyszczona z wszelkiej nieczystości.

15 Zaprawdę, przyjdzie wielkie zniszczenie na całą ziemię i nastąpi potop oraz wielkie zniszczenie przez jeden rok.

16 A ten syn, który wam się urodził, zostanie pozostawiony na ziemi, a jego trzej synowie zostaną ocaleni wraz z nim: gdy cała ludzkość, która jest na ziemi, umrze [on i jego synowie zostaną ocaleni].

18 A teraz oznajmij swojemu synowi Lamekowi, że ten, który się urodził, jest w prawdzie jego synem, i nazwij jego imię Noe; albowiem zostanie wam pozostawiony, a on i jego synowie zostaną ocaleni ze zniszczenia, które przyjdzie na ziemię z powodu wszelkiego grzechu i wszelkiej nieprawości, która dopełni się na ziemi za jego dni.

19 A potem nastanie jeszcze większa nieprawość niż ta, która najpierw dopełniła się na ziemi; znam bowiem tajemnice świętych; albowiem On, Pan, ukazał mi i powiadomił mnie, a ja czytałem (je) na tablicach niebiańskich".

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 107

✦

1 I widziałem na nich napisane, że pokolenie po pokoleniu będzie grzeszyć, aż powstanie pokolenie sprawiedliwości, a występek zostanie zniszczony i grzech przeminie z ziemi, i wszelkie dobro na nią przyjdzie.

2 A teraz, mój synu, idź i oznajmij swojemu synowi Lamekowi, że ten syn, który się urodził, jest w prawdzie jego synem i że (to) nie jest kłamstwo".

3 A gdy Matuzalem usłyszał słowa swego ojca Henocha — ukazał mu bowiem wszystko w tajemnicy — powrócił i oznajmił (je) jemu, i nadał temu synowi imię Noe; albowiem on pocieszy ziemię po całym zniszczeniu.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 108

✦

1 Inna księga, którą Henoch napisał dla swego syna Matuzalema i dla tych, którzy przyjdą po nim i będą strzec prawa w dniach ostatecznych.

2 Wy, którzy czyniliście dobro, czekajcie na owe dni, aż nastąpi koniec tych, którzy czynią zło, i koniec potęgi przestępców.

3 I czekajcie zaprawdę, aż grzech przeminie, albowiem ich imiona zostaną wymazane z księgi życia i ze świętych ksiąg, a ich potomstwo zostanie zniszczone na wieki, a ich duchy zostaną zabite, i będą płakać i lamentować w miejscu, które jest chaotycznym pustkowiem, i w ogniu będą płonąć; albowiem nie ma tam ziemi.

4 I widziałem tam coś na kształt niewidzialnego obłoku; z powodu bowiem jego głębokości nie mogłem spojrzeć ponad niego, i widziałem płomień ognia płonący jasno oraz rzeczy jakby lśniące góry, które krążyły i przemieszczały się tam i z powrotem.

5 I zapytałem jednego ze świętych aniołów, który był ze mną, i rzekłem do niego: „Czym jest ta lśniąca rzecz? Nie jest to bowiem niebo, lecz jedynie płomień gorejącego ognia oraz głos płaczu, krzyku, lamentu i wielkiego bólu”.

6 A on rzekł do mnie: „To miejsce, które widzisz — tutaj wrzucane są duchy grzeszników i bluźnierców oraz tych, którzy czynią niegodziwość, i tych, którzy wypaczają wszystko, co Pan wyrzekł przez usta proroków — (nawet) to, co ma nastąpić.

7 Albowiem niektóre z tych rzeczy są zapisane i utrwalone w górze w niebie, aby aniołowie mogli je czytać i wiedzieć, co spotka grzeszników oraz duchy pokornych i tych, którzy umartwiali swe ciała i otrzymali zapłatę od Boga; oraz tych, którzy doznali zawstydzenia od niegodziwych ludzi:

8 Którzy miłują Boga, a nie umiłowali ani złota, ani srebra, ani żadnych dóbr, które są na świecie, lecz oddali swoje ciała na tortury.

9 Którzy odkąd zaistnieli, nie pragnęli ziemskiego pokarmu, lecz uważali wszystko za przemijające tchnienie i żyli odpowiednio do tego, a Pan bardzo ich doświadczył, i ich duchy okazały się czyste, aby błogosławić Jego imię.

10 I wszystkie błogosławieństwa dla nich przeznaczone opisałem w księgach. A On wyznaczył im nagrodę, ponieważ okazali się takimi, którzy miłowali niebo bardziej niż swoje życie na świecie, i chociaż byli deptani pod stopami niegodziwych ludzi i doświadczali od nich zniewag oraz lżeń, i byli zawstydzani, to jednak błogosławili Mnie.

11 A teraz wezwę duchy dobrych, którzy należą do pokolenia światłości, i przemienię tych, którzy narodzili się w ciemności, a w ciele nie otrzymali takiej czci, na jaką zasługiwała ich wierność.

12 I wyprowadzę w lśniącym świetle tych, którzy umiłowali Moje święte imię, i posadzę każdego na tronie jego chwały.

13 I będą jaśnieć przez niezliczone czasy; albowiem sprawiedliwość jest sądem Boga; gdyż wiernym da On wierność w mieszkaniu prawych ścieżek.

14 I ujrzą, jak ci, którzy narodzili się w ciemności, zostaną wtrąceni w ciemność, podczas gdy sprawiedliwi będą jaśnieć.

15 A grzesznicy będą głośno krzyczeć i ujrzą ich jaśniejących, i sami rzeczywiście pójdą tam, gdzie wyznaczono dla nich dni i pory roku”.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0